

PERSATUAN SUKARELA ORANG CINA - SATU KAJIAN KES
PERSATUAN KENG CHEW NEGERI SEMBILAN DI SEREMBAN

Chew Chiew Leng

No. Matrik 038580

Latihan Ilmiah
Bagi Memenuhi Sebahagian
Daripada Syarat-syarat Untuk
Ijazah Sarjana Muda Sastera

JABATAN ANTROPOLOGI DAN SOSIOLOGI
UNIVERSITI MALAYA
KUALA LUMPUR

Sesi 1983/84

Chew Chiew Leng
Januari 1984

P E N G H A R G A A N

Untuk melaksanakan latihan ilmiah ini, saya terhutang budi kepada beberapa pihak tertentu. Pertama sekali, saya ingin ucapkan ribuan terimakasih kepada penyelia saya, Puan Azizah Kassim yang telah memberi syor-syor dan teguran yang amat bernilai sepanjang penulisan latihan ilmiah ini.

Terimakasih juga saya ucapkan kepada presiden dan setiausaha Persatuan Keng Chew Negeri Sembilan, Encik Chee See Wah dan Encik Lok Chee Han yang masing-masing telah memberi data-data dan maklumat yang amat berharga bagi menjayakan projek ini. Saya juga ucapkan terimakasih kepada ayah saya yang telah memperkenalkan saya kepada ahli-ahli jawatankuasa Persatuan Keng Chew Negeri Sembilan serta membantu saya di dalam menerangkan istilah-istilah tertentu semasa menjalankan temuramah.

Kepada pegawai-pegawai dan kerani di Pejabat Pendaftar Pertubuhan di Melaka, ribuan terimakasih saya ucapkan kerana telah membenarkan saya meneliti rekod-rekod persatuan tersebut.

Akhir sekali, ribuan terimakasih kepada responden-responden saya yang telah memberi kerjasama mereka dan maklumat-maklumat serta pendapat mereka.

Chew Chiew Leng
Januari 1984

S I N O P S I S

Kajian ini adalah berkenaan dengan salah satu jenis persatuan sukarela orang Cina di Seremban, iaitu persatuan yang berasaskan dialek. Bab permulaan menyentuh bidang dan tujuan kajian serta metodologi kajian yang meliputi kerjaluar dan cara-cara pengutipan data, sifat soal-selidik dan jenis sampling. Ciri-ciri responden, sumber data tambahan dan masalah serta kelemahan kajian juga dikemukakan.

Satu tinjauan sejarah mengenai masyarakat Cina dan persatuan sukarela mereka akan ditinjau dalam bab kedua. Aspek-aspek masyarakat Cina yang dikaji termasuklah sebab-sebab yang membawa kepada penghijrahan mereka ke rantau ini, pembahagian mereka mengikut kumpulan dialek tertentu dan daerah asal mereka serta demografi, pola pertempatan dan pekerjaan mereka di Malaysia. Asal-usul dan sejarah perkembangan persatuan sukarela serta struktur organisasi persatuan dialek juga akan dikaji.

Bab ketiga merupakan penganalisan data tentang perkembangan Persatuan Keng Chew Negeri Sembilan sebelum tahun 1945, yang diperolehi dari penyelidikan luar. Aspek-aspek yang dikaji ialah latarbelakang sejarah, prinsip penubuhan, objektif, perlembagaan dan peraturan, keahlian dan fungsi persatuan. Keadaan persatuan semasa Perang Dunia Kedua juga ditinjau dalam bab ini.

Perkembangan Persatuan Keng Chew Negeri Sembilan selepas tahun 1945 akan ditinjau dalam bab keempat. Bab ini akan mengkaji

K A N D U N G A N

	dan pekerja...	halaman
PENGHARGAAN	...	i
SINOPSIS	...	ii
KANDUNGAN	...	iv
SENARAI JADUAL	...	vii
SENARAI PETA	...	viii
SENARAI GAMBAR	...	ix
Bab	...	xi
PERTAMA	PENDAHULUAN	1
	1.1 Bidang dan tujuan kajian	1
	1.2 Metodologi Kajian	2
	1.2.1 Kerjajuar	2
	1.2.2 Sifat soal-selidik	4
	1.2.3 Jenis Sampling	4
	1.2.4 Ciri-ciri Responden	6
	1.2.5 Data Tambahan	8
	1.3 Kesulitan dan kelemahan	8
KEDUA	MASYARAKAT CINA DAN PERSATUAN SUKARELA	10
KEMPAT	MEREKA : SATU TINJAUAN SEJARAH	10
	2.1 Struktur masyarakat Cina	10
	2.1.1 Sebab-sebab migrasi	10
	2.1.2 Masyarakat Cina mengikut komuniti	13
	4.1.1 dialek	13
	4.1.2 Objektif	17

	2.1.3 Demografi, pola-pola pertempatan	
	dan pekerjaan	15
	2.2 Persatuan sukarela orang Cina	22
	2.2.1 Konsep persatuan sukarela	22
	2.2.2 Asal-usul persatuan sukarela orang	
	Cina	23
	2.2.3 Sejarah perkembangan hui-kuan di	
	Malaysia	26
	2.2.4 Struktur organisasi hui-kuan ...	31
KETIGA	PKCNS : PERKEMBANGAN SEBELUM TAHUN 1945 ..	33
	3.1 Latarbelakang sejarah	33
	3.2 Organisasi	36
	3.2.1 Prinsip Penubuhan	36
	3.2.2 Objektif	37
	3.2.3 Perlembagaan dan Peraturan	38
	3.2.4 Keahlian	40
	3.3 Fungsi	40
	3.4 Keadaan Semasa Perang Dunia Kedua	52
	3.5 Rumusan	53
KEEMPAT	PKCNS : KEDUDUKANNYA DALAM KOMUNITI HAILAM	
	PADA MASA INI	55
	4.1 Perkembangan selepas tahun 1945 :	
	Organisasi	55
	4.1.1 Langkah penyusunan semula	55
	4.1.2 Objektif	57

	halaman
4.1.3 Perlembagaan dan Peraturan	59
4.1.4 Keahlian	60
4.1.5 Sumber Kewangan	61
4.2 Fungsi	62
4.2.1 Perubahan fungsi	62
4.2.2 Pengenalan fungsi-fungsi baru	64
4.2.3 Peranan PKCNS di dalam bidang pelajaran	66
4.3 Penglibatan ahli-ahli di dalam aktiviti PKCNS	68
4.4 Sikap ahli dan bukan-ahli terhadap PKCNS.	75
4.5 Hubungan antara ahli-ahli PKCNS	80
4.6 Rumusan	82
KELIMA PENUTUP	84
5.1 Ringkasan	84
5.2 Cadangan	94
NOTA	98
BAHAN RUJUKAN	101
LAMPIRAN A	106

SENARAI PETA

halaman

Peta 1 - Bandar Seremban : Lokasi Persatuan Keng Chew Negeri Sembilan	4a
Peta 2 - Cina Tenggara : Daerah asal keturunan penghijrah- penghijrah Cina	14a
Peta 3 - Malaya : Taburan pertempatan kumpulan dialek Cina yang dorminant pada tahun 1921	19a
Peta 4 - Malaya : Taburan pertempatan kumpulan dialek Cina yang dorminant pada tahun 1931	19a
Peta 5 - Malaya : Taburan pertempatan kumpulan dialek Cina yang dorminant pada tahun 1947	19b
Peta 6 - Malaya : Taburan pertempatan kumpulan dialek Cina yang dorminant pada tahun 1957	19b
Peta 7 - Pulau Hainan : Daerah-daerah keturunan penghijrah Hailam terutamanya di kawasan utara	33a

S E N A R A I J A D U A L

	halaman
Jadual 1.1 - Agihan umur responden dan bilangannya mengikut jantina	6
Jadual 1.2 - Bilangan responden mengikut taraf pendidikan dan aliran pendidikan	7a
Jadual 2.1 - Pembahagian masyarakat Cina mengikut komuniti dialek dan daerah keturunan masing-masing ...	14
Jadual 2.2 - Peratus penduduk Cina daripada jumlah penduduk di negeri-negeri di Semenanjung Malaya dan Singapura	16
Jadual 2.3 - Jumlah penduduk orang Cina di Malaya mengikut komuniti dialek dan tahun	18
Jadual 4.1 - Sebab ahli memasuki PKCNS mengikut bilangan dan peratusan daripada jumlah responden ...	78
Jadual 4.2 - Hubungan persaudaraan di kalangan ahli-ahli PKCNS	80

S E N A R A I G A M B A R

halaman

Gambar 1 - Bangunan Persatuan Keng Chew Negeri Sembilan yang baru	113
Gambar 2 - <u>Loong yang menandakan uola Persatuan Keng Chew</u> <u>Negeri Sembilan</u>	113
Gambar 3 - Pintu masuk ke bangunan Persatuan Keng Chew Negeri Sembilan yang lama	114
Gambar 4 - Candi Dewi <u>Ti'ien-hau Shengmu</u>	115
Gambar 5 - Candi Dewi <u>Nant'ien Shuiwei Shengniang</u>	116
Gambar 6 - Candi Dewa <u>108 xiongdi</u>	117

B A B I P E R T A M A

PENDAHULUAN

1.1 Bidang dan tujuan kajian

Masyarakat Cina memang merupakan sebuah masyarakat yang agak kompleks di rantau Asia Tenggara. Oleh itu, adalah sukar untuk menjalankan satu kajian yang menyeluruh mengenai sebuah masyarakat yang begitu kompleks. Dengan demikian, satu kajian yang lebih khusus akan ditumpukan kepada salah satu aspek 'struktur dalaman' (internal structure) masyarakat Cina yang penting, iaitu persatuan sukarela orang Cina.

Persatuan sukarela orang Cina pada asasnya adalah terdiri daripada tiga jenis yang penting, iaitu persatuan daerah keturunan-dialek (territorial-dialect associations), persatuan suku (clan associations), dan persatuan yang berasaskan pekerjaan dan bidang perniagaan (guilds). Di dalam kajian ini, pengkaji akan memberi tumpuan kepada salah satu jenis persatuan tersebut iaitu persatuan yang ditubuhkan berasaskan prinsip dialek. Persatuan seperti ini juga dikenali sebagai hui-kuan dalam bahasa Cina. Disebabkan oleh hui-kuan adalah menjadi tumpuan bidang kajian ini, segala penyelidikan luar juga akan dipusatkan kepada salah sebuah hui-kuan yang dipilih khas, iaitu Persatuan Keng Chew Negeri Sembilan (PKCNS).

Beberapa persoalan boleh dikemukakan mengenai persatuan

sukarela orang Cina. Bagaimanakah persatuan sukarela orang Cina ini boleh wujud di Malaysia? Apakah fungsi-fungsi dan peranan yang telah dimainkannya pada masa dahulu? Adakah terdapat perbezaan-perbezaan di antara persatuan sukarela orang Cina yang wujud pada masa dahulu dengan persatuan yang wujud sekarang dari segi fungsi dan peranan? Adakah persatuan sukarela ini merupakan alat yang berkesan untuk menyatupadukan masyarakat di Malaysia? Apakah kepentingannya terhadap masyarakat Cina di Malaysia? Adakah persatuan ini dapat dikekalkan dalam masyarakat Cina pada masa depan?

Objektif utama kajian ini adalah bertujuan untuk mencari jawapan bagi soalan-soalan tersebut di atas melalui penyelidikan terhadap PKCNS orang Hailam di Seremban. Di dalam kajian ini, pengkaji akan menumpukan perhatian kepada struktur dan fungsi PKCNS dan melalui struktur dan fungsi ini, adalah diharapkan kepentingan persatuan sukarela ini dapat diperlihatkan. Sebahagian besar kajian akan ditumpukan kepada peranan dan fungsi PKCNS sebelum tahun 1945 dan selepas tahun 1945 serta sikap masyarakat Cina terhadap PKCNS. Akhirnya, pengkaji akan menganalisa tentang sejauh mana persatuan sukarela ini berkesan di dalam menyatupadukan masyarakat Cina dan cadangan akan dikemukakan supaya persatuan sukarela ini dapat memainkan peranan yang lebih penting di dalam perpaduan dan organisasi masyarakat Cina di dalam sebuah masyarakat yang berbilang kaum seperti di Malaysia.

1.2 Metodologi Kajian

1.2.1 Kerjajuar

Keseluruhan penyelidikan luar ini telah dijalankan di

bandar Seremban dari akhir bulan Mac, 1983 hingga permulaan bulan Jun, 1983. Metode yang telah digunakan untuk mengumpulkan data semasa kajian luar ini termasuklah temuduga biasa dan 'key-informant interviewing', soal-selidik dan pemerhatian. Temuduga secara peribadi terpaksa diadakan dengan responden-responden kerana hampir kesemua responden tidak dapat membaca atau memahami senarai soal-selidik itu jika ianya diedarkan secara terus-menerus kepada mereka. Melalui temuduga secara peribadi ini, pengkaji juga berpeluang memberi keterangan yang lebih lanjut mengenai soalan-soalan tersebut dan dengan itu, responden dapat mempunyai idea yang lebih jelas mengenai soalan yang ditanya. Di samping itu, soalan-soalan tambahan juga dapat ditanya pada masa tersebut. Pengkaji juga telah menjalankan 'key-informant interviewing' dengan setiausaha PKCNS kerana mengikut pendapat pengkaji, setiausaha persatuan ini merupakan orang yang mempunyai pengetahuan yang mendalam mengenai peristiwa-peristiwa yang berlaku di dalam persatuan. Temuramah secara tidak formal juga dijalankan dengan ahli-ahli yang tua untuk mendapat maklumat mengenai struktur dan fungsi PKCNS sebelum tahun 1945.

Selain daripada temuduga yang diadakan, pengkaji juga cuba melibatkan diri di dalam aktiviti-aktiviti dan perayaan yang dianjurkan oleh hui-kuan tersebut. Walau bagaimanapun, pengkaji hanya berjaya di dalam menyertai dua perayaan, iaitu perayaan harijadi dewi T'ienho Shengmu dan majlis penghadiahan wang kepada murid-murid sekolah yang mencapai keputusan yang baik dalam bidang akademik. Pengkaji pula gagal untuk mendapatkan kebenaran untuk menyertai

di dalam mesyuarat-mesyuarat PKCNS sebab presiden PKCNS merasa segan hendak membenarkan pengkaji sebagai seorang 'luar' untuk menyertai perbincangan hal pengurusan PKCNS. Oleh itu, di dalam kes ini data yang dikumpul melalui pemerhatian secara penglibatan itu adalah tidak berapa lengkap.

1.2.2 Sifat soal-selidik

Sifat soal-selidik yang dikemukakan dalam penyelidikan luar ini adalah bercorak soalan-soalan 'structured' atau 'close-ended' dan juga soalan-soalan berbentuk 'open-ended'. Sejumlah 39 soalan telah dikemukakan (Lampiran A) kepada responden-responden dan soalan-soalan tersebut telah dibahagikan kepada empat bahagian, iaitu:-

- (1) latarbelakang peribadi responden
- (2) adaptasi responden dan persatuan sukarela semasa penghijrahan
- (3) penglibatan responden dan sikap mereka terhadap PKCNS
- (4) PKCNS sebagai alat perpaduan komuniti Hailam dan masa depannya.

Di samping soal-selidik tersebut, sejumlah soalan tambahan mengenai tarikh penubuhan, objektif, matlamat, aktiviti-aktiviti PKCNS, bilangan ahli dan sebagainya juga telah dikemukakan. Soalan-soalan juga telah dikemukakan kepada mereka yang tidak menjadi ahli PKCNS.

1.2.3 Jenis Sampling

Jenis sampling yang telah digunakan dalam penyelidikan luar ini adalah bercorak 'random sampling'. Sebuah persatuan dialek telah dipilih khas untuk mendapatkan sample kajian, iaitu PKCNS yang terletak di bandar Seremban (Lihat Peta 1). Persatuan ini

telah dipilih dalam menjalankan penyelidikan luar sebab sebagai sebuah persatuan dialek yang mewakili komuniti Hailam dan pengkaji sendirinya adalah merupakan seorang Hailam, ini akan memudahkan pengkaji untuk mendapat maklumat dari ahli-ahli persatuan tersebut.

Sample kajian yang dipilih secara rambang mengandungi 65 responden dan telah dibahagikan kepada dua sample yang lebih kecil. Sample pertama adalah lebih kecil dan mengandungi 15 orang responden. Sample ini adalah dipilih dari lembaga ahli jawatankuasa yang mengandungi 37 ahli kesemuanya. Oleh itu, sample ini hanya terdiri dari responden-responden yang merupakan ahli-ahli jawatankuasa atau pemimpin bagi PKCNS. Sample ini adalah dipilih khas bagi mendapat data-data mengenai latarbelakang sejarah, perkembangan persatuan, objektif, organisasi dan aktiviti-aktiviti PKCNS.

Sementara itu, sample kedua yang lebih besar adalah terdiri dari ahli-ahli biasa dalam persatuan tersebut dan sample ini berjumlah 50 responden. Sample ini pula dipilih khusus untuk mendapatkan maklumat mengenai keahlian responden dan penglibatan mereka di dalam aktiviti persatuan serta sikap mereka terhadap persatuan sukarela orang Cina pada masa kini.

Selain daripada sample tersebut di atas, satu sample tambahan yang kecil telah dipilih. Sample ini adalah merupakan ahli komuniti Hailam yang tidak merupakan ahli sebarang persatuan sukarela. Responden-responden ini telah ditemuramah mengenai pendapat dan sikap mereka terhadap PKCNS dan sebab mengapa mereka memilih untuk tidak memasuki persatuan sukarela ini.

1.2.4 Ciri-ciri Responden

Seramai 48 responden lelaki dan 17 responden perempuan telah ditemuramah, dan mereka ini berada di dalam lingkungan umur di antara 28 tahun hingga 76 tahun. Jumlah responden yang tertinggi sekali iaitu 22 orang berada di dalam kumpulan umur 60-69 tahun dengan diikuti oleh 17 orang di dalam kumpulan umur 50-59 tahun. (Lihat Jadual 1.1). Bilangan yang terkecil sekali didapati dalam lingkungan umur 20-29 tahun dan ini juga menunjukkan satu ciri bahawa bilangan ahli-ahli yang muda di dalam PKCNS adalah sangat kurang.

Umur Responden	Lelaki	Perempuan	Jumlah
20-29	1	-	1
30-39	5	1	6
40-49	7	5	12
50-59	12	5	17
60-69	18	4	22
70-79	5	2	7
Jumlah	48	17	65

Jadual 1.1 : Agihan umur responden dan bilangannya mengikut jantina

Sumber: Kerjaluar

Dari segi tempat lahir, didapati bahawa kira-kira 68% daripada responden yang ditemuramah berasal dari negeri Cina. Sementara itu, kira-kira 31% adalah dilahirkan di negeri Malaysia

dan hanya seorang responden sahaja yang didapati berasal dari Singapura.

Dari segi pendidikan responden pula, bilangan terbesar iaitu 22 orang yang telah mencapai tingkat pelajaran yang tertinggi ialah pada peringkat sekolah rendah atas aliran Cina, iaitu mereka yang mendapat pendidikan di antara darjah 4 hingga darjah 6. Kedua diikuti oleh 11 orang responden yang mencapai tingkat pelajaran sekolah rendah bawah, iaitu di antara darjah 1 hingga darjah 3. Hanya 9 orang responden sahaja yang mengatakan bahawa mereka tidak pernah menerima pelajaran secara formal. (Jadual 1.2). Bagi mereka yang mendapat pendidikan formal itu, hampir 89% yang berpendidikan Cina dan yang lain pula berpendidikan Inggeris. Oleh yang demikian, sebilangan besar sekurang-kurangnya dapat membaca dan menulis bahasa Mandarin. Hanya 10% daripada mereka yang mengakui bahawa mereka tidak tahu langsung membaca atau menulis bahasa Mandarin. Mereka ini adalah terdiri dari mereka yang hanya berpendidikan dan bertutur dalam bahasa Inggeris, dan juga golongan tua yang buta huruf atau sudah lupa hendak membaca dan menulis bahasa Mandarin lagi.

1.2.5 Data Tambahan

Taraf Pendidikan	Aliran Pendidikan			Jumlah
	Inggeris	Cina	Tiada pelajaran	
Tiada Pelajaran formal	-	-	9	9
Rendah Bawah (Darjah 1-3)	-	11	-	11
Rendah Atas (Darjah 4-6)	-	22	-	22
Menengah Bawah (Tingkatan 1-3)	1	8	-	9
Menengah Atas (Tingkatan 4-6)	3	4	-	7
Universiti	1	1	-	2
Lain-lain	-	5	-	5
Jumlah	5	51	9	65

Jadual 1.2 : Bilangan responden mengikut taraf pendidikan dan aliran pendidikan.

Sumber: kerjalar

1.2.5 Data Tambahan

Di samping data-data yang dikumpulkan melalui temuramah, soal-selidik dan pemerhatian yang membentuk asas penyelidikan luar ini, pengkaji juga berpeluang mengumpulkan data-data tambahan daripada dokumen-dokumen persatuan yang terdapat di Pejabat Pendaftar Pertubuhan di Melaka. Daripada dokumen tersebut, pengkaji dapat memperolehi maklumat mengenai perlembagaan dan peraturan persatuan tersebut. Data-data tambahan juga didapati daripada majalah-majalah terbitan persatuan bersempena dengan ulangtahunnya di mana sejarah penubuhan dan aktiviti-aktiviti penting persatuan adalah terkandung di dalamnya. Selain daripada itu, pengkaji juga berpeluang membaca artikel-artikel dan hasil-hasil kajian yang telah dijalankan oleh pengkaji-pengkaji lain mengenai masyarakat Cina dan persatuan-persatuan sukarela mereka.

1.3 Kesulitan dan kelemahan

Secara keseluruhannya, sambutan yang diterima daripada penyelidikan luar ini boleh dikatakan adalah memuaskan. Walau bagaimanapun, pengkaji telah menghadapi masalah di mana terdapat beberapa orang yang enggan ditemuramah dengan alasan bahawa mereka tiada masa atau pun mereka tidak mahu ditemuramah. Terdapat juga responden-responden yang enggan menjawab beberapa soalan tertentu khususnya apabila hal-hal peribadi responden atau keluarganya disentuh. Masalah seperti ini adalah sukar diatasi kerana responden terlebih dahulu telah diberitahu oleh pengkaji bahawa mereka tidak akan dipaksa untuk menjawab soalan yang mereka tidak ingin jawab. Oleh itu, kadang-kala pengkaji terpaksa menyusun semula soalan

tersebut dan menyoal responden melalui cara tidak langsung. Di samping itu, pengkaji juga menghadapi masalah di dalam mencari istilah yang tepat dalam dialek Hailam untuk menggantikan konsep-konsep dan istilah Bahasa Malaysia. Selain daripada itu, masalah-masalah lain yang timbul adalah minima dan tidak begitu serius.

Masalah juga timbul di dalam penentuan keikhlasan responden-responden untuk memberi satu jawapan yang objektif dan benar. Oleh yang demikian, jawapan yang diberi oleh responden kadang-kala tidak sejajar dengan situasi yang sebenarnya berlaku atau yang benar-benar mengikut pendapatnya sendiri.

Kajian ini juga mempunyai batasan-batasannya. Disebabkan kajian ini hanya dijalankan antara satu sample yang kecil sahaja, ianya adalah kurang tepat untuk dibuat satu generalisasi yang umum berdasarkan data-data yang diperolehi. Data-data dari kajian luar ini yang diperolehi dari satu sample yang kecil juga tidak dapat digunakan untuk mewakili keseluruhan keadaan masyarakat Cina dan persatuan sukarela mereka di Malaysia. Namun demikian, adalah diharapkan data-data yang diperolehi dari kajian ini dapat menambahkan pengetahuan mengenai keadaan persatuan sukarela orang Cina di Malaysia pada amnya dan di Seremban pada khususnya.

Seorang ahli sosiologi telah menguliskan faktor-faktor pengkajiannya dengan menggunakan di antara faktor 'sukarela' dan faktor 'sukarela'.

Faktor-faktor sukarela yang menyebabkan pengkajiannya dilihat dari segi lain keadaan yang ada di antara Cina pada masa tersebut:-

- (1) tekanan-tekanan sosial dalam negeri yang disebabkan oleh kelebihan penduduk B. A. B. K. E. D. U. A. berat, ketidakkekapan pentadbir, penyelewengan, dan sebagainya.
- (2) MASYARAKAT CINA DAN PERSATUAN SUKARELA, pemberontakan, MEREKA : SATU, TINJAUAN, SEJARAH.
- (3) dorongan oleh penghijrah-penghijrah awal yang telah berjaya, keinginan untuk mengembara dan mencari untuk berdagang di luar negeri.

Bab ini akan mengemukakan satu tinjauan sejarah mengenai masyarakat Cina dan persatuan sukarela yang ditubuhkan oleh mereka di Malaya untuk memudahkan fahaman tentang tajuk kajian. Aspek-aspek yang akan dikaji termasuklah sebab-sebab migrasi dan ciri-ciri utama yang dibawa oleh penghijrah Cina ke negeri ini. Ciri-ciri tersebut adalah seperti pembahagian komuniti dialek, pengkhususan pekerjaan dan pola pertaburan penduduk di negeri Cina dan di Malaya. Seterusnya, sejarah perkembangan dan struktur organisasi am persatuan sukarela orang Cina juga akan diteliti.

2.1 Struktur masyarakat Cina

2.1.1 Sebab-sebab migrasi

Migrasi orang-orang Cina ke Nanyang¹ adalah akibat keadaan-keadaan yang terdapat di negeri Cina dan di Asia Tenggara. Jeromin, seorang ahli ekonomi telah mengaitkan faktor-faktor penghijrahan dengan membezakan di antara faktor 'menolak'² dan faktor 'menarik'.³

Faktor-faktor menolak yang menggalakkan penghijrahan dilihat dari segi lima keadaan yang wujud di negeri Cina pada masa tersebut:-

- (1) tekanan-tekanan sosial dalam negeri yang disebabkan oleh kelebihan penduduk, beban cukai yang berat, ketidakcekan pentadbir, penyelewengan, dan sebagainya.
- (2) kemerosotan ekonomi sebagai akibat dari peperangan, pemberontakan, banjir, kemarau, penyakit, dan sebagainya.
- (3) dorongan oleh penghijrah-penghijrah awal yang telah berjaya, keinginan untuk mengembara dan matlamat untuk berniaga di luar negeri.
- (4) hubungan dengan kawan dan saudara-mara di Nanyang.
- (5) pelari (refugees) yang terdiri dari penjenayah.

Pada masa yang sama, perkembangan-perkembangan yang berlaku di Nanyang telah mempercepatkan gerakan aliran penghijrahan orang Cina ke rantau ini. Keadaan seperti ini berlaku apabila penjajah Barat mulai menduduki dan mengembangkan negeri-negeri di Nanyang. Pada masa tersebut, kapitalisme muncul di negeri-negeri Eropah dan perkembangan di dalam industri menyebabkan permintaan terhadap bahan-bahan mentah meningkat naik. Kebanyakan bahan-bahan mentah boleh didapati dari negeri-negeri di Asia Tenggara tetapi penjajah Barat menghadapi kesukaran di dalam mendapatkan penduduk tempatan yang terikat kuat dengan struktur sosial tradisional mereka, untuk mengeksploitkan bahan-bahan mentah di negeri-negeri berkenaan. Oleh itu, penjajah Barat tidak mempunyai pilihan lain kecuali mengambil tenaga buruh dari negeri Cina dan India. Seperti kata Wolfgang Moese et al (1979, hal. 136):-

"European's capital flowed only into commercial fields where large-scale industries could be organized In order to work effectively,

the western companies, organized as large-scale enterprises, needed the aid of small enterprises and they needed labour. For both purposes no native population groups were available The Chinese took over the economic positions which came into being through colonial activities, but which could be filled neither by the native population nor by the Europeans."

Aliran migrasi orang Cina ke Nanyang dapat dibahagikan kepada beberapa tahap tertentu.

Pada tahap pertama yang berlanjutan dari awal penempatan orang Cina di Nanyang hingga tahun 1860, penghijrah-penghijrah yang merupakan pedagang-pedagang telah datang ke Nanyang atas dorongan sendiri untuk mencari rezeki di seberang laut. Pada tahap ini, bilangan orang Cina di Singapura dan Pulau Pinang adalah sangat kurang.

Tahap kedua bermula kira-kira tahun 1860 dan pada tahap ini, penghijrahan orang Cina ke Nanyang telah berkembang pesat. Ini adalah disebabkan larangan-larangan terhadap penghijrahan keluar orang Cina ke Nanyang telah dilonggarkan, pengenalan kapal yang menggunakan tenaga wap telah mengakibatkan tambang perjalanan yang lebih murah dan pengambilan buruh Cina yang lebih tersusun. Semua faktor tersebut telah menggalakkan penduduk Cina untuk berhijrah. Penghijrah Cina yang dahulunya datang atas risiko sendiri, pada tahap ini telah mempunyai satu kontrak pekerjaan dan tambang perjalanan dibayar oleh majikan.

Setelah beberapa lama berada di Nanyang, ramai penghijrah Cina yang pulang ke negeri asal mereka. Tetapi ada pula yang terus tinggal di Nanyang untuk menambahkan hasil kekayaan mereka dan

mereka ini menjadi asas kepada tahap penghijrahan yang ketiga. Pada tahap ketiga, hubungan yang dikekalkan dengan mereka yang berada di Nanyang menjadi faktor utama untuk mempercepatkan penghijrahan. Penghijrah di Nanyang akan memberitahu 'saudara' mereka di negeri Cina mengenai pendapatan lumayan yang diterima mereka dan ini sudah memadai untuk mendorong penduduk tempatan untuk berhijrah ke Nanyang. Pada tahap ini, selain daripada kedatangan buruh kasar, pekerja-pekerja lain seperti guru, kerani, pelacur, dan sebagainya juga mulai tiba di Nanyang. Akibatnya selepas tahun 1900, ramai daripada golongan perempuan dan kanak-kanak tiba di Nanyang untuk bersatu dengan suami dan bapa mereka masing-masing. Tahap ini berakhir dengan tercetusnya Perang Dunia Kedua dan pendudukan tentera Jepun di negeri Cina dan di Asia Tenggara.

Pada tahap keempat dan yang terakhir, migrasi telah di-berhentikan. Ramai orang Cina yang muda telah dilahirkan di negeri ini dan tidak pernah melihat tanahair generasi ibubapa atau datuk nenek mereka. Secara beransur-ansur, mereka men⁹identifikasi diri mereka sebagai rakyat Malaysia atau negeri-negeri Asia Tenggara yang lain.

2.1.2 Masyarakat Cina mengikut komuniti dialek

Secara tradisinya, masyarakat Cina di Malaysia adalah terbahagi kepada lebih kurang sepuluh komuniti berlainan mengikut dialek. Walaupun pembahagian sedemikian adalah berasaskan dialek yang berlainan, tetapi ia juga adalah dipengaruhi oleh daerah keturunan yang tertentu kecuali komuniti Hakka yang berasal dari tiga provinsi penghijrah yang utama, iaitu Kuangtung, Kuangsi dan Fukien

yang meliputi lebih dari 100 daerah (Peta 2).

Jadual 2.1 menunjukkan kumpulan-kumpulan dialek masyarakat Cina di Malaysia dan daerah asal mereka masing-masing.

Komuniti dialek	Daerah Asal
Hokkien	Kebanyakan berasal dari 'prefecture' <u>Chang-chou</u> dan <u>Ch'uan-chou</u> di Provinsi Fukien.
Kantonis	Kebanyakan berasal dari <u>Kuang-chou-fu</u> dan <u>Chao-ch'ing-fu</u> yang meliputi 30 daerah di Provinsi Kuangtung.
Hakka	Kebanyakan berasal dari 'prefecture' <u>Chia-ying-chou</u> , <u>Hui-chou</u> dan <u>Ch'ao-chou</u> di Provinsi Kuangtung dan 'prefecture' <u>Ting-chou</u> di Provinsi Fukien.
Teochiu	Dari 'prefecture' <u>Ch'ao-chou</u> di Provinsi Kuangtung.
Hailam	Dari 'prefecture' <u>Ch'iu-chou</u> di Pulau Hainan di Provinsi Kuangtung.
Kwongsai	Dari Provinsi Kuangsi.
Hokchiu	Dari 'prefecture' <u>Fu-chou</u> di Provinsi Fukien.
Hokchia	Dari daerah <u>Fu-ch'ing</u> di Fukien.
Henghwa	Dari daerah <u>P'u-t'ien</u> dan <u>Hsien-yu</u> di Fukien.
Lain-lain	Dari provinsi selain daripada Kuangtung, Fukien, dan Kuangsi, terutama orang Cina yang bercakap bahasa Mandarin yang digolongkan sebagai Sankiang oleh orang Cina yang lain.

Jadual 2.1 : Pembahagian masyarakat Cina mengikut komuniti dialek dan daerah keturunan masing-masing.

Sumber: Chee Liew Seong (1971, hal. 15-16)

Peta 2 : CHINA TENGGARA : Daerah asal keturunan penghijrah Cina.

Sumber : Skinner (1957, hal. 33)

Pada keseluruhannya, adalah jelas bahawa hampir kesemua penghijrah Cina yang tiba di Malaysia dan Nanyang secara amnya, adalah berasal dari negeri Cina Selatan, iaitu provinsi-provinsi Kuangtung, Fukien dan Kuangsi. Satu-satu komuniti dialek Cina itu bertutur dalam dialek mereka sendiri dan bertumpu di kawasan-kawasan tertentu di Malaya.

2.1.3 Demografi, pola-pola pertempatan dan pekerjaan

Semua data-data mengenai penduduk Cina di Negeri-negeri Selat⁴ menunjukkan satu pertambahan yang sentiasa meningkat. Penduduk Cina di Melaka telah berlipat ganda dari tahun 1852 hingga 1901; di Pulau Pinang, bilangan orang Cina bertambah lima kali ganda dan; di Singapura, bilangan orang Cina pula bertambah enam kali ganda. Pertambahan tersebut dapat dilihat dalam peratusan daripada jumlah orang Cina di kawasan-kawasan berlainan di Semenanjung Malaya dan Singapura (Jadual 2.2).

Sunburi, *Malayan People* et al (1979, hal. 160)

Cina merupakan penduduk yang paling ramai di Singapura dan Pulau Pinang. Di kawasan Province Wellesley dan kawasan-kawasan lain di Melaka adalah diduduki oleh kaum Melayu, iaitu jelas bahawa Pulau Pinang dan Melaka Tengah merupakan kawasan yang diduduki oleh penduduk Cina.

Pemertanian penduduk Cina yang ramai juga boleh dilihat di Negeri-negeri Melayu Bersekutu.⁵ Walaupun demikian, penduduk Cina di Pahang bertambah pada kadar yang lebih lambat berbanding dengan negeri-negeri di pantai Barat Semenanjung Malaya.

Negeri	1901	1911	1921	1931	1947	1957
Singapura	72.1	72.4	75.3	75.3	77.8	75.4
Pulau Pinang*	39.9	40.6	45.3	49.8	55.4	57.2
Melaka	20.4	28.9	29.4	34.9	40.2	41.5
Perak	45.3	43.7	37.2	42.3	46.6	44.2
Selangor	64.9	51.3	42.6	45.3	51.0	48.2
N. Sembilan	34.3	31.3	36.5	39.5	42.7	41.2
Pahang	10.3	20.5	23.4	29.0	38.9	34.6
Johor	-	35.2	34.5	42.5	48.1	42.2
Kedah	-	13.7	17.6	18.2	20.9	20.5
Perlis	-	4.9	9.0	13.2	16.7	17.4
Kelantan	-	3.4	4.1	4.9	5.1	5.7
Trengganu	-	2.7	4.7	7.4	7.0	6.5
Jumlah		29.4	29.6	34.3	39.0	38.6

* termasuk Province Wellesley

Jadual 2.2 : Peratus penduduk Cina daripada jumlah penduduk di negeri-negeri di Semenanjung Malaya dan Singapura.

Sumber: Wolfgang Moese et al (1979, hal. 160)

Orang Cina merupakan penduduk yang paling ramai di Singapura dan Pulau Pinang. Disebabkan Province Wellesley dan kawasan-kawasan desa di Melaka adalah diduduki oleh kaum Melayu, adalah jelas bahawa Pulau Pinang dan Melaka Tengah merupakan kawasan yang dipenuhi oleh penduduk Cina.

Penempatan penduduk Cina yang ramai juga boleh dilihat di Negeri-negeri Melayu Bersekutu.⁵ Walaupun demikian, penduduk Cina di Pahang bertambah pada kadar yang lebih lambat berbanding dengan negeri-negeri di pantai Barat Semenanjung Malaya.

Peratus penduduk Cina yang tinggi di Johor dapat dikesan semula ke abad ke19 di mana pengenalan penanaman lada dan gambir serta pengenalan sistem Kangchu (Trocki, 1976) telah menarik ramai penduduk Cina dari Singapura ke situ. Walaupun sistem Kangchu telah dihapuskan dalam tahun 1917, kesan-kesan demografi dan ekonomi masih meninggalkan pengaruh yang kuat kemudiannya.

Perkembangan ekonomi di negeri-negeri utara seperti Kedah dan Perlis bermula dengan lewatnya. Keadaannya adalah lebih buruk di Trengganu dan Kelantan yang telah dipisahkan dari pusat-pusat perkembangan ekonomi di pantai Barat. Oleh itu, penduduk Cina di negeri-negeri tersebut pada awalnya adalah sangat kurang.

Peratus orang Cina daripada jumlah penduduk Malaya telah menurun sedikit di antara tahun 1947 dan 1957. Sebab utama bagi penurunan ini ialah kadar kelahiran yang rendah yang disebabkan oleh struktur umur dan jantina yang tidak seimbang di kalangan masyarakat Cina. Bilangan penduduk yang berlebihan di Perak, Selangor, Pahang dan Johor mungkin disebabkan oleh penempatan semula penduduk Cina pada zaman darurat dan lombong-lombong bijih timah yang ditutup. Migrasi di dalam negeri di Semenanjung Malaya juga merupakan faktor yang telah mengubah agihan penduduk Cina di sesuatu kawasan tertentu.

Banci-banci tahun 1921, 1931 dan 1947 menunjukkan bahawa bilangan yang paling ramai yang tiba di Malaya ialah komuniti Hokkien, diikuti oleh komuniti Kantonis dan Hakka (Jadual 2.3)

tinggal di Singapura. Di Malaya, mereka terkumpul di Province Wellesley dan kawasan-kawasan berhampiran dengannya. Bilangan yang kecil juga boleh didapati di pantai barat negeri Johor.

Komuniti dialek	1921	1931	1947
Hokkien	379,028	538,852	827,411
Kantonis	331,757	417,516	641,945
Hakka	217,697	317,506	437,407
Teochiu	130,026	208,681	364,232
Hailam	68,200	97,568	157,649
Kwongsai	998	46,095	71,850
Hokchiu	13,821	31,908	48,094
Hokchia	4,058	15,301	12,754
Henghwa	1,559	31,025	17,065
Lain-lain	24,496		36,260
Jumlah	1,171,740	1,704,452	2,614,667

Jadual 2.3 : Jumlah penduduk orang Cina di Malaya mengikut komuniti dialek dan tahun.

Sumber: Census of Population 1947 oleh M.V. Del Tufo.

Di Semenanjung Malaya dan Singapura, lebih dari separuh daripada orang-orang Hokkien tinggal di Negeri-negeri Selat, iaitu 35% di Singapura, 13% di Pulau Pinang dan Province Wellesley, dan 4.5% di Melaka (Wolfgang Moese et al, 1979, hal. 167). Kawasan pertempatan yang lain bagi komuniti ini ialah di beberapa kawasan kecil di pantai Barat Semenanjung Malaya dan di kawasan Kuala Lumpur. Sebilangan kecil orang-orang Hokkien juga boleh didapati di utara Kelantan dan Trengganu.

43% daripada orang Teochiu di kawasan Asia Tenggara pula tinggal di Singapura. Di Malaya, mereka bertumpu di Province Wellesley dan kawasan-kawasan berhampiran dengannya. Sebilangan yang kecil juga boleh didapati di pantai barat negeri Johor.

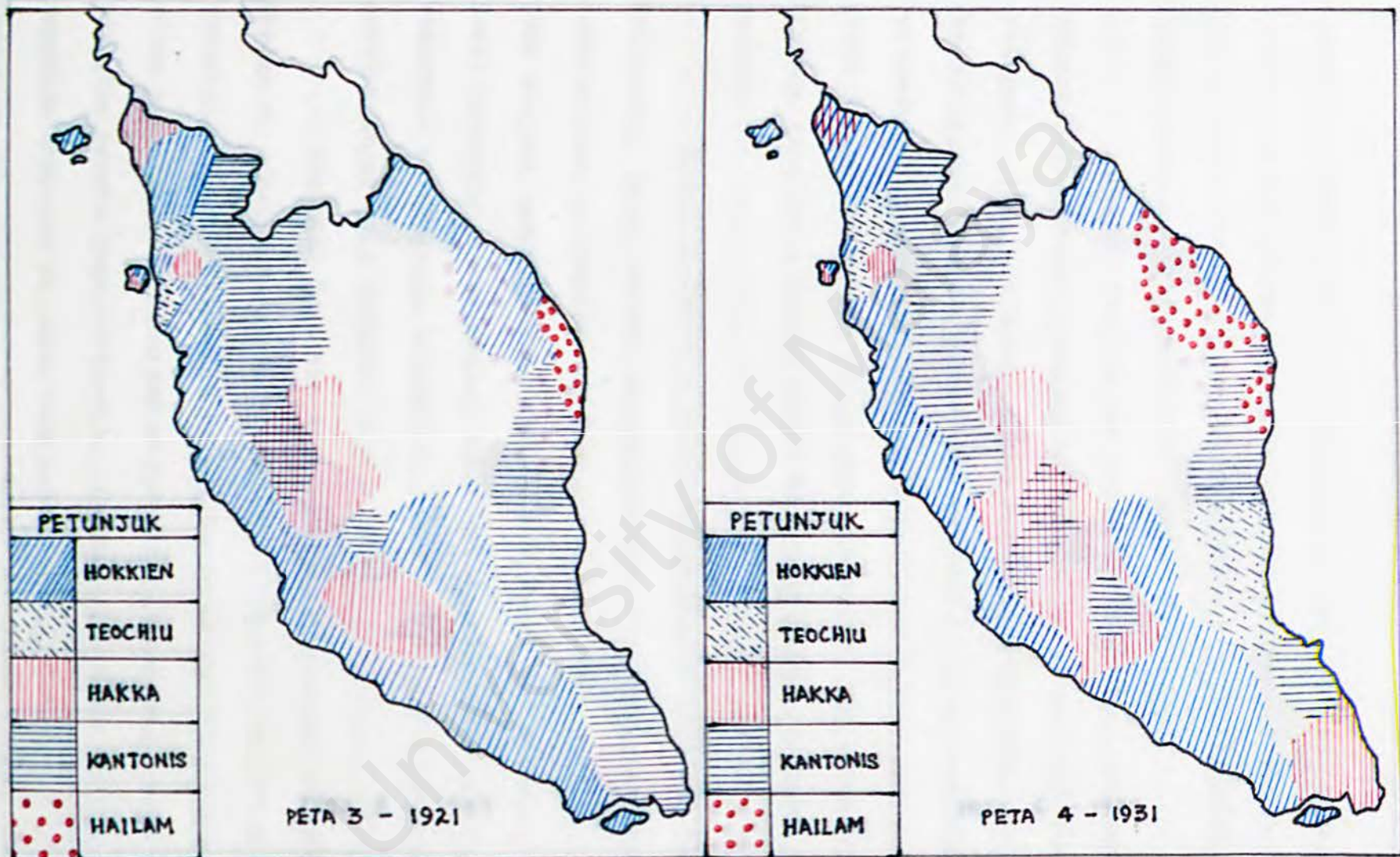
Kawasan-kawasan pertempatan utama bagi komuniti Hakka ialah di kawasan-kawasan tengah Selangor dan Negeri Sembilan (30%) dan di sekeliling Ipoh (20%). 20% lagi didapati bertaburan di Singapura dan selatan negeri Johor.

Pusat-pusat pertempatan bagi komuniti Kantonis ialah di Singapura (25%), Ipoh (15%), Kuala Lumpur (11%) dan Pulau Pinang (6.5%). Sementara orang-orang Kantonis yang lain pula didapati bertaburan di seluruh Malaya.

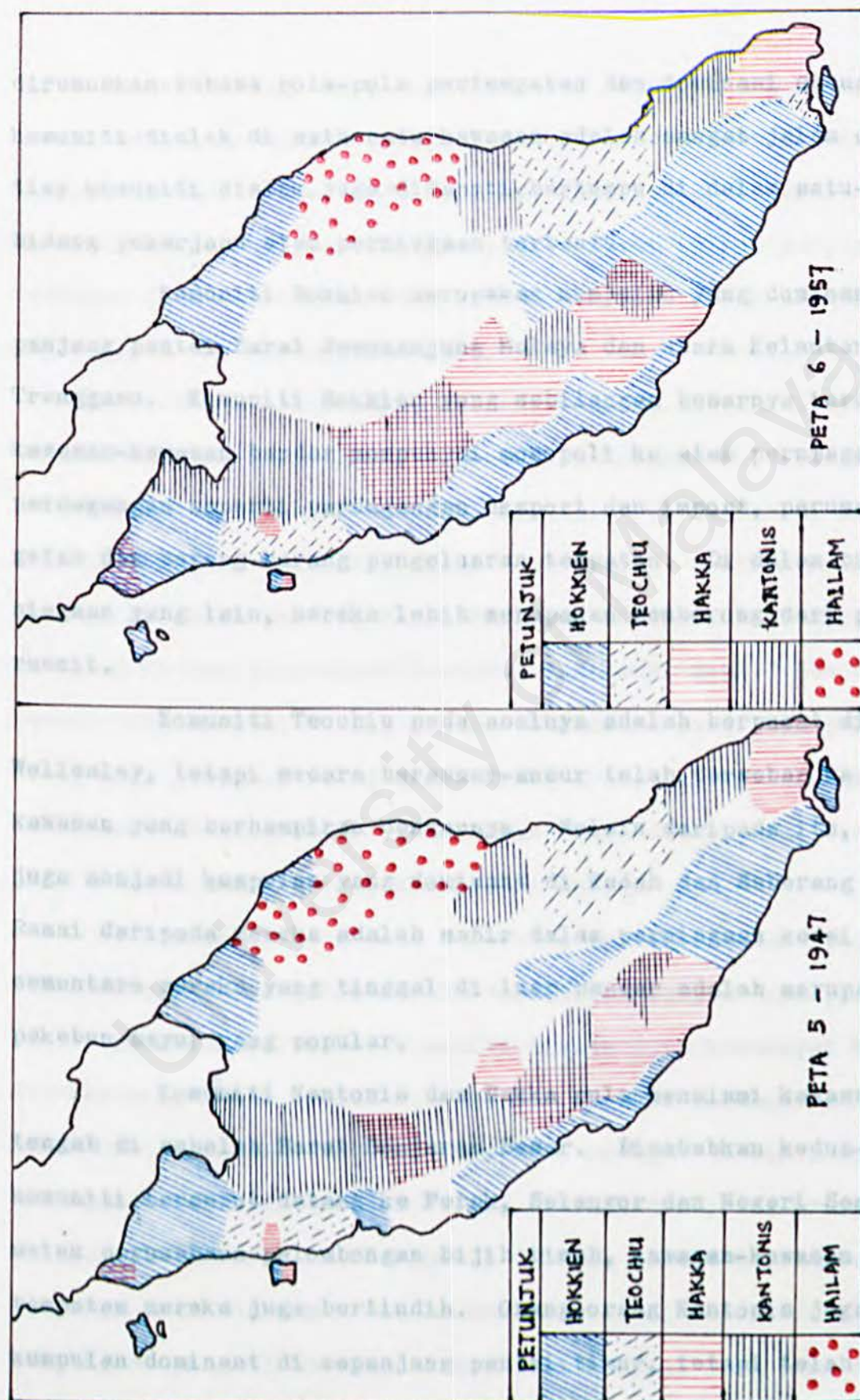
Satu pertiga daripada penduduk Hailam di Asia Tenggara tinggal di Singapura. Kawasan-kawasan pertempatan yang lain bagi komuniti tersebut ialah di Johor, selatan Selangor, Negeri Sembilan, Melaka dan Trengganu.

Komuniti Hokchiu pula bertumpu dengan banyaknya di Dinding dan Sitiawan. Mereka juga tinggal di Singapura, Pulau Pinang, Melaka, Kuala Lumpur dan Batu Pahat tetapi bilangan di kawasan-kawasan tersebut adalah tidak ramai. Sementara itu, komuniti Hokchia dan Henghwa yang mewakili sebilangan kecil penduduk masyarakat Cina di Malaya pula berpusat di Singapura dan Dinding.

Walau bagaimanapun, peratusan agihan komuniti-komuniti dialek Cina tersebut tidak memberi gambaran yang jelas mengenai komposisi penduduk Cina di satu-satu kawasan tertentu. Di kebanyakan kawasan-kawasan di Malaya, dapat dilihat dengan jelas bahawa ianya telah didominasi oleh satu-satu kumpulan dialek tertentu, sementara komuniti-komuniti dialek yang lain tidak boleh dijumpai di kawasan tersebut. Daripada hasil data yang dikumpulkan oleh banci-banci tahun 1921, 1931, 1947 dan 1957 (Lihat Peta 3, 4, 5 dan 6), dapat

Peta 3 & 4 : MALAYA : Taburan pertempatan kumpulan dialek Cina yang dormant
 Sumber : Moese, (1979 , hal. 169)

Peta 5 dan 6 : MALAYA : Taburan pertempatan kumpulan dialek Cina yang dominant
 Sumber : Moese (1979, hal. 170)

dirumuskan bahawa pola-pola pertempatan dan dominasi sesuatu komuniti dialek di satu-satu kawasan adalah sangat jelas dan tiap-tiap komuniti dialek juga didapati bertumpu di dalam satu-satu bidang pekerjaan atau perniagaan tertentu.

Komuniti Hokkien merupakan kumpulan yang dominant di sepanjang pantai Barat Semenanjung Malaya dan utara Kelantan dan Trengganu. Komuniti Hokkien yang sebilangan besarnya terdapat di kawasan-kawasan bandar mempunyai monopoli ke atas perniagaan dan perdagangan seperti perdagangan eksport dan import, perusahaan getah dan barang-barang pengeluaran tempatan. Di dalam bidang perniagaan yang lain, mereka lebih merupakan pemborong dari peniaga runcit.

Komuniti Teochiu pada asalnya adalah berpusat di Province Wellesley, tetapi secara beransur-ansur telah tersebar ke kawasan-kawasan yang berhampiran dengannya. Selain daripada itu, mereka juga menjadi kumpulan yang dominant di Kedah dan Seberang Prai. Ramai daripada mereka adalah mahir dalam perniagaan kedai runcit sementara mereka yang tinggal di luar bandar adalah merupakan pekebun sayur yang popular.

Komuniti Kantonis dan Hakka pula mendiami kawasan-kawasan tengah di sebelah Barat Banjaran Besar. Disebabkan kedua-dua komuniti tersebut datang ke Perak, Selangor dan Negeri Sembilan untuk perusahaan pelombongan bijih timah, kawasan-kawasan pertempatan mereka juga bertindih. Orang-orang Kantonis juga merupakan kumpulan dominant di sepanjang pantai timur, tetapi telah kehilangan kedudukan dominasi mereka kepada komuniti Hakka di Johor Tenggara.

dan komuniti Teochiu di Pahang Selatan. Orang-orang Kantonis di bandar adalah merupakan peniaga yang kaya sementara mereka yang tinggal di luar bandar pula terlibat dengan bidang pertanian. Bagi komuniti Hakka pula, selain daripada menjadi petani yang mahir, terdapat juga sebilangan yang melibatkan diri dalam perniagaan pajak gadai dan perdagangan kain.

Secara tradisinya, komuniti Hailam adalah merupakan komuniti dialek yang sangat dominant di Trengganu. Tetapi secara beransur-ansur bilangan komuniti ini telah bertambah di Kelantan, Selangor, Negeri Sembilan, Melaka dan Johor. Apabila orang Hailam menetap di pusat bandar, ramai daripada mereka ini biasanya bertumpu di dalam bidang perniagaan restoran dan kedai kopi. Ada di antara mereka yang menjadi tukang masak. Sementara yang lain pula menjadi orang gaji di dalam rumahtangga orang-orang Barat, terutama pada zaman awal penghijrahan. Di kawasan luar bandar pula, orang Hailam pula menanam pokok getah, khasnya di Johor.

Daripada data-data tersebut, terbukti bahawa pola pertempatan orang-orang Cina di Malaya adalah sangat dipengaruhi oleh faktor kedaerahan. Semua komuniti dialek Cina mempunyai kawasan kesukaannya, iaitu daerah atau bandar di mana bilangan ahli suatu komuniti itu adalah cukup untuk muncul sebagai sebuah kumpulan yang dominant. Walaupun sebelum Perang Dunia Kedua orang-orang Cina di Malaya adalah bebas untuk menetap di mana sahaja mereka suka, mereka biasanya akan berkumpul dengan komuniti sendiri iaitu dengan penghijrah-penghijrah yang datang dari kampung yang sama di negeri Cina. Walaupun setiap penghijrah tiba secara bersendirian, ia ingin

tahu samada ia mengenali 'saudara' sekampung di tempat yang ditujunya. Oleh yang demikian, walaupun setiap individu membuat keputusan sendiri untuk berhijrah, penghijrah-penghijrah dari kampung yang sama di negeri Cina cenderung untuk bertumpu di kawasan yang sama di Malaya. Kecenderungan untuk menetap bersama telah mengakibatkan pembahagian daerah (regional divisions) bukan sahaja mengikut komuniti dialek tetapi juga di kalangan satu-satu komuniti tertentu berasaskan daerah keturunan.

2.2 Persatuan sukarela orang Cina

2.2.1 Konsep persatuan sukarela

Persatuan sukarela seperti yang telah didefinisikan oleh Hsieh Jiann (1978, hal. 193) mengandungi ciri-ciri seperti berikut:-

- (1) Ia adalah merupakan satu organisasi formal yang sengaja diasaskan oleh ahli-ahlinya untuk memenuhi matlamat-matlamat khas.
- (2) Keahlian adalah secara sukarela dan bukan dipaksa.
- (3) Ia bukan merupakan sumber penghidupan yang asas bagi ahli individu.
- (4) Ia tidak memberi faedah kepada orang yang bukan merupakan ahli.
- (5) Ia adalah merupakan satu pertubuhan persendirian dan dimiliki oleh ahli-ahli sahaja.
- (6) Semua ahli-ahli dan pegawai-pegawai yang dilantik di dalam persatuan itu tidak diberi gaji kecuali setiausahanya.

Ciri yang paling penting di dalam persatuan sukarela yang harus ditekankan ialah kerelaan seseorang untuk mendaftar sebagai ahli dan bukan keturunan seseorang. Misalnya, seseorang itu tidak perlu memasuki persatuan sukunya jika ia tidak suka memasuki

persatuan tersebut. Berkaitan dengan ciri-ciri tersebut di atas, kongsi-kongsi gelap tidak boleh diklasifikasikan sebagai persatuan sukarela. Keahlian di dalam kongsi-kongsi gelap di dalam banyak aspek bukan dilakukan secara sukarela. Ahli-ahli adalah dipaksa memasukinya dan kongsi-kongsi gelap biasanya meliputi kehidupan sosial ahli yang lebih luas daripada persatuan-persatuan sukarela yang lain.

2.2.2 Asal-usul persatuan sukarela orang Cina

Pada asalnya, orang-orang Cina membentuk berbagai-bagai bentuk organisasi bagi menolong seseorang yang mengembara di merata-rata tempat dalam negeri Cina. Organisasi-organisasi tersebut menggalakkan semangat perpaduan dan solidariti di kalangan ahli-ahli dari komuniti-komuniti tertentu.

Apabila berhijrah ke Asia Tenggara, komuniti-komuniti dialek yang berlainan itu telah membawa bersama-sama mereka pola-pola organisasi yang tradisional. Pertubuhan-pertubuhan tersebut ialah hui-kuan,⁶ kuil dan organisasi-organisasi keagamaan, sekolah-sekolah dan organisasi-organisasi pendidikan, 'guilds', persatuan suku dan kongsi-kongsi gelap. Pada permulaannya, organisasi-organisasi tersebut merupakan badan-badan yang tersendiri tetapi adalah berkaitan rapat antara satu sama lain. Ini adalah dibuktikan melalui kuil-kuil dan sekolah-sekolah yang telah diasaskan oleh persatuan-persatuan atau organisasi-organisasi yang lain itu.

Organisasi yang paling penting dan masih popular di kalangan masyarakat Cina di Asia Tenggara pada hari ini ialah persatuan daerah keturunan-dialek atau hui-kuan. Oleh itu, tumpuan

terhadap asal-usul dan sejarah perkembangannya di Malaysia akan ditegaskan di dalam bab ini.

Sebenarnya sistem hui-kuan ini tidak berasal di negeri-negeri di Asia Tenggara. Organisasi-organisasi bagi orang-orang Cina yang tidak tinggal di kampung asal mereka itu sudah lama wujud di negeri Cina. Keahlian bagi organisasi-organisasi ini biasanya terdiri dari pegawai-pegawai yang dihantar bertugas jauh dari kampung asal mereka. Langkah ini diambil kerana kerajaan cuba mengelakkan pegawai-pegawai tersebut daripada menjadi terlalu berkuasa di kampung atau daerah asal mereka. Selain daripada pegawai-pegawai tersebut, peniaga-peniaga dan pedagang-pedagang juga boleh menjadi ahli bagi hui-kuan tersebut.

Hui-kuan yang pertama di negeri Cina telah ditubuhkan di Peking pada zaman Yung Lo (1403-1424) oleh pegawai-pegawai dari daerah Wuhu di Provinsi Anhui. Hanya pegawai-pegawai dari daerah Wuhu sahaja yang telah dibenarkan untuk memasuki hui-kuan tersebut. Menjelang tahun 1560, sebuah lagi hui-kuan telah diasaskan oleh pedagang-pedagang dari She xian, di 'prefecture' Huizhou di Anhui Selatan. Ia dibuka kepada pedagang-pedagang dan pegawai-pegawai dari She Xian. Mengikut pendapat Ho Ping-ti, kedua-dua hui-kuan tersebut pada satu tahap yang lebih awal telah mewakili dua bentuk hui-kuan yang berlainan; satu sebagai organisasi hanya bagi pegawai-pegawai sahaja dari satu kawasan sahaja iaitu ibukota Peking, dan satu lagi sebagai organisasi yang dibuka kepada semua penduduk dari satu kawasan yang sama.

Sehingga akhir abad ke-19, lebih kurang 400 hui-kuan bagi

kesemua daerah di negeri Cina telah ditubuhkan di Peking. Tetapi di samping hui-kuan yang terdapat di Peking, hui-kuan yang lain juga boleh didapati di pusat-pusat bandar dan pusat-pusat perdagangan yang lain di negeri Cina semenjak zaman Wanli (1573-1619). Sebilangan besar persatuan tersebut hanya dibuka kepada pedagang-pedagang atau tukang-tukang dari satu kawasan tertentu sahaja dan oleh itu lebih merupakan 'guilds'. Hui-kuan yang lain biasanya telah dibuka kepada penduduk-penduduk dari kawasan yang sama, tanpa mementingkan samada mereka itu adalah pedagang atau tukang atau pun pegawai-pegawai.

Satu ciri yang jelas diperhatikan dari penubuhan hui-kuan di negeri Cina ialah penghijrahan yang berlaku dalam negeri itu sendiri. Ini adalah paling jelas apabila rakyat terpaksa berhijrah ke Peking untuk mengambil peperiksaan am dan hui-kuan ini telah ditubuhkan khas bagi menyediakan tempat tinggal yang sementara bagi mereka. Di samping itu, pegawai-pegawai yang sudah dilantik itu terpaksa bertugas di daerah yang lain dan disebabkan itu mereka memasuki hui-kuan tersebut untuk bergaul dengan pegawai-pegawai yang berasal dari daerah yang sama dengan mereka. Oleh itu, kaitan rapat di antara faktor migrasi dan penubuhan hui-kuan boleh disamakan dengan migrasi orang-orang Cina ke negeri-negeri di Asia Tenggara dan seterusnya penubuhan sistem hui-kuan di rantau ini. Organisasi orang Cina ke dalam hui-kuan tersebut dapat dihuraikan lagi dengan kenyataan bahawa orang-orang Cina di Asia Tenggara bukan sahaja bertemu dengan orang yang bercakap dalam bahasa berlainan tetapi juga ethnik yang berbeza. Tambahan pula, penghijrah-penghijrah

Cina yang merupakan petani-petani miskin di negeri Cina telah terpaksa menceburkan diri dalam bidang pekerjaan yang baru untuk menyara kehidupan sendiri. Ramai daripada orang-orang Cina di kebanyakan tempat-tempat di Asia Tenggara pula adalah merupakan kumpulan yang minoriti berbanding dengan masyarakat lain.

Satu lagi faktor yang membawa kepada penubuhan hui-kuan di Semenanjung Malaysia dapat dilihat dari segi sikap pentadbiran penjajah British terhadap masyarakat Cina. Sejak bermulanya pihak British tiba di Malaya, mereka telah mula menunjukkan minat terhadap perkembangan ekonomi di Malaya. Pihak penjajah itu telah menggalakkan penghijrahan masuk buruh Cina dan India yang semakin bertambah. Penghijrahan masuk orang-orang Cina terutamanya adalah disambut dengan baik disebabkan mereka ini adalah terkenal sebagai pekerja yang rajin dan cerdas mengikut anggapan penjajah British. Walau bagaimanapun, pihak penjajah British enggan mengintegrasikan orang-orang Cina ke dalam masyarakat tempatan di Malaya. Oleh yang demikian, disebabkan mereka telah disekat dari menjadi sebahagian dari masyarakat di Malaya, orang-orang Cina didapati lebih cenderung berkumpul sesama mereka sendiri dan mengorganisasikan diri mereka pula di dalam hui-kuan mereka sendiri.

2.2.3 Sejarah perkembangan hui-kuan di Malaysia

Selain daripada hui-kuan tersebut, bentuk organisasi yang lain juga popular di kalangan orang-orang Cina sebelum penghijrahan mereka ke Nanyang. Salah satu daripadanya yang paling penting ialah kongsi-kongsi gelap, contohnya ialah kongsi gelap 'White Lotus' di negeri Cina Utara dan 'Tiandi Hui' di negeri Cina Selatan.

'Tiandi Hui' yang ditubuhkan selepas kemunculan dinasti Ching merupakan sebuah kongsi gelap di mana tujuannya yang utama ialah untuk menggulingkan kerajaan Manchu dan memulihkan dinasti Ming. Pada akhir abad ke-17, setelah kegagalan pemberontakan yang dilakukan oleh kongsi gelap tersebut, ramai ahlinya telah melarikan diri ke Nanyang dan bentuk organisasi yang ujud di negeri Cina itu telah diteruskan di rantau ini. Pada awal tahap penghijrahan, pihak penjajah di Malaya tidak mempunyai kuasa ke atas penubuhan organisasi-organisasi tersebut. Selepas pembukaan Pulau Pinang dalam tahun 1786 sebagai jajahan British, bilangan penghijrah Cina telah bertambah dari setahun ke setahun. Pihak British yang tidak tahu bagaimana hendak mentadbir masyarakat Cina pada masa itu telah membiarkan penghijrah-penghijrah Cina untuk mengorganisasikan diri mereka.

Adalah dipercayai bahawa sebaik sahaja Pulau Pinang dibuka pada tahun 1786, organisasi-organisasi Cina seperti hui-kuan dan kongsi-kongsi gelap yang pertama telah ditubuhkan. Dalam tahun 1825, sudah terdapat tujuh persatuan orang Cina di mana tiga adalah kongsi gelap dan empat adalah hui-kuan (Blythe; 1969, hal. 54). Pada masa tersebut, tidak terdapat pegawai-pegawai British di Pulau Pinang yang fasih dalam bahasa Mandarin atau dialek Cina yang lain. Oleh itu, pihak British tidak pasti samada untuk menganggap sesuatu organisasi Cina itu sebagai hui-kuan atau kongsi gelap. Selepas penubuhan Negeri-negeri Selat pada tahun 1826, pertelingkahan sering berlaku di antara kongsi-kongsi gelap yang bermusuhan dan ianya sering mengganggu keamanan di dalam negeri.

Akhirnya, pihak British terpaksa mengambil langkah-langkah untuk menghapuskan kongsi-kongsi gelap. Pada masa yang sama, perbezaan di antara hui-kuan dan persatuan suku dengan kongsi-kongsi gelap telah menjadi semakin jelas. Kongsi-kongsi gelap adalah sering terlibat dengan pergaduhan dan pemberontakan sementara organisasi-organisasi Cina yang lain pula tidak terlibat dengan aktiviti-aktiviti tersebut. Oleh itu, pihak British telah berhati-hati supaya langkah-langkah yang diambil oleh mereka itu hanya ditujukan kepada kongsi-kongsi gelap dan bukan persatuan-persatuan yang lain itu. Pihak British menyedari bahawa organisasi seperti hui-kuan dan persatuan suku tidak menentang undang-undang negeri. Seterusnya mereka menamakan organisasi-organisasi tersebut sebagai persatuan persahabatan (friendly associations) dan kongsi-kongsi gelap sebagai persatuan bahaya (dangerous associations).

Di Negeri-negeri Selat, tindakan-tindakan pentadbir terhadap kongsi-kongsi gelap telah diambil pada pertama kalinya dalam tahun 1869 melalui 'Ordinan XIX 1869'. Di bawah ordinan tersebut, setiap organisasi yang mengandungi lebih dari 10 orang ahli mesti-lah didaftarkan. Persatuan tersebut mesti memberi nama-nama ahlinya, pemimpin-pemimpinnya dan mesti menyatakan matlamat-matlamat persatuannya kepada kerajaan. Walaupun 'Ordinan XIX 1869' merupakan satu cara untuk mengawal persatuan-persatuan orang Cina termasuk kongsi-kongsi gelap dan hui-kuan, ia tidak memberi hak kepada pihak berkuasa untuk melarang sebarang persatuan daripada ditubuhkan. Dalam tahun 1877, W.A. Pickering menjadi pegawai British pertama di Negeri-negeri Selat yang boleh bercakap bahasa Cina.

Tugas utamanya ialah untuk menjadi orang perantaraan di antara pentadbir kolonial dengan orang-orang Cina. Selepas itu, Pickering telah memperolehi pengetahuan yang mendalam mengenai cara kehidupan masyarakat Cina dan perjalanan persatuan-persatuan orang Cina.

Tindakan-tindakan akhir yang ditujukan untuk membezakan di antara persatuan persahabatan dengan persatuan bahaya telah diambil setelah Cecil Clementi Smith menjadi gabenor baru di Negeri-negeri Selat dalam tahun 1887. Di bawah arahnya, sebuah ordinan telah diluluskan dalam tahun 1889 yang dikenali sebagai Ordinan I 1889 atau Ordinan Pertubuhan-pertubuhan 1889 yang telah dikuatkuasakan pada 1hb Januari, 1890. Di bawah ordinan tersebut, setiap persatuan mestilah didaftarkan. Pendaftaran persatuan bahaya sekarangnya boleh ditolak sementara persatuan yang lain yang dianggap tidak merbahaya adalah dibenarkan. Ordinan Pertubuhan-pertubuhan ini telah diperluaskan ke negeri-negeri Melayu kemudiannya di mana negeri terakhir untuk memperkenalkan ordinan tersebut ialah Johor dalam tahun 1916. Ordinan Pertubuhan-pertubuhan 1889 telah menjadi asas kepada penyebaran institusi-institusi yang disahkan seperti hui-kuan dan organisasi-organisasi Cina yang lain yang masih wujud hingga ke hari ini.

Hui-kuan yang pertama telah wujud sebaik sahaja kaum penghijrah Cina masuk secara besar-besaran setelah pihak British menduduki Malaya. Hui-kuan yang pertama ditubuhkan di Semenanjung Malaya ialah Jiaying Hui-kuan di Pulau Pinang. Ia diasaskan dalam tahun 1801, iaitu 15 tahun selepas British tiba di situ, oleh komuniti Hakka dari kawasan Jiaying di Provinsi Kuangtung Utara.

Kecuali kuil-kuil seperti Qingyun ting di Melaka dan Guangfu gong di Pulau Pinang, tidak terdapat bukti lain yang menunjukkan organisasi Cina lain ujud di Semenanjung Malaya sebelum tahun 1801. Jiaying Hui-kuan telah menjalankan berbagai-bagai fungsi bagi ahli-ahlinya. Selain daripada menjadi tempat perjumpaan bagi ahli-ahlinya, hui-kuan tersebut juga memainkan peranan yang sangat penting dalam fungsi sosial dan keagamaan. Hui-kuan tersebut telah menyediakan kemudahan-kemudahan bagi ahli-ahlinya untuk menjalankan upacara-upacara keagamaan yang penting seperti pemujaan nenek-moyang dan pemujaan dewa-dewi. Dengan penubuhan sebuah institusi yang berupa seperti hospital untuk menjaga ahli-ahli yang sakit, hui-kuan tersebut telah membantu ahli-ahli yang menghadapi masalah perubatan. Dengan penubuhan kelas-kelas malam dan bilik bacaan pula, hui-kuan tersebut telah menolong ahli-ahlinya menyelesaikan masalah-masalah di dalam bidang pelajaran dan pengetahuan. Luzhu ini adalah merupakan Fungsi-fungsi dan aktiviti-aktiviti yang dipraktikkan oleh Jiaying Hui-kuan boleh juga didapati di kalangan hui-kuan yang lain. Hui-kuan di kalangan masyarakat Cina adalah sangat terkenal kerana sumbangan-sumbangannya dalam bidang keagamaan dan pelajaran. Hui-kuan tersebut secara beransur-ansur telah diganti oleh sistem pentadbir. Lama kelamaan, ramai dari penghijrah Cina telah meninggalkan Negeri-negeri Selat dan menetap di Negeri-negeri Melayu. Mereka ini pula menubuhkan hui-kuan di negeri-negeri tersebut. Hui-kuan pertama yang ujud di luar Negeri-negeri Selat ialah Meijiang Wushu Hui-kuan di Rasah yang terletak berhampiran dengan bandar Seremban sekarang. Hui-kuan ini ditubuhkan dalam

tahun 1840. Sebuah lagi hui-kuan telah ditubuhkan di Alor Setar, Kedah dalam tahun 1852, iaitu Guangdong ji Tingzhou yang dianggotai oleh komuniti Hakka dan Huizhou Hui-kuan di Kuala Lumpur yang ditubuhkan dalam tahun 1859. Kemudiannya, hui-kuan bagi tiap-tiap komuniti dialek telah ditubuhkan di setiap negeri di Malaya.

2.2.4 Struktur organisasi hui-kuan

Di bawah Ordinan Pertubuhan-pertubuhan 1889 dan Enakmen Pertubuhan-pertubuhan 1927, setiap hui-kuan adalah diperlukan untuk menyerahkan kepada pihak kerajaan, peraturan-peraturan serta senarai nama dan alamat semua ahli-ahli jawatankuasa pada setiap tahun. Hui-kuan juga diperlukan untuk memberitahu kerajaan mengenai keadaan kewangan dan harta milikannya.

Di bawah sistem-sistem tradisional pentadbiran hui-kuan orang-orang Cina, sesebuah hui-kuan telah dipimpin oleh seorang Luzhu atau dikenali sebagai sistem majikan. Luzhu ini adalah merupakan orang yang paling tinggi kedudukannya di dalam lembaga jawatankuasa yang terdiri dari pedagang-pedagang dan peniaga sahaja. Secara ringkasnya, hui-kuan ini seolah-olah dipimpin oleh seorang majikan atau pengarah dalam sebuah firma perniagaan. Sistem tradisional tersebut secara beransur-ansur telah diganti oleh sistem pentadbiran yang moden, di mana sesebuah hui-kuan telah dipimpin oleh sebuah jawatankuasa yang dilantik secara undi dengan tugas masing-masing yang jelas. Pada hari ini, sistem tradisional hui-kuan itu tidak digunakan lagi. Sebaliknya, untuk memahami struktur organisasi hui-kuan yang wujud pada zaman yang moden ini, ianya adalah paling sesuai dilihat melalui perlembagaan dan

peraturan-peraturannya. Peraturan-peraturan tersebut biasanya mempunyai syarat-syarat yang sama di antara hui-kuan dan ianya mengandungi tugas-tugas serta tanggungjawab ahli dan aturcara mesyuarat agung hui-kuan berkenaan.

Bab ini akan menunjukkan kepada tinjauan mengenai sebuah persatuan dialek di Seremban - PKNS yang mewakili orang-orang Cina berdialek Hailan yang berasal dari Pulau Hainan di negeri Cina. Di dalam bab ini, penelitian akan dibuat ke atas perkembangan PKNS sebelum tahun 1945. Antara aspek-aspek yang dikaji termasuklah latarbelakang sejarahnya, organisasi dan fungsi persatuan tersebut. Tinjauan seperti ini adalah dikemukakan bagi memberi satu gambaran yang jelas mengenai perjalanan PKNS pada tahap sebelum tahun 1945 dan bagaimana ia berbeza dengan pengelolaan persatuan tersebut pada masa kini yang akan ditinjau dalam bab seterusnya.

3.1 Latarbelakang sejarah

Persatuan Keng Chew, seperti yang jelas dari namanya dan yang ditubuhkan pada tahun 1903 di Seremban, merupakan sebuah persatuan yang pada mulanya ditubuhkan khas bagi semua orang Hailan yang berasal dari daerah Keng Chew atau Ch'iung-chou di Pulau Hainan, negeri Cina. Pada awal tahap penghijrahan orang Hailan ke Malaya, disebabkan sebilangan besar orang Hailan adalah berasal dari daerah Ch'iung-chou, hanya sebuah sahaja persatuan Hailan yang wujud pada permulaannya. Tetapi kemudiannya disebabkan oleh kedatangan orang Hailan dari daerah-daerah lain di Pulau Hainan⁷ (Peta ?),

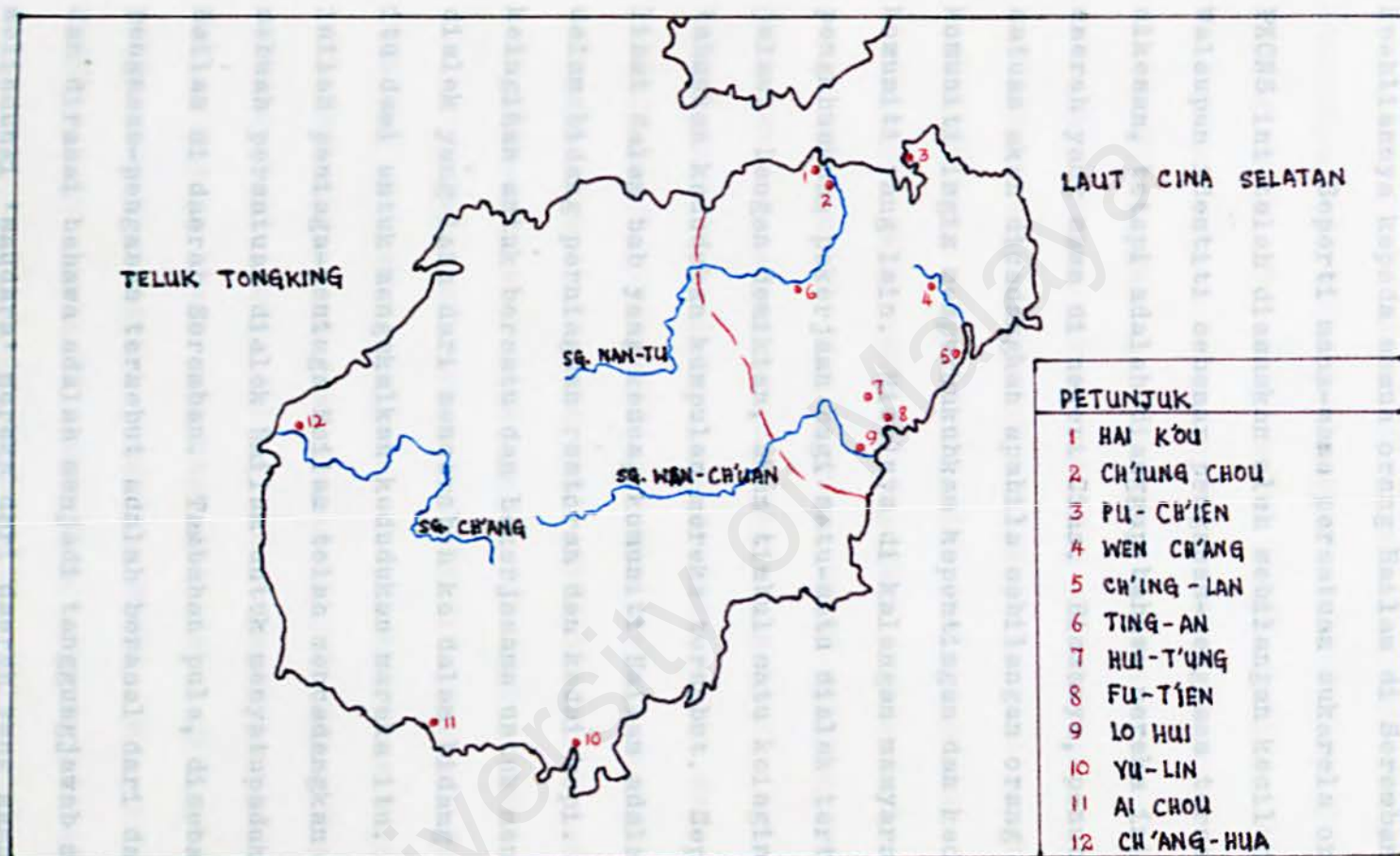
B A B K E T I G A

PKNS : PERKEMBANGAN SEBELUM TAHUN 1945

Bab ini akan menumpukan kepada tinjauan mengenai sebuah persatuan dialek di Seremban - PKNS yang mewakili orang-orang Cina berdialek Hailam yang berasal dari Pulau Hainan di negeri Cina. Di dalam bab ini, penelitian akan dibuat ke atas perkembangan PKNS sebelum tahun 1945. Antara aspek-aspek yang dikaji termasuklah latarbelakang sejarahnya, organisasi dan fungsi persatuan tersebut. Tinjauan seperti ini adalah dikemukakan bagi memberi satu gambaran yang jelas mengenai perjalanan PKNS pada tahap sebelum tahun 1945 dan bagaimana ia berbeza dengan pengelolaan persatuan tersebut pada masa kini yang akan ditinjau dalam bab seterusnya.

3.1 Latarbelakang sejarah

Persatuan Keng Chew, seperti yang jelas dari namanya dan yang ditubuhkan pada tahun 1903 di Seremban, merupakan sebuah persatuan yang pada mulanya ditubuhkan khas bagi semua orang Hailam yang berasal dari daerah Keng Chew atau Ch'iung-chou di Pulau Hainan, negeri Cina. Pada awal tahap penghijrahan orang Hailam ke Malaya, disebabkan sebilangan besar orang Hailam adalah berasal dari daerah Ch'iung-chou, hanya sebuah sahaja persatuan Hailam yang wujud pada permulaannya. Tetapi kemudiannya disebabkan oleh kedatangan orang Hailam dari daerah-daerah lain di Pulau Hainan⁷ (Peta 7),

Peta 7 : PULAU HAINAN : Daerah-daerah keturunan penghijrah Hailam
terutamanya di kawasan utara.

Sumber : Skinner (1957, hal. 38)

Persatuan Keng Chew yang tunggal di Seremban itu telah membuka keahliannya kepada semua orang Hailam di Seremban. Seperti mana-mana persatuan sukarela orang Cina yang lain, PKCNS ini telah diasaskan oleh sebilangan kecil peniaga-peniaga. Walaupun identiti sebenar pengasas-pengasas tersebut tidak dapat dikesan, tetapi adalah dianggap bahawa mereka ini berasal dari daerah yang sama di negeri Cina. Biasanya, penubuhan sesebuah persatuan akan dicadangkan apabila sebilangan orang atau sesuatu komuniti ingin memperkukuhkan kepentingan dan kedudukan mereka dari komuniti yang lain. Misalnya di kalangan masyarakat orang Cina, pengkhususan pekerjaan bagi satu-satu dialek tertentu adalah amat jelas. Dengan demikian, akan timbul satu keinginan untuk mempertahankan kedudukan kumpulan mereka tersebut. Seperti mana yang dilihat dalam bab yang kedua, komuniti Hailam adalah sangat mahir di dalam bidang perniagaan restoran dan kedai kopi. Mereka mempunyai keinginan untuk bersatu dan bekerjasama untuk mengelakkan komuniti dialek yang lain dari mencero boh ke dalam bidang perniagaan mereka itu demi untuk mengekalkan kedudukan mereka itu. Di atas faktor inilah peniaga-peniaga Hailam telah mencadangkan supaya ditubuhkan sebuah persatuan dialek Hailam untuk menyatupadukan semua orang Hailam di daerah Seremban. Tambahan pula, disebabkan oleh kerana pengasas-pengasas tersebut adalah berasal dari daerah Ch'iung-chou dan dirasai bahawa adalah menjadi tanggungjawab masing-masing untuk melindungi 'saudara' mereka dari daerah yang sama, maka PKCNS telah ditubuhkan bagi orang Hailam yang berasal dari daerah Ch'iung-chou sahaja.

Pada awal rancangan penubuhan PKCNS, peniaga-peniaga tersebut telah cuba mendapatkan sokongan dari orang-orang Hailam yang lain supaya dapat menyumbangkan usaha dan modal untuk membeli sekeping tanah. Tujuannya untuk memperolehi tanah tersebut ialah bagi mendirikan sebuah bangunan persatuan. Pada masa itu, adalah sangat mustahak bagi setiap persatuan sukarela orang Cina yang didaftarkan untuk mendirikan sebuah bangunan persatuan kerana ia adalah merupakan satu-satunya simbol keujudan persatuan tersebut. Hasil daripada sumbangan wang yang diderma oleh peniaga-peniaga dan ahli-ahli biasa serta derma yang dikutip dari sumber-sumber lain, sekeping tanah telah dibeli dan bangunan PKCNS telah didirikan di Jalan Bukit, Seremban. Walaupun bangunan ini agak kecil, tetapi ia telah menjadi tempat yang tunggal dan asas di mana segala urusan berkenaan dengan pendaftaran dan aktiviti-aktiviti persatuan dijalankan. Ia juga merupakan tempat tumpuan bagi ahli-ahli biasa pada masa lapang di mana ahli-ahli akan berkumpul untuk beristirehat dan berbual-bual.

Bangunan tersebut telah dibahagikan kepada beberapa ruangan. Sebuah dewan telah disediakan khas bagi tujuan-tujuan persembahan dan pemujaan dewa-dewi. Di dalam dewan ini, selain daripada terletaknya 'altar' atau tempat pemujaan dewa-dewi (shrine), sebuah loceng besar yang khas juga telah didirikan sebagai tanda peringatan bagi tarikh penubuhan PKCNS. Mengikut loceng tersebut, PKCNS telah berusia 80 tahun pada tahun ini (1983). Di sebelah dewan ini, terletak dua buah bilik. Bilik pertama adalah digunakan sebagai pejabat bagi menguruskan segala hal-hal berkenaan dengan pendaftaran dan tempat bagi perjumpaan diadakan. Bilik kedua pula

telah digunakan sebagai tempat perlindungan bagi penghijrah-penghijrah pada zaman penghijrahan. Sementara itu, di bahagian depan bangunan itu, terdapat satu ruang yang agak besar yang disediakan khas bagi ahli-ahli. Dewan ini juga dilengkapi dengan sebuah pentas yang digunakan bagi mengadakan pertunjukan-pertunjukan khas pada perayaan-perayaan tertentu.

Pada awal penubuhannya dan pada zaman penjajahan British dulu, PKCNS telah ditubuhkan sebagai sebuah tokong Cina yang memberi keutamaan kepada hal-hal keagamaan. Faktor ini telah menyebabkannya dikecualikan daripada membayar cukai pintu dan cukai tanah. Tetapi sebenarnya, tujuan ianya telah didaftar sebagai sebuah tokong Cina ialah untuk menakutkan orang ramai dan kerajaan supaya ianya tidak disyaki sebagai sebuah kongsi gelap. Walau bagaimanapun, langkah PKCNS itu tidak harus disangsikan lagi kerana hal keagamaan memang menjadi keutamaan penting bagi setiap persatuan sukarela orang Cina yang ditubuhkan pada masa itu.

3.2 Organisasi

3.2.1 Prinsip Penubuhan

Secara keseluruhannya, PKCNS adalah merupakan sebuah persatuan yang ditubuhkan berasaskan kepada prinsip dialek. Keahliannya adalah terbuka kepada orang Cina yang berdialek Hailam sahaja. Namun begitu, PKCNS juga mementingkan prinsip daerah keturunan. Di samping seseorang yang ingin menjadi ahli harus berdialek Hailam, ianya juga mesti berasal dari daerah Ch'iung-chou di Pulau Hainan. Oleh itu, pada awalnya, PKCNS ini adalah merupakan sebuah persatuan dialek dan persatuan persekampungan. Tetapi ini

hanya merupakan prinsip pada awal penubuhannya. Lama kelamaan, disebabkan oleh desakan orang Hailam yang lain, PKCNS telah membuka keahliannya kepada semua orang Hailam tanpa mengambil kira daerah keturunan mereka. Dengan itu, PKCNS telah bertukar menjadi sebuah persatuan yang berasaskan prinsip dialek sahaja. dan awal 1960an,

3.2.2 Objektif

Terdapat tiga objektif utama bagi penubuhan PKCNS. Matlamat utama PKCNS ialah untuk menanam semangat muhibah di kalangan ahli-ahlinya. Hal ini adalah dipentingkan memandangkan keadaan penghijrah-penghijrah Cina yang baru tiba di Seremban dan terpaksa menghadapi keadaan perkelilingan yang asing bagi mereka. Biasanya, penghijrah ini juga tidak mempunyai saudara-mara yang rapat di situ. Untuk menyelesaikan masalah tersebut, PKCNS cuba menarik seberapa besar bilangan ahli yang boleh dan cuba mengamalkan semangat muhibah di kalangan mereka supaya komuniti Hailam ini dapat bekerjasama di antara mereka sendiri bagi menstabilkan kedudukan mereka. Di samping itu, PKCNS juga mempunyai objektif untuk mengembangkan kepentingan-kepentingan bersama di kalangan komuniti mereka sendiri. Kepentingan yang selalu diperjuangkan itu sebahagian besarnya adalah ditumpukan kepada aspek ekonomi, di mana matlamat utama mereka ialah untuk melibatkan diri di dalam perniagaan dan terus maju di dalam bidang tersebut serta mencari kekayaan. Melalui kedua-dua objektif tersebut, PKCNS berharap untuk menyatukan orang-orang Hailam di Seremban dan juga pada peringkat kebangsaan iaitu melalui Persatuan Keng Chew di negeri-negeri lain di Malaysia.

PKCNS juga bertujuan untuk memberi sumbangan dan bantuan berkenaan dengan hal-hal kebajikan kepada ahli-ahlinya. Pada kebiasaannya, bantuan yang diberikan oleh PKCNS adalah berupa wang yang didapati hasil dari kutipan derma. Pada tahap sebelum Perang Dunia Kedua, terutamanya dalam tahun-tahun 1920an dan awal 1930an, PKCNS hanya bertanggungjawab ke atas hal-hal kebajikan ahli-ahlinya sahaja. Hanya selepas Perang Dunia Kedua, barulah PKCNS menawarkan bantuan kepada orang ramai tanpa mengambil kira bangsa atau keahlian seseorang itu.

3.2.3 Perlembagaan dan Peraturan

Pada peringkat awalnya, tidak dapat dipastikan samada PKCNS mempunyai satu perlembagaan yang bertulis dan disahkan. Salah satu sebab bagi ketiadaan suatu perlembagaan yang bertulis pada peringkat awalnya mungkin disebabkan oleh keadaan masyarakat Hailam yang buta-huruf. Jadi, soal suatu bentuk perlembagaan yang bertulis tidak mungkin timbul di dalam fikiran mereka. Namun demikian, ia-nya tetap mempunyai satu set peraturan-peraturannya yang tersendiri yang disediakan sebagai panduan untuk membantu pemimpin-pemimpinnya mengawal perjalanan persatuan dengan licin dan sempurna. Peraturan-peraturan tersebut biasanya meliputi aspek-aspek seperti jumlah yuran kemasukan yang harus dibiayai oleh ahli-ahli, larangan-larangan yang dikenakan ke atas ahli, tanggungjawab ahli dan pemimpin, dan sebagainya. Pada tahap sebelum Perang Dunia Kedua, yuran bulanan bagi kemasukan ahli ialah \$0.50¢ bagi kaum lelaki dan \$0.25¢ bagi kaum perempuan. Mereka yang telah didaftarkan sebagai ahli PKCNS juga dikehendaki mengikuti peraturan-peraturan

tertentu. Di antaranya ialah ahli-ahli biasa mesti membayar yuran keahlian dalam satu jangka masa yang ditentukan, melibatkan diri di dalam aktiviti-aktiviti yang dianjurkan oleh PKCNS, dan harus mempunyai akhlak yang baik. Sesiapa ahli yang didapati telah melanggar peraturan-peraturan tersebut akan dibuang dari persatuan tersebut dan tidak dibenarkan memasukinya semula. Kepatuhan kepada peraturan-peraturan PKCNS adalah sangat mustahak kerana jika seseorang didapati melanggar peraturan tersebut, ini akan membawa malu kepada persatuan tersebut. Oleh itu, PKCNS cuba mengawal dan menggalakkan kelakuan yang baik di kalangan ahlinya supaya nama baik PKCNS sentiasa dikekalkan.

Peraturan-peraturan PKCNS juga menentukan tanggungjawab pemimpin-pemimpin dan ahli-ahli biasa dengan jelasnya. Setiap pemimpin di dalam lembaga pemimpin PKCNS diberikan tugas masing-masing. Pemimpin-pemimpin tersebut harus mempunyai kebolehan untuk menguruskan perjalanan persatuan dengan sempurna dan menyelesaikan segala masalah yang timbul di kalangan ahli atau di antara ahli persatuan dan bukan-ahli. Sebaliknya, ahli-ahli persatuan pula harus memberi sokongan mereka kepada pemimpin-pemimpin persatuan dengan bekerjasama dan membantu sesama ahli untuk mengatasi cabaran dari komuniti yang lain.

Idea perlembagaan bertulis yang sah hanya timbul pada akhir tahun 1930an di mana ahli-ahli PKCNS telah berpendapat bahawa suatu bentuk perlembagaan dan peraturan-peraturan harus dirangka bagi melicinkan lagi perjalanan persatuan tersebut. Seterusnya, suatu rangka perlembagaan telah ditulis dan di dalamnya terkandung

segala peraturan mengenai pelantikan dan tanggungjawab ahli-ahli jawatankuasa serta ahli-ahli yang biasa. Ianya juga mengandungi syarat-syarat mengenai keanggotaan dan pengelolaan mesyuarat-mesyuarat persatuan.

3.2.4 Keahlian

Pada tahap ini, bilangan anggota yang tepat adalah tidak diketahui tetapi mengikut sebilangan besar daripada ahli yang menganggotai persatuan ini pada masa tersebut, hampir kesemua daripada ahli pada masa itu adalah terdiri dari kaum lelaki. Andaian ini dibuat berasaskan kepada fakta bahawa pada masa tersebut bilangan wanita Hailam di Seremban adalah sangat kurang berbanding dengan bilangan lelaki Hailam.⁸ Hal ini boleh dikaitkan dengan tradisi yang ujud di negeri Cina di mana kaum wanita Hailam adalah dilarang untuk berhijrah keluar dari rumah mereka. Tambahan pula, di negeri Cina, kaum wanita adalah dilarang untuk memasuki sebarang persatuan yang dianggap merupakan suatu pertubuhan bagi kaum lelaki sahaja. Oleh itu, penyertaan di dalam sebarang persatuan di kalangan kaum perempuan di Seremban pada masa tersebut adalah merupakan sesuatu yang asing kepada komuniti Hailam. Selain daripada itu, perempuan Hailam ini mempunyai suami yang sudah berdaftar sebagai ahli PKNS. Dengan itu, adalah tidak perlu bagi kaum perempuan untuk mendaftarkan diri kerana secara tidak langsung mereka juga telah menjadi ahli melalui keahlian suami mereka.

3.3 Fungsi

PKNS adalah sebuah persatuan 'multi-purpose' di mana ia telah memainkan berbagai-bagai fungsi. Walaupun fungsi-fungsi

nyata yang dimainkan oleh PKCNS dalam tahap ini adalah sukar ditentukan tetapi pengkaji yakin bahawa fungsi yang telah dimainkan oleh PKCNS tidak jauh perbezaannya dengan persatuan-persatuan sukarela pada awal abad ke20 yang telah dikaji oleh pengkaji-pengkaji lain (Chee: 1971; Freedman: 1960a, 1967; T'ien: 1953). Melalui maklumat-maklumat yang diberi oleh ahli-ahli yang tua yang pernah menjadi ahli PKCNS pada tahap pertama ini, pengkaji mendapati bahawa terdapat ciri-ciri kesamaan di antara persatuan-persatuan sukarela orang Cina dari segi fungsinya. Pada tahap ini, iaitu sebelum Perang Dunia Kedua, sebelum mengalami perubahan politik yang baru, PKCNS didapati telah memainkan fungsi-fungsi seperti tersebut di bawah ini.

Jika dilihat semula objektif PKCNS, tujuannya ialah untuk memupuk semangat muhibah di kalangan ahli dan menjaga kepentingan bersama ahlinya. Dengan demikian jelaslah bahawa fungsi utama yang dimainkan oleh PKCNS ialah ianya telah menyediakan satu rangka-bentuk solidariti dan perpaduan bagi kaum penghijrah Hailam yang baru berhijrah ke Seremban dan berada dalam satu keadaan sekitar yang asing serta menghadapi kesukaran-kesukaran yang belum pernah dialami. Responden-responden yang berasal dari negeri Cina yang telah ditemuramah itu, sebilangan besarnya didapati telah tiba ke Seremban pada tahap penghijrahan yang lebih lewat iaitu pada akhir tahun-tahun 1920an dan tahun 1930an. Oleh itu, mereka ini tidak menghadapi masalah-masalah yang rumit berbanding dengan penghijrah pada abad ke19. Ini adalah kerana sebilangan daripada responden tersebut telah berhijrah ke Seremban atas dorongan saudara-mara

yang sudah berada di situ. Jadi, sebaik sahaja mereka tiba ke situ, mereka telah bekerja dengan saudara-mara dan sekurang-kurangnya mempunyai identiti sosial berhubung dengan saudara-mara atau pun 'saudara' sekampungnya. Sementara itu, ada pula mereka yang tiba di Seremban bersama dengan kawan dalam sekumpulan yang kecil bilangannya. Namun demikian, tidak dapat dinafikan bahawa sebilangan besar orang Hailam di Seremban pada masa tersebut adalah tergolong di dalam kategori yang tidak mempunyai sebarang hubungan kekeluargaan di antara mereka atau sebarang kaitan dengan Seremban sebelumnya. Penghijrah-penghijrah Hailam yang berhijrah ke Seremban pada masa tersebut biasanya berada di dalam usia belasan tahun. Disebabkan oleh keadaan begini, keselamatan mereka adalah tidak terjamin dan nasib mereka tidak dapat ditentukan. Mereka ini sentiasa merasakan diri mereka terancam dan tertekan, bukan sahaja dari penduduk tempatan tetapi juga dari komuniti Cina yang lain yang bercakap dalam dialek yang berlainan dari mereka dan mempunyai daerah keturunan yang berlainan. Di bawah keadaan-keadaan seperti ini, penubuhan sebuah persatuan adalah sangat diperlukan untuk menjaga keselamatan dan melindungi kepentingan bersama secara kolektif. Dengan itu adalah jelas bahawa objektif utama bagi penubuhan PKCNS ialah perpaduan di dalam segala aspek. Misalnya, PKCNS bukan sahaja berfungsi untuk melindungi keselamatan dan harta kepunyaan ahlinya, tetapi ia juga berfungsi untuk memajukan aktiviti-aktiviti ekonomi dan menjaga hak pekerjaan ahlinya yang biasa terlibat di dalam pekerjaan seperti tukang masak, mengurus restoran dan kedai kopi dan orang gaji di dalam rumahtangga orang Barat.

PKCNS juga telah bertindak sebagai suatu bentuk perwakilan dan kepimpinan yang agak menarik bagi komuniti Hailam. Fungsi ini timbul akibat daripada keadaan yang berlaku pada tahap awal penghijrahan orang Cina ke Malaya. Penghijrah-penghijrah Cina yang tiba di situ mendapati bahawa mereka telah terperangkap di antara dua blok politik, iaitu pihak pentadbir British dan golongan tempatan peribumi; manakala mereka pula tidak tergolong di dalam salah satu blok tersebut. Dari satu segi, kuasa politik telah dikuasai oleh pihak pentadbir British dan firma-firma besar pula dimiliki oleh kaum pelabur Eropah sementara dari satu segi yang lain, orang Cina tidak mempunyai sebarang ikatan formal dengan masyarakat tempatan di Malaysia. Orang Cina merasakan mereka menghadapi tekanan politik yang semakin kuat apabila mereka berjaya di dalam bidang ekonomi. Oleh itu, mereka tidak mempunyai sebarang pilihan lagi kecuali menyerah diri ke bawah pentadbiran dan kekuasaan pihak penjajah British yang sedia ujud. Namun demikian, sementara mengakui kedaulatan (sovereignty) penjajah British dan memberi jaminan untuk menjaga keamanan di situ, orang-orang Cina telah cuba membentuk suatu 'struktur dalaman' sendiri sebagai satu alat kawalan sosial bagi masyarakatnya sendiri. Struktur dalaman yang dimaksudkan merupakan serangkaian persatuan yang masing-masing mempunyai sistem kepimpinannya tersendiri bagi mengawal keamanan dan kehidupan ahli-ahlinya. Keadaan-keadaan yang tersebut di atas telah membolehkan PKCNS untuk bertindak sebagai satu bentuk perwakilan bagi komuniti Hailam di dalam urusan-urusannya dengan kerajaan. Ahli-ahli PKCNS

telah menganggap pemimpin-pemimpin persatuan sebagai jurucakap mereka dengan kerajaan dan melalui pemimpin inilah segala keinginan dan rayuan mereka telah dikemukakan. Pemimpin-pemimpin tersebut yang selalunya merupakan peniaga yang kaya telah menggunakan pengaruh mereka itu untuk menuntut hak-hak dan kepentingan ahlinya daripada kerajaan jajahan apabila sesuatu krisis timbul. Dengan menerima pentadbiran British sebagai kuasa yang tertinggi yang bertanggungjawab atas hal-ehwal luaran mereka, komuniti Hailam juga memperolehi hak untuk menyelesaikan masalah-masalah peribadi mereka melalui PKCNS. PKCNS, sebagai sebuah persatuan yang mewakili komuniti Hailam, secara tidak langsung ianya juga bertindak sebagai suatu sistem pentadbiran dalaman yang mempunyai ciri-ciri kepimpinan yang lebih kurang sama dengan sistem pentadbiran kerajaan tempatan di negeri Cina. Ahli-ahli di dalam persatuan ini juga dianggap sebagai anggota sebuah keluarga yang besar. Mengikut tradisi di negeri Cina, ahli-ahli di dalam sesebuah keluarga mestilah menghormati dan mematuhi perintah dari ahli yang lebih tua dan berpengalaman. Tradisi ini diaplikasikan oleh ahli-ahli PKCNS di mana mereka menaruh segala keyakinan dan taat setia kepada keputusan-keputusan dan perintah yang dibuat oleh pemimpin-pemimpin persatuan. PKCNS, sebagai satu bentuk kepimpinan juga telah bertanggungjawab menyelesaikan perselisihan di antara ahli-ahlinya dan juga di antara ahlinya dengan ahli persatuan yang lain yang berasal dari komuniti dialek yang lain. Perselisihan di kalangan ahli-ahli jarang berlaku kerana masing-masing cuba bekerjasama dan memupuk semangat muhibah di kalangan mereka. Jika perselisihan timbul juga,

ia biasanya adalah mengenai perkara yang kecil sahaja dan senang diselesaikan melalui cara bertolak-ansur. Sebaliknya, jika perselisihan berlaku di antara ahli PKCNS dengan ahli dari persatuan yang lain, masalah penyelesaian adalah lebih rumit. Ini adalah kerana pemimpin dari persatuan masing-masing biasanya mempunyai syak wasangka terhadap satu sama lain disebabkan perbezaan dialek dan komuniti. Di dalam penyelesaian perselisihan begini, pemimpin-pemimpin dari persatuan-persatuan berkenaan akan bertemu di suatu tempat yang dipersetujui oleh kedua-dua pihak untuk membincangkan cara-cara untuk menyelesaikan perselisihan yang berlaku. Hal mengenai perselisihan dan pergaduhan ini amat ketara terutama pada awal penghijrahan orang Cina di mana setiap komuniti dialek itu telah bersaing di antara satu sama lain untuk mendapatkan kekayaan dan mencapai taraf kedudukan yang berpengaruh. Untuk menyelesaikan masalah tersebut yang dapat memecahbelahkan seluruh masyarakat Cina, PKCNS telah dengan sedaya upaya cuba mengelakkan sebarang perselisihan daripada berlaku. Pada masa yang sama, ianya cuba berusaha mengujudkan dan mengekalkan hubungan yang mesra di kalangan ahli-ahlinya serta dengan komuniti yang lain.

Satu lagi fungsi popular yang dijalankan oleh PKCNS dapat dilihat melalui peranannya di dalam menyediakan perkhidmatan sosial. Perkhidmatan-perkhidmatan sosial ini adalah dianggap paling penting bagi ahli-ahli terutama bagi penghijrah-penghijrah Cina yang miskin yang baru tiba di situ. Satu daripada perkhidmatan tersebut ialah dengan menyediakan tempat tinggal yang sementara bagi sinkheh⁹ Hailam. Perkhidmatan ini juga diberikan percuma kepada ahli-ahli

yang tidak mampu dan terlalu miskin untuk menyewa bilik atau rumah mereka sendiri. Biasanya, tempat tinggal yang disediakan itu adalah terletak di dalam bangunan persatuan itu sendiri di mana katil-katil dan tilam telah disediakan dalam bilik tertentu. Walau bagaimanapun, ini hanya merupakan perlindungan sementara sahaja dan ahli-ahli terpaksa mencari tempat tinggalnya sendiri. Jika timbul keadaan di mana tempat tinggal yang disediakan adalah tidak mencukupi, PKCNS pula mendapatkan sinkheh tersebut untuk tinggal di rumah atau bilik yang disewa oleh ahli-ahli yang lain.

Pada tahap ini, PKCNS juga telah menawarkan perkhidmatan untuk menolong sinkheh atau ahli-ahli yang menganggur untuk mendapatkan pekerjaan. Walaupun mencari pekerjaan yang tetap bukan merupakan masalah yang besar di kalangan orang Hailam pada masa tersebut, tetapi mereka yang tidak mempunyai saudara-mara di situ telah menghadapi kesukaran di dalam mencari pekerjaan. Ahli-ahli yang menganggur terpaksa bergantung kepada PKCNS untuk menolong mereka mencari pekerjaan. Ini tidak merupakan masalah bagi PKCNS yang menjadi tempat tumpuan peniaga-peniaga Hailam. Oleh itu, jika mereka memerlukan pekerja/pembantu, PKCNSlah yang merupakan pihak pertama untuk mengetahuinya. PKCNS seterusnya akan memperkenalkan ahli yang memerlukan pekerjaan kepada peniaga berkenaan. Jika peniaga tersebut merasa puas hati dengan ahli tersebut, pekerja yang baru ini akan diambil untuk bekerja dengan peniaga tersebut. Biasanya, pekerja atau pembantu itu dikatakan sedang menjalani satu latihan khas (apprenticeship) untuk satu jangka masa yang tertentu. Di sepanjang masa latihan tersebut, pekerja yang baru itu akan

diajar mengenai pekerjaannya sehingga ia mahir di dalam bidang tersebut. Secara tidak langsung, pekerja tersebut akan mendapat pengetahuan mengenai taktik-taktik menjalankan perniagaan sendiri. Semasa menjalankan latihan tersebut, pekerja tersebut juga akan disediakan dengan tempat tinggal dan makanan serta diberi sedikit wang saku sebagai perbelanjaan oleh majikannya. Apabila pekerja tersebut sudah mahir di dalam pekerjaannya, jangka masa latihannya juga dikatakan telah selesai. Ia diberi kebebasan untuk samada terus bekerja dengan majikannya dengan gaji yang tetap atau pun untuk membuka perniagaannya sendiri di dalam bidang yang sama. Biasanya pekerja itu akan terus bekerja untuk majikannya bagi beberapa tahun untuk mengumpul modal yang mencukupi untuk memulakan perniagaan sendiri. Jika ia tidak mempunyai modal yang mencukupi, PKCNS akan membantunya dengan memberi pinjaman wang kepadanya dan faedah yang sangat rendah akan dikenakan atas pinjaman tersebut.

PKCNS juga menolong ahli-ahli yang miskin untuk mendapat rawatan perubatan dan memberi ubat yang percuma. Pada awalnya, PKCNS telah mengupah seorang pakar yang mahir di dalam cara perubatan tradisional orang Cina untuk memberi perkhidmatan percuma kepada ahli-ahlinya. Ubat juga telah dibeli oleh PKCNS untuk diberikan percuma kepada ahli-ahlinya. Tetapi kemudiannya, PKCNS tidak dapat mencari seorang yang sesuai untuk memberi rawatan kepada ahli-ahlinya. Dengan itu, perkhidmatan perubatan telah diberhentikan. Walau bagaimanapun, PKCNS telah cuba menolong ahli-ahli sakit yang terlalu miskin untuk menanggung sebahagian daripada kos perubatan atau membeli ubat.

Ahli-ahli yang miskin juga boleh mendapat bantuan dari PKCNS terutama dari segi kewangan. Persatuan ini biasanya tidak menghadapi masalah di dalam mendapatkan sumber kewangan disebabkan peniaga-peniaga yang kaya yang juga merupakan pemimpin-pemimpin persatuan, selalunya dengan sukarela akan menderma sebahagian dari kekayaan atau keuntungan perniagaan mereka untuk menolong 'saudara' yang tidak berada. Ini juga merupakan salah satu sebab mengapa keadaan kewangan adalah begitu stabil di peringkat awalnya. Ianya bukan merupakan satu ciri yang ada pada PKCNS sahaja tetapi juga merupakan satu keadaan yang amat ketara bagi persatuan-persatuan sukarela yang lain. PKCNS juga terpaksa berhati-hati di dalam memberi bantuan kewangan untuk mengelakkan ahli-ahlinya mendapat bantuan kewangan dengan sewenang-wenangnya dan menyalahgunakannya. Biasanya, PKCNS hanya memberi pinjaman wang kepada ahli-ahli yang benar-benar ingin membuka perniagaan yang baru. Keadaan berlaku di mana setelah diberi bantuan wang kepada ahli-ahlinya dan didapati mereka telah menyalahgunakan wang tersebut seperti berjudi, PKCNS telah menuntut supaya ahli memulangkan wang tersebut. Ahli ini tidak akan diberi bantuan lagi kelak dan jika sesuatu kes itu adalah terlalu serius, ahli tersebut akan dibuang dari persatuan tersebut. Di samping memberi bantuan wang kepada ahli untuk membuka perniagaan baru, PKCNS juga menolong ahli-ahli yang ingin pulang ke negeri Cina tetapi tidak mampu membayar tambang perjalanannya. Keadaan seperti ini biasanya berlaku di kalangan ahli-ahli yang tua yang tidak mempunyai pekerjaan dan tidak mempunyai sumber pendapatan yang tetap.

Selain daripada menyediakan perkhidmatan-perkhidmatan sosial di atas, PKCNS juga menolong ahli-ahli yang sudah meninggal dunia untuk mendapatkan satu pengkebumian yang sempurna. Pada awalnya, ramai daripada penghijrah yang tiba ke situ tidak membawa keluarga mereka bersama. Oleh itu, apabila mereka meninggal dunia di situ, mereka tidak mempunyai anak atau isteri untuk menguruskan kematian dan pengkebumian mereka. Dengan demikian, PKCNS terpaksa mengambilalih tanggungjawab ini dan ia adalah merupakan tanggungjawab setiap ahli untuk menghadiri upacara pengkebumian tersebut. Jika si mati itu mempunyai keluarga di situ, PKCNS akan menghantar wakil ke rumah keluarga si mati untuk memberi sokongan moral dan simpati kepada ahli-ahli keluarga tersebut. Pada permulaannya, ahli-ahli yang gagal untuk menghadiri upacara pengkebumian si mati adalah dikehendaki membayar denda dalam bentuk wang tetapi lama-kelamaan amalan seperti ini telah dibatalkan. Di kalangan masyarakat Cina, adalah menjadi satu amalan yang biasa di kalangan mereka untuk memberi sedikit wang kepada keluarga si mati sebagai satu bentuk derma bagi membiayai sebahagian daripada perbelanjaan pengkebumian. Amalan ini juga merupakan satu kebiasaan bagi PKCNS dan ahli-ahlinya. Persatuan ini juga membenarkan ahli-ahlinya menjalankan upacara pengkebumian dan berkabung di bangunan persatuan tersebut jika ahli-ahlinya ingin berbuat demikian atau tidak mempunyai tempat tinggal sendiri. Untuk tujuan ini, PKCNS telah menyediakan kemudahan-kemudahan dan alat-alat tertentu di bangunan persatuan untuk kegunaan ahli-ahli di dalam upacara-upacara pengkebumian dan berkabung. Semua kemudahan ini adalah merupakan faedah

yang dinikmati oleh orang Hailam sebagai ahli PKCNS.

PKCNS juga berfungsi sebagai satu organisasi penting yang menganjurkan perhimpunan sosial, khususnya pada perayaan-perayaan mengikut kalendar orang Cina, menghantar wakil-wakil untuk menyampaikan ucapan tianah kepada ahli-ahli pada hari pembukaan perniagaan baru dan pada hari perkahwinan ahli-ahli, dan di dalam satu-satu kematian ahlinya, semua ahli yang lain adalah diwajibkan menghadiri upacara pengkebumian tersebut. Melalui cara begini, segala adat resam dan tradisi, bukan sahaja komuniti Hailam tetapi seluruh masyarakat Cina telah diperkembangkan dan dikekalkan di Malaysia. Perayaan-perayaan orang Cina itu adalah merupakan aktiviti-aktiviti berkala yang dijalankan oleh PKCNS pada setiap tahun dan ianya menjadi sebahagian besar dari kehidupan sosial komuniti Hailam di Seremban pada masa tersebut.

Perayaan-perayaan tahunan yang dirayakan oleh PKCNS biasanya termasuklah penyembahan-penyembahan yang diadakan bagi dewa-dewi tertentu dan perayaan-perayaan tahunan. Di antara dewa-dewi yang dipujai dan sangat popular di kalangan komuniti Hailam dan PKCNS ialah Dewi T'ienhou Shengmu, Dewi Nant'ien Shuiwei dan Dewi Shengniang dan Dewa 108 xiongdi atau 108 saudara lelaki. Kedua-dua dewi yang pertama itu adalah sangat penting dan dewi tersebut dipercayai dapat mengubati penyakit, memberi perlindungan kepada penganut dan menjamin kebahagiaan mereka serta ianya dipercayai dapat memenuhi kehendak seseorang. Dewi T'ienhou Shengmu adalah sangat popular di kalangan nelayan dan kelasi-kelasi Cina yang belayar di laut. Semasa dalam pelayaran kelasi-kelasi akan membawa

bersama patung dewi T'ienhou Shengmu yang dipercayai dapat menjaga keselamatan mereka semasa di laut. Dewi Nant'ien Shuiwei Shengniang pula lebih popular di kalangan nelayan kerana mereka mempercayai dewi tersebut akan memberi hasil tangkapan ikan yang banyak kepada mereka. PKCNS merayakan harijadi kedua-dua dewi tersebut pada tiap-tiap tahun sehingga ke hari ini. Perayaan bagi harijadi dewi T'ienhou Shengmu jatuh pada hari ke23 bulan ketiga tahun lunar Cina dan harijadi dewi Nant'ien Shuiwei Shengniang pula jatuh pada hari ke13 bulan ke10. Perayaan-perayaan tersebut biasanya dirayakan dengan mengadakan pemujaan dan penyembahan makanan kepada dewi-dewi tersebut, diikuti oleh jamuan makan bagi ahli-ahlinya.

Perayaan-perayaan lain yang dirayakan merupakan perayaan seperti Qing Ming,¹⁰ Tuan Wu Chieh,¹¹ perayaan Bulan Hantu Lapar,¹² Chung Chiu Chieh,¹³ dan Tung Chieh.¹⁴ Tujuan PKCNS merayakan perayaan-perayaan tersebut ialah untuk memperkukuhkan sistem kepercayaan tradisi dan identiti orang Cina di kalangan ahli-ahli yang tidak mempunyai keluarga mereka di sisi mereka. Seperti perayaan-perayaan dewi-dewi tersebut, perayaan-perayaan tahunan ini juga dirayakan dengan mengadakan pemujaan kepada dewa-dewi yang terdapat di PKCNS diikuti oleh jamuan makan secara besar-besaran. Pada masa inilah ahli-ahli persatuan akan berhimpun dan bergaul sesama mereka. Kadang-kala pertunjukan opera Cina juga dipersembahkan bagi hiburan ahli-ahli.

Pada akhir-akhir tahap perkembangan ini, PKCNS juga telah menyedari akan kepentingan pelajaran orang Cina. Walaupun sumbangan PKCNS terhadap pelajaran formal tidak dilakukan secara besar-besaran

tetapi sudah mula kelihatan peranan persatuan ini di dalam mengembangkan pelajaran. Pada mulanya, PKCNS telah menganjurkan kelas-kelas malam bagi ahli-ahlinya serta anak ahli yang buta huruf. Lama kelamaan, kelas malam ini telah mendapat sambutan yang baik dan kelas malam tersebut telah diperluaskan bagi kelas pagi juga. Pada peringkat ini, ahli-ahli serta anak mereka diajar membaca dan menulis hal-hal yang asas sahaja, khususnya nama mereka sendiri. Ramai daripada penghijrah Hailam yang tiba di Seremban dan di tempat-tempat lain adalah buta huruf disebabkan mereka ini adalah petani-petani miskin yang tidak mampu mendapat pendidikan formal di negeri asal mereka. Oleh itu, dengan kelas-kelas seperti ini yang dianjurkan oleh persatuan mereka, ahli-ahli telah mengambil segala peluang untuk belajar membaca dan menulis sekurang-kurangnya huruf yang asas.

3.4 Keadaan semasa Perang Dunia Kedua

Zaman Perang Dunia Kedua merupakan zaman penjajahan tentera Jepun di Malaya untuk selama tiga tahun dan adalah satu zaman yang penuh dengan keadaan huru-hara. Pembunuhan dan penyiksaan telah berlaku di merata-rata tempat dan penduduk khasnya orang Cina terpaksa melarikan diri bagi menyelamatkan diri dari kekejaman tentera Jepun.

Di bawah keadaan perang yang huru-hara itu, PKCNS terpaksa menghentikan segala fungsinya kecuali fungsi keagamaan. Perubahan ini mungkin disebabkan oleh kerana pada masa tersebut, penduduk di Malaya tidak dibenarkan mengadakan perhimpunan terutama di kalangan masyarakat Cina. Tentera Jepun pada masa tersebut khuatir bahawa perhimpunan di kalangan ahli-ahli persatuan sukarela orang

Cina akan menyebabkan penduduk bangkit menentang mereka. Ramai dari pemimpin persatuan sukarela telah membubarkan persatuan mereka dan memusnahkan rekod-rekod persatuan untuk membebaskan diri mereka dari penyiksaan oleh pihak Jepun. Tambahan pula, kebanyakan rekod-rekod lain juga termusnah dalam perang. Ini merupakan salah satu sebab yang menyumbang kepada masalah mendapat maklumat yang tepat mengenai perkembangan persatuan ini. Selain daripada itu, ramai dari ahli-ahli persatuan telah hidup dalam ketakutan dan sentiasa melarikan diri dari sebuah negeri ke sebuah negeri yang lain di Malaysia. Jadi, di bawah keadaan yang kacau bilau itu, adalah sukar bagi persatuan tersebut untuk meneruskan aktivitinya.

3.5 Rumusan

Pada tahap perkembangan yang awal ini, PKCNS telah memainkan peranan yang sangat penting di dalam mengawal dan menyusun komuniti Hailam yang kurang teratur itu. PKCNS telah membentuk sebahagian daripada struktur dalaman masyarakat orang Cina dan menggalakkan orang-orang Hailam untuk bersatu dan bekerjasama di antara satu sama lain. Aktiviti-aktiviti sosial dan fungsi yang dijalankan oleh PKCNS membolehkan ahli-ahlinya untuk bergaul rapat dan mempunyai hubungan yang erat sesama mereka supaya perpaduan dapat dicapai.

Selain daripada itu, melalui fungsi-fungsi yang dimainkan itu juga, PKCNS akan kelihatan sentiasa aktif dan menampilkan ciri kestabilannya dan ini akan menggalakkan lebih ramai lagi orang untuk mendaftar sebagai ahli. Amalan-amalan keagamaan dan pemujaan nenek-moyang yang dijalankan adalah merupakan satu cara bagi

membentuk rasa kekitaan bagi memperkukuhkan solidariti, kesetiaan dan kejujuran mereka kepada komuniti sendiri. Di mana keselamatan, kebajikan dan kepentingan sosio-ekonomi komuniti Hailam adalah diutamakan, semangat dan amalan kerjasama di kalangan ahli-ahli PKCNS inilah yang juga akan ditekankan. INI

Namun demikian, PKCNS telah menghentikan segala aktiviti-nya semasa Perang Dunia Kedua dan hanya diwujudkan sebagai sebuah kuil Cina sahaja. Oleh itu, peranan penting yang dimainkan oleh PKCNS bagi komuniti Hailam terpaksa diberhentikan buat sementara.

struktur organisasinya pada tahap perkembangan ini, perubahan fungsi dan peranan baru yang dimainkan oleh PKCNS juga akan diteliti. Di samping itu, bab ini juga akan menganalisa mengenai kedudukan PKCNS di dalam komuniti Hailam pada masa ini. Aspek-aspek seperti penglibatan ahli di dalam aktiviti-aktiviti persatuan serta sikap ahli dan bukan-ahli akan dianalisa bagi mengesan kedudukan dan peranan PKCNS tersebut.

4.1 Perkembangan selepas tahun 1945 : Organisasi

4.1.1 Langkah penyusunan semula

Selepas pihak tentera Jepun menyerah diri dalam tahun 1945 menandakan tamatnya Perang Dunia Kedua, keadaan masyarakat di Malaysia adalah amat tidak teratur. Masyarakat telah berpecah-belah dan rasai orang telah berpisah dari ahli-ahli keluarga mereka yang lain. Keadaan seperti ini juga telah berlaku di kalangan ahli-ahli PKCNS. Semasa perang, sebilangan besar ahli-ahli PKCNS telah melarikan diri dan meninggalkan Seremban bagi menyelamatkan diri mereka. Di antara mereka ini, ada yang telah terkorban dan

ada yang terus tinggal dan maju di tempat atau negeri yang baru. Oleh itu, selepas ke B A B K E E M P A T ini, ahli-ahli PKCNS yang kembali ke Seremban sudah tidak ramai bilangannya. Namun, didapati

PKCNS : KEDUDUKANNYA DALAM KOMUNITI HAILAM yang pula telah tiba di Seremban dan PADA MASA INI. Sebaik sahaja keadaan bertambah baik semula, masyarakat Cina juga telah meneruskan usaha mereka untuk mencari kesenangan, dan komuniti Hailam juga tidak ke-

Bab ini bertujuan meninjau tentang perkembangan PKCNS selepas tahun 1945 hingga masa ini. Selain daripada mengkaji struktur organisasinya pada tahap perkembangan ini, perubahan fungsi dan peranan baru yang dimainkan oleh PKCNS juga akan diteliti. Di samping itu, bab ini juga akan menganalisa mengenai kedudukan PKCNS di dalam komuniti Hailam pada masa ini. Aspek-aspek seperti penglibatan ahli di dalam aktiviti-aktiviti persatuan serta sikap ahli dan bukan-ahli akan dianalisa bagi mengesan kedudukan dan peranan PKCNS tersebut.

4.1 Perkembangan selepas tahun 1945 : Organisasi

4.1.1 Langkah penyusunan semula

Selepas pihak tentera Jepun menyerah diri dalam tahun 1945 menandakan tamatnya Perang Dunia Kedua, keadaan masyarakat di Malaysia adalah amat tidak teratur. Masyarakat telah berpecah-belah dan ramai orang telah berpisah dari ahli-ahli keluarga mereka yang lain. Keadaan seperti ini juga telah berlaku di kalangan ahli-ahli PKCNS. Semasa perang, sebilangan besar ahli-ahli PKCNS telah melarikan diri dan meninggalkan Seremban bagi menyelamatkan diri mereka. Di antara mereka ini, ada yang telah terkorban dan

ada yang terus tinggal dan maju di tempat atau negeri yang baru. Oleh itu, selepas keadaan mulai pulih kembali, ahli-ahli PKCNS yang kembali ke Seremban adalah tidak ramai bilangannya. Namun, didapati ada orang-orang Hailam dari negeri lain di Malaysia yang pula telah tiba di Seremban dan terus tinggal di situ. Sebaik sahaja keadaan bertambah baik semula, masyarakat Cina juga telah meneruskan usaha mereka untuk mencari kemewahan, dan komuniti Hailam juga tidak ketinggalan di dalam usaha tersebut. Di bawah keadaan-keadaan inilah PKCNS telah merasai desakan untuk menyusun semula komuniti Hailam dan melindungi kepentingan-kepentingan mereka di dalam bidang ekonomi.

Proses penyusunan semula PKCNS merupakan satu proses yang rumit dan telah mengambil masa yang lama. Salah satu faktor utama yang telah melambatkan proses penubuhan semula itu ialah masalah kewangan. Walau bagaimanapun, dengan kedudukan ekonomi peniaga-peniaga Hailam yang telah menjadi stabil semula, PKCNS sekurang-kurangnya dapat bergantung kepada sumber kewangan yang diderma oleh peniaga-peniaga tersebut. Akhirnya melalui usaha dan sokongan dari komuniti Hailam, PKCNS telah disusun semula dalam tahun 1950. Seterusnya PKCNS telah berkembang dan fungsi-fungsi baru telah diperkenalkan bagi memenuhi kehendak-kehendak ahli yang baru. Pada tahap ini, ahli-ahli adalah begitu bergantung kepada PKCNS untuk mengeratkan hubungan sosial mereka, terutamanya dengan tertubuhnya kerajaan komunis di negeri Cina dalam tahun 1949 yang telah memutuskan hubungan erat di antara penduduk Cina di rantau ini dengan penduduk di negeri Cina.

Menjelang awal tahun 1970an, keahlian PKCNS telah bertambah dan pemimpin-pemimpin persatuan mendapati bahawa bangunan yang lama itu adalah tidak sesuai lagi dan terlalu sempit bagi menjalankan aktiviti-aktiviti di bangunan tersebut. Dengan itu, cadangan-cadangan telah dibuat untuk mendirikan sebuah bangunan yang baru dan lebih besar bagi memuatkan ahli-ahli yang sudah bertambah. Seterusnya langkah telah diambil untuk mengumpulkan wang yang mencukupi untuk membiayai perbelanjaan projek tersebut. Pertunjukan-pertunjukan beranekaragam dan opera Cina telah dianjurkan bagi mengutip derma. PKCNS juga telah mendapat derma dari cawangan-cawangan persatuan dialek Hailam yang lain di seluruh negeri Malaysia serta derma dari ahli-ahlinya yang kaya. Hasilnya, PKCNS telah berjaya mengutip wang sebanyak kira-kira \$30 juta bagi membeli tanah dan mendirikan bangunan yang baru tersebut. Menjelang tahun 1979, bangunan PKCNS yang baru telah disiapkan dan terletak di Jalan Dato' Abdul Malek, di sebelah bangunan persatuan yang lama itu. Bangunan PKCNS yang baru dan moden itu mempunyai dua tingkat yang akan digunakan bagi aktiviti-aktiviti dan upacara-upacara tertentu. Sementara itu, bangunan yang lama itu terus digunakan bagi tujuan-tujuan keagamaan dan upacara berkabung dan pengkebumian. Pejabat persatuan masih terletak di bangunan yang lama tetapi semua mesyuarat akan dikendalikan di bangunan yang baru itu.

4.1.2 Objektif

Pada tahap perkembangan ini, PKCNS telah mempunyai matlamat yang lebih luas untuk membantu ahli-ahlinya. Selain daripada objektifnya untuk menyatupadukan ahli-ahlinya dan menjaga kebajikan

ahli-ahlinya, PKCNS juga telah mempunyai matlamat utama untuk memberi didikan moral kepada ahli-ahlinya. Didikan moral ini biasanya diberikan melalui pembacaan ajaran-ajaran keagamaan seperti ajaran-ajaran Confucianisme dan Buddhisme kepada ahli-ahlinya. Pada permulaannya ahli-ahli yang berminat akan berhimpun di bangunan PKCNS untuk mendengar dan membincangkan tentang ajaran tersebut. Tetapi secara beransur-ansur, objektif PKCNS untuk memberi didikan moral telah menjadi kurang popular. Ini bukan bermakna PKCNS telah gagal di dalam peranannya tetapi fungsi tersebut telah diambilalih oleh persatuan-persatuan keagamaan yang lain.¹⁵

PKCNS juga telah mempunyai objektif untuk membantu ahli-ahlinya mendapatkan hak kerakyatan Malaysia. Apabila pihak komunis telah berjaya menguasai negeri Cina dan mengistiharkannya sebagai sebuah negeri komunis, segala hubungan di antara negeri Malaysia dan Cina telah terputus. Ini juga bermakna bahawa aliran penghijrahan ke rantau ini telah dihentikan. Oleh itu, penduduk Cina yang berada di Malaysia yang ingin terus memajukan diri mereka di situ terpaksa mendapatkan hak kerakyatan sebagai warganegara Malaysia. Di dalam aspek inilah PKCNS ingin menawarkan bantuan untuk menolong ahli-ahlinya membuat permohonan bagi mendapatkan hak kerakyatan Malaysia.

PKCNS juga ingin mengembangkan bidang pelajaran dan kebudayaan masyarakat Cina dengan lebih pesat lagi. Melalui aspek-aspek ini, ia mempunyai harapan untuk mengekalkan tradisi dan adat resam orang Cina di Malaysia dan memajukan masyarakat melalui pelajaran. Semua objektif yang baru itu bukan sahaja ditumpukan

kepada ahli-ahli di Seremban sahaja tetapi akan melibatkan komuniti Hailam di seluruh Malaysia. Ini dapat dijayakan dengan mengadakan hubungan yang rapat dengan persatuan-persatuan dialek Hailam di daerah lain seperti Persatuan Keng Chew di Batu Pahat dan di Kuala Lumpur.

4.1.3 Perlembagaan dan Peraturan

PKCNS telah mengadakan satu perlembagaan dan peraturan yang baru selepas Perang Dunia Kedua dan ianya dipinda semula dalam tahun 1982. Perlembagaan yang baru ini adalah lebih lengkap dan tanggungjawab pemimpin-pemimpin dan ahli-ahli biasa juga telah dibahagikan dengan lebih jelas dan nyata. Selain daripada syarat-syarat dan larangan-larangan yang dikenakan ke atas ahli-ahli, perlembagaan ini juga telah menjelaskan aturcara bagi mesyuarat-mesyuarat persatuan.

PKCNS dikelolakan oleh sebuah jawatankuasa yang terdiri dari 37 ahli dan dipilih secara undi oleh ahli-ahli persatuan. Ahli jawatankuasa tersebut akan mempunyai seorang presiden, seorang timbalan presiden, seorang setiausaha, seorang timbalan setiausaha dan seorang bendahari. Sementara itu, ahli-ahli jawatankuasa yang lain akan dilantik bagi mengelola badan kebajikan, badan biasiswa, badan kebudayaan dan badan berkenaan dengan hal-ehwal dan hubungan luar. Ahli jawatankuasa ini akan diundi sekali di dalam dua tahun oleh ahli-ahli persatuan melalui cara 'double-election'.¹⁶

Presiden adalah bertanggungjawab ke atas segala hal-ehwal dalaman dan luaran PKCNS. Segala keputusan muktamad akan dibuat oleh Presiden setelah mengadakan perbincangan dengan ahli-ahli

jawatankuasa yang lain. Presiden juga akan menjadi pengerusi di dalam semua perjumpaan-perjumpaan yang diadakan oleh PKCNS. Timbalan presiden pula akan menjadi pembantu kepada presiden dan bertanggungjawab ke atas segala hal berkenaan dengan pelaksanaan aktiviti-aktiviti persatuan. Setiausaha dan timbalannya pula bertanggungjawab di atas menulis butir-butir mesyuarat, melaksanakan aktiviti-aktiviti persatuan dan surat-menyurat resmi. Sementara itu, bendahari pula bertanggungjawab ke atas perbelanjaan dan menyimpan akaun persatuan seperti membeli alat-alat perkakas bagi kegunaan persatuan dan mengutip yuran dan derma. Ahli-ahli biasa pula mempunyai tanggungjawab untuk menunjukkan taat setia mereka kepada PKCNS dan melibatkan diri serta memberi sokongan mereka bagi menjayakan sesuatu aktiviti yang dianjurkan oleh persatuan.

4.1.4 Keahlian

Keahlian pada tahap ini telah dibuka kepada semua orang Hailam yang menetap di Negeri Sembilan dan telah mencapai umur 20 tahun serta mempunyai kerja yang tetap. Ahli-ahli telah dibahagikan kepada dua jenis iaitu ahli yang biasa dan ahli tetap (life members). Bagi ahli-ahli yang biasa, mereka dikehendaki membayar yuran ke-masukan sebanyak \$1.00¢ bagi ahli lelaki dan \$0.50¢ bagi ahli perempuan. Selain daripada itu, mereka juga dikehendaki membayar yuran tahunan sebanyak \$6.00¢ setahun. Ahli-ahli biasa yang ingin mendapat faedah dari badan-badan kebajikan, badan biasiswa dan badan kebudayaan di dalam persatuan tersebut dikehendaki membayar yuran tahunan sebanyak \$1.00¢ bagi tiap-tiap badan tersebut. Sekiranya ahli biasa tidak membayar yuran tahunan untuk tiga tahun

berturut-turut, ia tidak dibenarkan untuk memasuki persatuan tersebut lagi. Sementara itu, bagi ahli-ahli tetap, mereka hanya perlu membayar yuran kemasukan sebanyak \$100.00¢ dan mereka akan layak untuk menerima segala faedah dan kemudahan yang disediakan oleh persatuan. Mereka tidak perlu membayar yuran tahunan. Ahli-ahli yang telah membuat derma sebanyak \$1,000 dan lebih untuk menjayakan projek pembinaan bangunan yang baru juga akan dianggap sebagai ahli tetap.

Sehingga tahun 1982, jumlah ahli PKCNS berjumlah 738 orang di mana 79 daripada mereka adalah merupakan ahli tetap. Kesemua ahli tersebut akan menikmati faedah-faedah dan kemudahan-kemudahan yang disediakan oleh PKCNS dan tiap-tiap ahli mempunyai hak untuk mengundi dan diundi di dalam pilihanraya PKCNS.

4.1.5 Sumber kewangan

Kewangan PKCNS adalah bergantung kepada beberapa sumber. Sumber kewangan yang utama boleh dikatakan datangnya dari derma yang dibuat oleh ahli-ahli yang kaya atau firma-firma yang besar. Ahli-ahli yang kaya ini biasanya merupakan peniaga-peniaga yang sudah berjaya di dalam bidang perniagaan dan mereka ini adalah terkenal dengan sokongan dan sumbangan kebajikan yang dilakukan oleh mereka terhadap persatuan ini. Satu lagi sumber wang yang penting datangnya dari hasil-hasil yang dikutip dari ahli-ahli bagi sesuatu upacara atau perayaan tertentu. Sesuatu perayaan itu selalunya akan diikuti oleh suatu jamuan makan ahli yang akan dihadiri oleh ahli-ahli persatuan. Dengan itu, ahli-ahli akan secara sukarela memberi derma, biasanya di antara \$15-\$20 tiap-tiap ahli

sebagai pembayaran bagi jamuan makan tersebut. Wang yang berlebihan akan dimasukkan ke dalam tabung persatuan bagi tujuan aktiviti nggub-kebaikan.

Yuran kemasukan dan yuran tahunan juga merupakan sumber kewangan yang dapat memberi sumbangan kepada kedudukan kewangan PKCNS. Walaupun jumlah yang dikutip dari ahli-ahli adalah tidak begitu banyak, tetapi ia sekurang-kurangnya dapat membiayai sebahagian dari perbelanjaan bulanan PKCNS seperti kos letrik dan air. Selain daripada itu, sumber-sumber wang yang lain boleh diperolehi dari pendapatan yang didapati dengan menyediakan kemudahan permainan mahjong dan sewa yang diperolehi dari menyewa alat-alat persatuan. Penyewaan alat-alat persatuan ini biasanya meliputi kerusi-meja yang disewa kepada persatuan lain bagi tujuan perayaan dan jamuan tertentu. Di samping itu, PKCNS juga menyewa dewan di bangunan yang baru itu kepada pertubuhan umum atau orang perseorangan yang ingin mengadakan majlis makan.

Semua hasil pendapatan yang diperolehi itu akan menyumbangkan kepada keadaan kewangan PKCNS dan ianya adalah penting bagi membiayai perbelanjaan bulanan dan kos projek atau aktiviti tertentu, demi untuk mengekalkan kejutan persatuan tersebut.

4.2 Fungsi

4.2.1 Perubahan fungsi

Secara umumnya, sebahagian fungsi lama yang dimainkan oleh PKCNS telah dikekalkan walaupun terdapat beberapa fungsi yang telah ditinggalkan kerana ianya adalah tidak perlu dan tidak bersesuaian dengan keadaan masyarakat pada masa tersebut.

PKCNS telah kekal sebagai sebuah persatuan yang berfungsi untuk melindungi dan menjaga hak kepentingan ahli-ahlinya. Sungguhpun pada tahap ini terdapat parti-parti politik seperti Malayan Chinese Association (MCA) yang berkhidmat untuk seluruh masyarakat Cina, orang Cina di Malaysia tetap memandang kepada persatuan sukarela masing-masing untuk memperjuangkan kepentingan mereka di dalam bidang politik. Dari segi ekonomi, PKCNS secara tidak langsung telah terus untuk berfungsi sebagai sebuah pertubuhan bagi memperkembangkan monopoli perniagaan dan pekerjaan komuniti Hailam. Walau bagaimanapun, dari aspek ini peranan PKCNS adalah tidak berapa penting berbanding dengan 'guilds' yang telah memainkan peranan yang lebih penting di dalam ekonomi orang Cina.

Fungsi agama telah dikekalkan dan diberi keutamaan yang sama dengan keadaan sebelum Perang Dunia Kedua. Dewa-dewi yang dipuja dan disembah adalah sama juga. Tempat persembahan dan pemujaan masih diletakkan di bangunan yang lama. Ini adalah kerana mengikut salah seorang dari ahli jawatankuasa tersebut, mereka tidak mahu mengganggu candi (shrine) dewa-dewi tersebut dan di bangunan yang lama itu, dewan tersebut telah dibina khas bagi menjalankan upacara-upacara penyembahan kepada dewa-dewi tersebut.

Perkhidmatan-perkhidmatan sosial yang telah menjadi fungsi utama PKCNS sebelumnya nampaknya telah menjadi kurang penting pada tahap ini, terutama selepas Malaysia mencapai kemerdekaannya. Pada tahap ini, beberapa perkhidmatan sosial telah ditinggalkan. Perkhidmatan sosial seperti menyediakan tempat tinggal dan perkhidmatan-perkhidmatan perubatan serta menolong ahli-ahli yang

menganggur untuk mencari pekerjaan telah ditinggalkan oleh PKCNS. Secara beransur-ansur ahli-ahli persatuan telah mampu membeli atau menyewa rumah mereka sendiri dan tidak perlu bergantung lagi kepada PKCNS. Tambahan pula, ramai ahli-ahli yang sudah berumahtangga mempunyai keluarga sendiri memerlukan tempat tinggal yang lebih besar dan selesa. Walaupun secara tidak langsung, PKCNS masih bertanggungjawab ke atas kebajikan ahli-ahli yang tua dan sakit, tetapi peranan ini telah bertambah kurang penting disebabkan ramai orang lebih suka mendapatkan perkhidmatan-perkhidmatan tersebut yang lebih cekap dari kerajaan Malaysia. Oleh yang demikian, pada tahap ini PKCNS adalah kurang aktif di dalam fungsinya untuk memenuhi keperluan asas ahli-ahlinya.

4.2.2 Pengenalan fungsi-fungsi baru

Peranan PKCNS selepas kemerdekaan Malaysia telah memperlihatkan pengenalan beberapa fungsi yang baru. PKCNS secara beransur-ansur menukar menjadi sebuah kelab sosial di mana ahli-ahli telah menghabiskan masa lapang bermain mahjong, melibatkan diri di dalam kegiatan-kegiatan sukan dan aktiviti-aktiviti kebudayaan. Di samping itu, PKCNS juga telah muncul sebagai peng-anjur pelajaran dan menyumbangkan kepada kemajuan pelajaran Cina di kalangan masyarakat Cina di Malaysia.

Satu daripada aktiviti sosial yang paling popular di kalangan ahli-ahli persatuan ialah permainan mahjong. Permainan mahjong merupakan sebahagian daripada kehidupan sosial dan hobi yang penting di kalangan masyarakat Cina. Ia juga merupakan satu cara yang paling baik untuk menghabiskan masa lapang. Oleh itu,

PKCNS telah menyediakan kemudahan-kemudahan seperti meja dan alat-alat mahjong untuk memenuhi kehendak ahli-ahlinya. PKCNS juga telah menyediakan permainan catur Cina bagi ahli-ahlinya dan ianya merupakan permainan yang popular bukan sahaja di kalangan ahli-ahli yang tua tetapi juga di kalangan ahli-ahli yang muda.

Aktiviti kebudayaan dan sukan yang dianjurkan oleh PKCNS telah mendapat sambutan yang baik dari ahli-ahli persatuan. Permainan-permainan seperti 'ping-pong' dan badminton telah diperkenalkan. Meja 'ping-pong' dan gelanggang badminton telah disediakan bagi ahli-ahli persatuan. Walau bagaimanapun, permainan ini adalah lebih terkenal di kalangan golongan yang muda terutama anak kepada ahli-ahli persatuan. Mereka dibenarkan menggunakan kemudahan-kemudahan yang disediakan di bangunan yang baru untuk melatih diri mereka atau untuk mengadakan sesuatu perlawanan permainan tersebut. Untuk menggalakkan aktiviti-aktiviti sukan yang sihat di kalangan golongan pemuda-pemudi, PKCNS telah juga menganjurkan perlawanan-perlawanan di antara Persatuan-persatuan Keng Chew di seluruh Malaysia dan juga dengan persatuan-persatuan sukarela yang lain. Pemain-pemain yang mengambil bahagian di dalam perlawanan seperti ini biasanya merupakan anak kepada ahli-ahli persatuan dan murid sekolah. Permainan bukan sahaja terhad kepada sukan 'ping-pong' dan badminton sahaja tetapi juga meliputi permainan bola keranjang dan bola sepak.

Dari segi seni kebudayaan pula, PKCNS juga telah memainkan peranan di dalam mengekalkan musik dan opera tradisional Cina di Malaysia. Walaupun PKCNS tidak mempunyai satu kumpulan watak

pelakun drama moden, tetapi ianya mempunyai satu rombongan pelakun opera Hailam yang terkenal. Pelakun-pelakun opera Hailam ini merupakan golongan professional yang mahir dan berbakat di dalam melakukan sesuatu plot cerita serta cara penyampaian melalui nyanyian-nyanyian. Rombongan opera ini juga diiringi oleh sekumpulan pemain musik tradisional. Rombongan opera Hailam ini telah mengadakan pertunjukan di merata-rata tempat di Malaysia dan Singapura dan telah mendapat sambutan yang baik khasnya di kalangan golongan yang tua. Aktiviti-aktiviti kebudayaan ini bukan sahaja diadakan bagi hiburan orang ramai tetapi ia juga bertujuan untuk mengutip derma bagi tujuan-tujuan kebajikan.

Pada tahap ini, PKCNS telah mengujudkan satu tabung khas (death benefit fund) di mana jika seseorang ahli yang meninggal dunia, warisnya akan menerima sejumlah wang bagi membiayai upacara pengkebumian. Jumlah wang yang diterima adalah bergantung kepada bilangan ahli yang membayar yuran mereka sebanyak \$1.00 setahun kepada tabung ini. Jika bayaran yuran yang diterima adalah banyak, jumlah yang diderma kepada waris juga adalah banyak; biasanya jumlah ini adalah di antara \$200 hingga \$400.

4.2.3 Peranan PKCNS di dalam bidang pelajaran

Sumbangan PKCNS yang terbesar terhadap pelajaran ialah dengan tertubuhnya Sekolah Rendah San Min di Jalan Lee Sam, Seremban. Sebenarnya rancangan untuk membina sekolah ini telah dicadangkan sebelum Perang Dunia Kedua tetapi ianya telah terhalang akibat berlakunya perang. Selepas penyusunan semula PKCNS pada tahun 1950, rancangan tersebut telah diteruskan. Akhirnya pada tahun 1954,

sekolah tersebut telah siap dibina hasil dari sumbangan yang dibuat oleh peniaga-peniaga yang kaya dan derma yang dikutip.

Sekolah San Min hanya menyediakan pelajaran pada peringkat persekolahan rendah sahaja dan bagi kelas pagi sahaja. Ia terdiri dari darjah 1 hingga darjah 6 dan tiap-tiap darjah mempunyai dua atau tiga kelas, bergantung kepada jumlah murid pada sesuatu tahun itu. Sekolah ini adalah dibuka kepada anak ahli-ahli PKCNS tetapi sekarang ia juga dibuka kepada semua orang tidak kira bangsa atau dialek mereka. Pendidikan yang diberikan adalah percuma. Pelajar-pelajar hanya perlu membeli buku-buku teks dan alat-alat tulisan sendiri. Bidang pelajaran yang baru telah diperkenalkan dan pada permulaannya bahasa yang digunakan ialah bahasa Mandarin. Lama kelamaan, dengan dasar pelajaran yang diperkenalkan oleh kerajaan Malaysia, sekolah ini telah memperkenalkan mata pelajaran Bahasa Malaysia dan Bahasa Inggeris.

Dalam usaha untuk memajukan lagi pelajaran di kalangan masyarakat Cina, PKCNS telah menganjurkan pertandingan-pertandingan menulis huruf Cina, pertandingan mengarang serta kuiz dan perbahasan di kalangan murid-murid sekolah. Usaha ini diambil dengan harapan ianya dapat membentuk pemikiran dan pengetahuan yang cerdas di kalangan murid-murid sekolah. PKCNS juga memberi hadiah wang kepada pelajar-pelajar sekolah yang mencapai keputusan akademik yang cemerlang pada tiap-tiap tahun. Langkah ini dijalankan untuk menggalakkan pelajar-pelajar sekolah memelihara satu taraf pencapaian akademik yang cemerlang. PKCNS juga memberi biasiswa atau pinjaman wang kepada pelajar-pelajar sekolah atau pelajar-pelajar

yang ingin meneruskan pelajaran mereka di institut pengajian yang tinggi.

4.3 Penglibatan ahli-ahli di dalam aktiviti-aktiviti PKCNS

Penglibatan ahli-ahli di dalam aktiviti-aktiviti PKCNS adalah sukar ditentukan disebabkan kekurangan bahan-bahan atau rekod-rekod yang mencatatkan penglibatan ahli-ahlinya di dalam persatuan. Walaupun PKCNS telah menyediakan berbagai jenis kemudahan dan aktiviti kepada ahli-ahlinya, daripada data-data yang diperolehi, dapat disimpulkan bahawa sebahagian besar daripada aktiviti-aktiviti yang dijalankan hanya melibatkan sebilangan ahli yang kecil sahaja. Biasanya sebilangan kecil ahli yang sama sahaja, khususnya ahli-ahli jawatankuasa yang akan mengambil bahagian di dalam aktiviti-aktiviti yang dijalankan sementara yang lain hanya melibatkan diri dalam mesyuarat tahunan atau perayaan ulangtahun PKCNS. Keadaan ini jelas diperhatikan daripada soalan yang dikemukakan kepada ahli-ahli mengenai frekuensi penglibatan mereka di dalam aktiviti-aktiviti persatuan. Kesemua ahli jawatankuasa mengatakan mereka selalu melibatkan diri dalam sebarang aktiviti-aktiviti yang dijalankan oleh persatuan. Sebilangan ahli-ahli biasa yang berada di dalam lingkungan umur pertengahan mengatakan mereka jarang terlibat sementara ahli-ahli yang muda dan yang tua pula mengatakan mereka langsung tidak terlibat.

Ahli-ahli jawatankuasa sentiasa mengambil bahagian di dalam menjayakan sesuatu aktiviti yang dicadangkan oleh persatuan. Ini disebabkan mereka biasanya diberi tanggungjawab untuk mengendalikan sesuatu aktiviti itu dan tiap-tiap ahli jawatankuasa

adalah terlibat dengan tugas masing-masing. Mereka dikehendaki memberi sokongan yang sepenuh dan tambahan pula, mereka ini merupakan pemimpin persatuan dan harus menunjukkan tauladan yang baik kepada ahli-ahli yang lain dengan melibatkan diri sepenuhnya. Dengan demikian, mereka terpaksa membeban tanggungjawab tersebut dan memastikan yang sesuatu projek atau aktiviti persatuan dilancarkan dengan jayanya. Selain daripada terlibat di dalam aktiviti-aktiviti seperti perayaan atau pemujaan dewa-dewi, ahli-ahli jawatankuasa juga terlibat di dalam aktiviti-aktiviti kebajikan seperti mengutip derma untuk didermakan kepada orang yang memerlukan bantuan, mengunjungi ahli-ahli yang tua untuk membincang tentang masalah-masalah yang dihadapi mereka, dan sebagainya. Walau bagaimanapun, ada di antara ahli-ahli jawatankuasa yang mengakui bahawa kadang-kala mereka tidak mengambil bahagian di dalam aktiviti-aktiviti tertentu disebabkan mereka tidak ada masa. Bila diselidiki dengan lebih lanjut lagi, ahli-ahli jawatankuasa ini didapati juga merupakan ahli-ahli bagi persatuan yang lain dan juga memegang jawatan yang penting di dalam persatuan itu. Ini mungkin merupakan sebabnya bagi menerangkan mengapa mereka tidak mempunyai masa untuk melibatkan diri di dalam aktiviti PKCNS tertentu. Seorang ahli jawatankuasa sendiri mengakui bahawa selain daripada menjadi ahli PKCNS, beliau juga merupakan ahli jawatankuasa kepada tiga persatuan sukarela yang lain di Seremban. Dengan itu beliau kadang-kala tidak dapat mengambil bahagian di dalam aktiviti PKCNS disebabkan beliau terlibat dalam aktiviti yang lebih penting di persatuan yang lain.

Di kalangan ahli biasa pula, sebilangan besar mengatakan bahawa mereka jarang terlibat di dalam aktiviti-aktiviti PKCNS. Mereka ini biasanya terlibat di dalam aktiviti-aktiviti berkala seperti hal-hal berkenaan dengan keugamaan. Pada perayaan-perayaan tertentu, PKCNS akan menjalankan perayaan di kuil PKCNS dan ahli-ahli akan turut mengambil bahagian terutama di kalangan ahli-ahli perempuan. Cara perayaan ini dijalankan dengan memberi persembahan dan pemujaan kepada dewa-dewi diikuti oleh satu jamuan makan bersama. Perayaan seperti ini sangat popular di kalangan ahli-ahli perempuan dan sebilangan ahli lelaki dan hanya dihadiri oleh ahli-ahli yang berminat sahaja. Di samping itu, ada ahli-ahli yang hanya menghadiri mesyuarat agung persatuan atau perayaan hari ulangtahun PKCNS, misalnya ulangtahun ke15, ke25, ke50 dan ke75. Apabila ditanya tentang sebab mereka jarang melibatkan diri, jawapan yang biasa diterima adalah mereka tidak mempunyai masa disebabkan terlalu sibuk dengan pekerjaan atau perniagaan mereka, ataupun di kalangan ahli yang muda, mereka tidak mempunyai minat langsung. Sebab yang diberikan oleh mereka adalah diragu-ragukan kerana mengikut pemerhatian yang dilakukan, pengkaji mendapati bahawa ada sebilangan kecil ahli yang boleh meluangkan masa untuk bermain mahjong di bangunan persatuan tetapi mengatakan mereka tidak mempunyai masa untuk melibatkan diri di dalam aktiviti-aktiviti yang dianjurkan oleh PKCNS. Ada di antara ahli yang langsung tidak mempunyai minat untuk menyertai aktiviti-aktiviti persatuan. Seorang ahli mengatakan bahawa ia adalah membazirkan masa dan wang sahaja kerana aktiviti-aktiviti tersebut tidak memberi makna kepadanya. Namun,

beliau menambah lagi bahawa jika beliau disuruh membuat derma untuk membantu orang yang miskin, beliau akan memberi sumbangannya dan ini mengikut beliau adalah merupakan penglibatannya di dalam aktiviti PKCNS. Tambahan pula, mereka yang berminat itu, di-
Selain daripada ahli-ahli yang tidak berminat itu, di-
dapati bahawa ahli-ahli yang sudah berumur juga tidak melibatkan diri di dalam aktiviti persatuan. Mereka mengatakan bahawa umur merupakan faktor utama yang menghalang mereka untuk berbuat demikian. Ini memang benar kerana memandangkan keadaan ahli-ahli yang tua, mereka adalah tidak berdaya lagi untuk pergi ke PKCNS semata-mata untuk mengambil bahagian di dalam aktiviti-aktiviti persatuan. Tambahan lagi, mereka mengakui bahawa anak mereka tidak membenarkan mereka untuk pergi seorang diri ke persatuan tersebut kerana bimbang tentang keselamatan mereka. Oleh itu, mereka biasanya tidak tahu tentang apa yang sedang berlaku di dalam persatuan. Kehadiran ahli-ahli di dalam perjumpaan tahunan juga tidak memuaskan memandangkan data yang dikutip dari soal-selidik tersebut. Di antara 50 ahli biasa yang ditemuramah, hanya 20% sahaja yang mengatakan mereka hadir pada tiap-tiap kali mesyuarat tahunan diadakan. Sementara yang lain itu jarang berbuat demikian atau hanya hadir sekali-sekala sahaja apabila dijemput oleh ahli-ahli yang lain. Ramai daripada ahli-ahli ini memberi alasan bahawa apa yang dibincangkan dalam mesyuarat tahunan itu tidak kena-mengena dengan mereka dan akaun serta rancangan-rancangan yang dibincangkan tidak membawa makna kepada mereka. Jadi, mengikut salah seorang ahli tersebut, kehadiran mereka di dalam mesyuarat adalah tidak

penting. Walau bagaimanapun menurut pemimpin dan ahli-ahli jawatankuasa PKCNS, walaupun kehadiran ahli-ahli biasa di dalam mesyuarat agung adalah diharapkan tetapi ia tidak merupakan suatu perkara yang diwajibkan. Tambahan pula, seorang ahli jawatankuasa mengatakan bahawa agenda mesyuarat serta akaun tahunan PKCNS akan dihantar kepada setiap ahli untuk perhatian mereka. Jika timbul rasa tidak puas hati, ahli-ahli biasa boleh mengadu kepada PKCNS.

Satu lagi perkara yang harus diperhatikan ialah daripada temuramah yang dijalankan, didapati bahawa ahli-ahli perempuan biasanya tidak menghadiri mesyuarat agung persatuan. Sebilangan daripada mereka berpendapat bahawa perbincangan mengenai pengelolaan PKCNS adalah lebih sesuai dijalankan oleh ahli-ahli lelaki. Ini merupakan satu sikap yang negatif di kalangan ahli-ahli perempuan tersebut tetapi ada beberapa ahli perempuan yang pula menekankan bahawa mereka tidak mempunyai peluang untuk membuktikan kebolehan mereka sebagai pemimpin persatuan. Walaupun demikian, mereka sendiri mengakui bahawa mereka tidak dapat mengubah keadaan seperti itu kerana mengikut tradisi komuniti Hailam, kaum perempuan memang dianggap sebagai golongan yang lemah dan tidak seharusnya campur tangan di dalam sebuah organisasi yang dianggap hanya sesuai bagi golongan lelaki sahaja. Di samping itu, di dalam masyarakat tradisional Cina, wanita Hailam adalah dilarang untuk menyertai persatuan seperti ini. Tambahan pula, di dalam PKCNS keahlian wanita adalah kurang dan kemungkinan mereka dipilih sebagai ahli jawatankuasa adalah sangat tipis.

Secara keseluruhan didapati bahawa sebilangan besar

ahli-ahli PKCNS merasa puas hati dengan kegiatan-kegiatan yang dianjurkan oleh persatuan mereka. Kenyataan ini dibuat berasaskan kepada pendapat yang diberi oleh responden-responden mengenai aktiviti-aktiviti yang dijalankan oleh PKCNS. Daripada 50 ahli biasa yang ditemuramah, 84% daripada mereka mengatakan mereka merasa puas hati, 12% pula tidak mempunyai apa-apa komen sementara yang 4% lagi mengeluarkan perasaan tidak puas hati. Setelah diselidiki dengan lebih mendalam, pengkaji mendapati bahawa ahli-ahli yang merasa puas hati itu hanya mengutamakan fungsi keagamaan yang dimainkan oleh PKCNS. Ini jelas diperlihatkan dalam jawapan yang diberi oleh responden. Apabila hal mengenai aktiviti-aktiviti yang dijalankan oleh PKCNS dikemukakan kepada mereka, idea pertama yang timbul di dalam fikiran mereka ialah aktiviti keagamaan. Mengikut pendapat salah seorang responden, "aktiviti-aktiviti keagamaan dan perayaan-perayaan sosial seperti pemujaan dewa-dewi dan penyembahan-penyembahan yang diberikan adalah sangat memuaskan. Aktiviti-aktiviti seperti ini akan melibatkan ramai ahli dan melalui perhimpunan seperti inilah tradisi Cina yang asal itu dapat dikekalkan." Aspek-aspek aktiviti yang lain pula tidak berapa menarik minat ahli-ahli tersebut. Secara amnya, responden-responden berpendapat bahawa aktiviti-aktiviti dari segi kebajikan adalah satu amalan yang baik tetapi aktiviti ini biasanya dikendalikan oleh ahli jawatankuasa sahaja. Ahli-ahli biasa hanya terlibat semasa memberi derma dan mengikut mereka ini tidak merupakan satu perkara yang penting dari segi penglibatan mereka.

Namun demikian, tidak semua ahli yang merasa puas hati

dengan aktiviti-aktiviti yang dijalankan oleh PKCNS. Dua daripada responden tersebut telah menyuarakan perasaan tidak puas hati kerana mengikut salah seorang daripada mereka, aktiviti-aktiviti PKCNS harus ditambah supaya ia dapat membawa faedah kepada lebih ramai ahlinya. Mengikut beliau lagi, kemudahan-kemudahan sukan yang disediakan hanya membawa faedah kepada golongan ahli yang muda sahaja. Beliau mengemukakan pendapat bahawa PKCNS harus menjalankan aktiviti yang dapat memberi faedah kepada semua orang. Beliau membuat cadangan supaya PKCNS menyediakan sebuah bilik bacaan yang dilengkapi dengan buku-buku, novel, majalah dan suratkhbar bagi menggalakkan minat membaca di kalangan orang Cina. Beliau juga mencadangkan supaya PKCNS menubuhkan satu perbadanan pertahanan diri (martial arts and self defence lessons) untuk menarik minat ahli-ahli yang muda.

Seorang responden lagi pula menyuarakan rasa tidak puas hati dengan mengatakan bahawa aktiviti-aktiviti PKCNS tidak dirancang untuk kepentingan ahli-ahlinya tetapi lebih merupakan salah satu cara untuk meluaskan pengaruh dan nama baik orang yang berkenaan. Disebabkan itu juga, beliau tidak berminat untuk menyertai aktiviti-aktiviti PKCNS. Ini adalah merupakan satu tuduhan yang tajam dan adalah sukar untuk membuat satu kesimpulan mengenai kebenarannya. Ini adalah kerana disebabkan oleh usaha yang gigih di kalangan sebilangan orang untuk menawarkan bantuan kepada orang lain, mereka pula dikatakan cuba mencari 'prestige' bagi diri sendiri.

4.4 Sikap ahli dan bukan-ahli terhadap PKCNS

Pandangan ahli terhadap masa depan PKCNS berbeza-beza dari individu ke individu. Sementara sebilangan daripada mereka membayangkan masa depan yang cerah bagi PKCNS, yang lain pula menegaskan bahawa kedudukan dan pengaruh persatuan ini (termasuk kebanyakan persatuan sukarela orang Cina yang lain) sebenarnya sedang merosot dan kepentingannya mungkin akan lenyap di dalam masa depan. Ini adalah kerana mengikut penyelidikan yang dijalankan, ada masyarakat Cina yang moden sekarang. Pemimpin-pemimpin PKCNS dan ahli-ahli yang tua umpamanya, mempunyai pendapat yang optimis bahawa persatuan ini semakin giat berkembang dan akan bertambah penting di dalam masyarakat Cina pada masa depan. Mereka yakin bahawa persatuan ini masih mendapat sokongan yang kuat dari orang Hailam dan ini jelas diperlihatkan dalam pertambahan bilangan ahli persatuan dari setahun ke setahun.

Sebaliknya, di kalangan ahli yang lebih muda, mereka berpendapat bahawa PKCNS tidak lagi mempunyai pengaruh yang kuat ke atas komuniti Hailam dan fungsi yang dimainkannya semakin berkurangan. Setengah daripada mereka mengatakan bahawa PKCNS mungkin akan lenyap di masa depan disebabkan persatuan ini tidak akan mempunyai ahli-ahli yang muda, terutama di dalam lingkungan umur 20an ke atas. Namun, orang Cina masih banyak yang menyokong persatuan untuk menggantikan pemimpin-pemimpin persatuan sekarang. Mengikut salah seorang daripada mereka:

"Dilihat dari segi umur ahli PKCNS, ahli yang berumur di dalam lingkungan umur 20an adalah sangat berkurangan, malahan dalam umur 30an pun tidak ramai bilangannya. Ahli yang muda pula tidak mempunyai minat di dalam persatuan ini. Jika keadaan ini berterusan dan ahli-ahli yang tua meninggal dunia atau tidak

berupaya lagi untuk memimpin persatuan ini, PKCNS akan menghadapi masalah di dalam mencari pemimpin yang berkebolehan untuk menggantikan keujudan persatuan tersebut. Sekiranya PKCNS tidak menjalankan langkah-langkah untuk mengatasi masalah tersebut, PKCNS mungkin akan lenyap sama sekali."

Pada pendapat pengkaji pula, bilangan ahli muda yang sedikit tidak semestinya membawa kepada kelenyapan sesuatu persatuan kebenaannya. Ramai ahli tidak mengetahui tujuan sebenarnya mereka itu. Ini adalah kerana mengikut penyelidikan yang dijalankan, ada di antara mereka yang berada di dalam lingkungan umur 20an dan 30an disebabkan orang tua juga berbuat demikian. Ramai ahli-ahli tersebut tidak memasuki PKCNS disebabkan bapa mereka masih hidup dan merupakan ahli persatuan tersebut. Oleh itu, mereka mengatakan mereka mungkin memasuki persatuan itu setelah orang tua mereka meninggal dunia. Walaupun mereka tidak didaftar sebagai ahli yang sah, mereka ini secara tidak langsung juga menyertai di dalam aktiviti-aktiviti PKCNS kerana keistimewaan yang diperolehi melalui keahlian bapa mereka.

Sementara itu, ada pula ahli yang tidak dapat meramalkan akan masa depan PKCNS. Mereka mengakui bahawa mereka sedar fungsi PKCNS yang semakin berkurangan dan kurang aktif berbanding dengan keadaan persatuan pada masa dahulu (iaitu pada awal tahap penghijrahan orang Cina). Namun, orang Cina masih memasuki persatuan ini sebagai ahli. Ada pula ahli yang mengatakan mereka tidak mempunyai pilihan disebabkan mereka memang dijadikan ahli tetap persatuan pula bertambah melalui pendaftaran ahli-ahli baru. Jika demikian, apakah yang menyebabkan persatuan sukarela ini masih popular di kalangan orang Cina walaupun ia dikatakan kurang aktif sekarang serta perkhidmatan dan aktiviti yang disediakan sekarang oleh mereka memasuki PKCNS. Ini agak berbeza dengan hasil

adalah terhad?

Beberapa orang ahli apabila ditanya mengapa mereka memasuki PKCNS, menjawab bahawa ini memang merupakan suatu perkara yang biasa dilakukan oleh orang Cina. Secara kasar, jawapan tersebut kelihatan tidak menjawab soalan yang ditanya. Tetapi jika diteliti dengan lebih mendalam, jawapan tersebut ada mengandungi kebenarannya. Ramai ahli tidak mengetahui tujuan sebenarnya mereka memasuki PKCNS. Mereka mendaftarkan diri sebagai ahli PKCNS disebabkan orang lain juga berbuat demikian. Ramai ahli-ahli jawatan-kuasa pula mengemukakan minat sebagai sebab utama mereka memasuki PKCNS. Minat mereka ini adalah disebabkan oleh kerana mereka ingin membantu dan memberi sumbangan kepada memajukan komuniti mereka sendiri dan seterusnya masyarakat Cina keseluruhannya. Sedikit sahaja bilangan ahli yang memberi sebab kemasukan untuk mendapatkan jaminan keselamatan dan penjagaan pada umur tua. Biasanya ahli-ahli seperti ini adalah merupakan orang yang tidak mempunyai rumahtangga dan mereka memasuki persatuan ini agar mereka akan dipelihara pada masa mereka tua kelak.

Terdapat juga ahli-ahli yang mengatakan mereka memasuki persatuan ini disebabkan faedah dan bantuan sosial yang dinikmati sebagai seorang ahli. Ada pula ahli yang mengatakan mereka tidak mempunyai pilihan disebabkan mereka memang dijadikan ahli tetap oleh saudara-maranya. Ahli-ahli ini pula merupakan ahli yang tidak suka melibatkan diri di dalam aktiviti-aktiviti persatuan. Walau bagaimanapun tiada ahli yang memberi faktor persahabatan sebagai sebab mereka memasuki PKCNS. Ini agak berbeza dengan hasil penemuan

Sharon A. Carstens di dalam kajiannya mengenai persatuan sukarela orang Cina di Singapura. Mengikut beliau, sebab utama seseorang memasuki sesuatu persatuan ialah untuk mengenali sahabat baru (fellowship) dan perpaduan atau untuk kemudahan-kemudahan dan bantuan sesama ahli (Carstens: 1975, hal. 7). Perbezaan ini memperlihatkan bahawa orang Cina pada masa kini memasuki persatuan bukan bagi tujuan persahabatan atau perpaduan tetapi adalah disebabkan oleh sebab-sebab lain yang telah disebut di atas (Jadual 4.1).

Sebab memasuki PKCNS	Bilangan ahli	Peratusan ahli(%)
Orang lain berbuat demikian	23	35.4
Minat sahaja	19	29.2
Jaminan keselamatan dan penjagaan	8	12.3
Faedah bantuan sosial	9	13.9
Dijadikan ahli tetap oleh saudara-mara	6	9.2
Mengenali sahabat baru	0	0.0

Jadual 4.1 : Sebab ahli memasuki PKCNS mengikut bilangan dan peratusan daripada jumlah responden

Sumber : Kerjaluar

Apabila orang Hailam yang bukan-ahli PKCNS atau sebarang persatuan sukarela Cina yang lain ditanya kenapa mereka tidak memasuki persatuan tersebut, hampir 90% daripada mereka menjawab

bahawa mereka tidak melihat keperluannya bagi mereka berbuat lebih demikian. Mengikut pendapat salah seorang daripada mereka: Parat

menjadi sebagai "Apabila seseorang menyebut tentang persatuan sukarela orang Cina yang ujud sekarang, ia-nya biasa dirujuk kepada sebuah bangunan di mana ahli-ahlinya boleh menghabiskan masa dengan bermain mahjong. Ahli-ahli sekarang tidak mengambil bahagian yang aktif dalam perjalanan persatuan dan mereka tidak langsung mengambil tahu tentang apa yang sedang berlaku di dalam persatuan yang mereka sertai. Oleh itu, tidak terdapat sebarang perbezaan samada saya menjadi ahli atau tidak."

Melalui temuramah secara informal yang diadakan dengan mereka yang bukan menjadi ahli PKCNS itu, satu rumusan dapat diambil bahawa persatuan sukarela orang Cina kelihatan sedang kehilangan pengaruhnya di kalangan generasi yang muda. Ini jelas dilihat dalam umur ahli-ahli PKCNS di mana sebilangan besar ahli adalah berumur lebih dari 40 tahun walaupun seseorang yang sudah mencapai umur 20 tahun dibenarkan untuk berdaftar sebagai ahli. Ramai daripada mereka yang tergolong di dalam generasi muda ini lebih suka menghabiskan masa lapang mereka dengan hobi mereka daripada "menghabiskan masa untuk menyertai aktiviti persatuan tersebut".

Generasi yang muda khususnya mereka yang berpelajaran Inggeris mengatakan bahawa mereka tidak mempunyai minat untuk memasuki persatuan seperti ini kerana persatuan ini tidak membawa apa-apa makna kepada mereka. Seorang pemuda secara terus-terang mengatakan bahawa pemuda-pemudi sekarang adalah lebih berminat dalam kehidupan sosial mereka sendiri dan bukannya di dalam persatuan sukarela seperti ini hinggalah beliau seterusnya mengatakan bahawa "persatuan

sukarela Cina hanya merupakan pertubuhan bagi generasi yang lebih tua". Sistem pelajaran yang moden dan pengaruh nilai-nilai Barat menjadi seseorang itu lebih individualistik dan aktiviti-aktiviti sosial yang dianjurkan oleh persatuan sukarela Cina itu dianggap oleh mereka sebagai tidak berfaedah.

4.5. Hubungan antara ahli-ahli PKCNS

Secara umumnya boleh dikatakan kebanyakan ahli-ahli PKCNS mempunyai ikatan kekeluargaan di antara mereka. Hampir kesemua responden yang ditanya mempunyai saudara-mara yang juga merupakan ahli-ahli PKCNS. Tambahan lagi, seseorang ahli bukan sahaja mempunyai seorang sahaja saudara-mara sebagai ahli PKCNS, tetapi biasanya mempunyai 2 atau 3 daripada saudara-mara mereka yang juga menjadi ahli PKCNS. Jadual 4.2 menunjukkan jumlah responden yang mempunyai saudara-mara yang juga menjadi ahli PKCNS serta hubungan mereka dengan responden.

Hubungan dengan responden	Jumlah Responden
Datuk/nenek	8
Bapa/ibu	9
Suami/isteri	11
Bapa saudara	22
Saudara sepupu	17
Saudara lelaki/perempuan	11
Anak	9
Tiada saudara-mara	17

Jadual 4.2 : Hubungan persaudaraan di kalangan ahli-ahli PKCNS.

Sumber : kerjalar

Daripada jadual di atas, jelas bahawa responden yang mempunyai bapa saudara yang juga merupakan ahli PKCNS adalah jumlah yang terbesar sekali, iaitu seramai 22 orang responden. Beberapa orang daripada mereka ini mengatakan bahawa mereka ini sebenarnya telah dijadikan ahli yang tetap oleh bapa saudara mereka. Sementara itu, ahli-ahli lain yang mempunyai hubungan bersaudara dengan responden ialah datuk/nenek, bapa/ibu, suami/isteri, saudara sepupu, anak dan saudara lelaki/perempuan. Responden yang tidak mempunyai saudara-mara dalam PKCNS ialah 17 orang atau 26.2% daripada jumlah responden. Golongan responden ini samada telah dipengaruhi untuk memasuki PKCNS oleh kawan mereka atau pun disebabkan minat sendiri. Mereka dengan sendirinya telah mendapatkan maklumat mengenai PKCNS untuk mendaftarkan diri.

Apabila ahli-ahli ditanya samada mereka kenal kesemua ahli di dalam PKCNS, tiada seorang responden pun yang kata mereka benar-benar mengenali setiap ahli. Di kalangan ahli-ahli jawatan-kuasa pula, tiada seorang pun daripada mereka yang mengakui mereka mengenali kesemua ahli di dalam PKCNS. Ini mungkin benar kerana adalah mustahil bagi seseorang itu untuk mengenali kesemua ahli PKCNS yang berjumlah hampir 800 orang itu. Namun begitu, ramai yang mengatakan mereka mengenali sebilangan besar daripada ahli-ahli tersebut. Ahli-ahli yang mereka kenali itu adalah merupakan kawan-kawan dan saudara-mara mereka sendiri. Namun demikian, responden tersebut mengatakan hubungan mereka dengan ahli-ahli tersebut adalah tidak erat melainkan saudara-mara yang terdekat sekali. Alasan yang diberi ialah individu sekarang adalah lebih

mementingkan diri sendiri dan tidaklah hairan jika hubungan di kalangan ahli-ahli adalah tidak erat berbanding dengan keadaan sebelum Perang Dunia Kedua. Ada pula responden yang mengatakan mereka hanya mengenali sebilangan kecil ahli-ahli PKCNS disebabkan mereka jarang menyertai aktiviti-aktiviti PKCNS dan dengan itu tidak mempunyai peluang untuk bergaul dengan ahli-ahli yang lain. Ramai dari responden dalam kumpulan ini adalah terdiri dari ahli perempuan dan mengikut pendapat pengkaji pula mereka ini mungkin merasa segan hendak bergaul dan berkenalan dengan ahli-ahli lelaki. Oleh itu, mereka hanya mengenali sesama mereka secara 'superficial' sahaja iaitu semasa mereka menghadiri perayaan yang diadakan oleh persatuan. Ahli-ahli yang tua pula mengatakan mereka tidak kenal langsung ahli yang lain melainkan saudara-mara mereka yang menjadi ahli di dalam PKCNS. Ahli-ahli yang tua ini biasanya jarang mengambil bahagian di dalam perayaan-perayaan persatuan dan oleh yang demikian, mereka tidak berpeluang untuk bergaul dengan ahli-ahli yang lain.

4.6 Rumusan

Secara amnya, dapat dirumuskan bahawa selepas Perang Dunia Kedua iaitu pada tahun 1945, PKCNS telah bergiat semula untuk menjaga kepentingan komuniti Hailam di Seremban. Di dalam masyarakat yang berbilang kaum itu dan dengan tertubuhnya kerajaan Malaysia pada tahun 1957, PKCNS telah memegang peranan yang baru dan beberapa fungsi yang baru telah diperkenalkan. Di antaranya yang terpenting termasuklah penekanan PKCNS di dalam bidang pelajaran Cina, menggalakkan kegiatan sukan dan kebudayaan serta

memperjuangkan hak kerakyatan ahli-ahlinya. Pada tahap tersebut
iaitu selepas Perang Dunia Kedua sehingga selepas Malaysia mencapai
kemerdekaannya, PKCNS telah mempunyai pengaruh yang kuat di kalangan
komuniti Hailam. Sungguhpun begitu, lama kelamaan dengan ujudnya
pertubuhan-pertubuhan dan kemudahan-kemudahan yang disediakan oleh
kerajaan, persatuan sukarela orang Cina itu telah mulai menjadi
kurang penting, khasnya di kalangan generasi yang muda sekarang.

Malaysia adalah merupakan salah satu negara yang sedang membangun. Dengan yang telah menjadi target utama pembangunan ekonomi negara ini adalah untuk meningkatkan taraf hidup rakyatnya. Untuk mencapai tujuan ini, kerajaan Malaysia telah melaksanakan pelbagai program pembangunan. Salah satu program yang dijalankan adalah untuk meningkatkan taraf hidup rakyat yang tinggal di kawasan pedalaman. Program ini dijalankan melalui pelbagai cara, termasuklah melalui pembangunan infrastruktur, pendidikan, kesihatan, dan lain-lain. Program ini dijalankan oleh kerajaan Malaysia bersama-sama dengan pihak swasta dan organisasi bukan kerajaan. Program ini telah berjaya meningkatkan taraf hidup rakyat yang tinggal di kawasan pedalaman. Rakyat yang tinggal di kawasan pedalaman kini telah mempunyai akses kepada kemudahan-kemudahan yang disediakan oleh kerajaan. Rakyat yang tinggal di kawasan pedalaman kini telah mempunyai akses kepada pendidikan, kesihatan, dan lain-lain. Program ini telah berjaya meningkatkan taraf hidup rakyat yang tinggal di kawasan pedalaman. Rakyat yang tinggal di kawasan pedalaman kini telah mempunyai akses kepada kemudahan-kemudahan yang disediakan oleh kerajaan. Rakyat yang tinggal di kawasan pedalaman kini telah mempunyai akses kepada pendidikan, kesihatan, dan lain-lain.

Di antara program-program tersebut, salah satu program yang dijalankan adalah untuk meningkatkan taraf hidup rakyat yang tinggal di kawasan pedalaman. Program ini dijalankan melalui pelbagai cara, termasuklah melalui pembangunan infrastruktur, pendidikan, kesihatan, dan lain-lain. Program ini dijalankan oleh kerajaan Malaysia bersama-sama dengan pihak swasta dan organisasi bukan kerajaan. Program ini telah berjaya meningkatkan taraf hidup rakyat yang tinggal di kawasan pedalaman. Rakyat yang tinggal di kawasan pedalaman kini telah mempunyai akses kepada kemudahan-kemudahan yang disediakan oleh kerajaan. Rakyat yang tinggal di kawasan pedalaman kini telah mempunyai akses kepada pendidikan, kesihatan, dan lain-lain.

perlindungan dan pekerjaan.

Disebutkan B A B K E L I M A bab yang berlaku dalam perkelirangan sosial dan sejarah, tentang aktiviti-aktiviti hui-kuan tersebut juga telah berakir. PENUTUP

Kajian ini telah terdapatnya perubahan di dalam peranan yang dimainkan oleh PERUM pada zaman sebelum Perang Dunia Kedua dan zaman

5.1 Ringkasan Dunia Kedua. Dengan keadaan yang sentiasa berubah-

ubah di Malaysia adalah merupakan salah sebuah negeri di Asia Tenggara yang telah menjadi tempat tumpuan penghijrah-penghijrah dari negeri Cina dan tidak lama kemudian telah mengujudkan sebuah masyarakat Cina di Malaysia yang terdiri dari berbagai-bagai kumpulan dialek yang berlainan dan berasal dari daerah yang berlainan. Keujudan kumpulan dialek yang berlainan serta kesulitan untuk mengatasi rintangan bahasa di alam yang baru ini telah mendorong penghijrah-penghijrah untuk mempraktikkan cara organisasi masyarakat negara asal mereka. Di dalam masyarakat yang tertutup ini, persatuan-persatuan seperti hui-kuan, persatuan suku, 'guilds' dan kongsi gelap telah ditubuhkan. Persatuan-persatuan tersebut telah menghadkan keahliannya kepada satu-satu kumpulan dialek tertentu dan semangat kedaerahan amat ketara dipertunjukkan oleh persatuan tersebut.

Di antara persatuan tersebut, hui-kuan merupakan salah satu persatuan yang amat penting sekali, dan ianya telah ditubuhkan sebaik sahaja tibanya penghijrah Cina ke Malaya. Fungsi utama hui-kuan tersebut ialah untuk menolong ahli menghubungi 'saudara' mereka di situ supaya ahli-ahli tersebut akan mendapat tempat

perlindungan dan pekerjaan.

Disebabkan oleh perubahan-perubahan yang berlaku dalam perkelilingan sosial dan sejarah, bidang aktiviti-aktiviti hui-kuan tersebut juga telah berubah. Misalnya, satu ciri yang jelas dari kajian ini ialah terdapatnya perubahan di dalam peranan yang dimainkan oleh PKNS pada zaman sebelum Perang Dunia Kedua dan zaman selepas Perang Dunia Kedua. Dengan keadaan yang sentiasa berubah-ubah di dalam dua zaman tersebut, peranan yang dimainkan oleh PKNS terpaksa juga diubahsuaikan dengan kehendak dan keperluan masyarakat Cina pada masa tersebut.

Seperti yang jelas dari penyelidikan yang dilakukan, objektif utama persatuan sukarela orang Cina pada zaman sebelum Perang Dunia Kedua ialah menyediakan satu rangkabentuk perpaduan, perlindungan dan kerjasama sesama ahli masing-masing. Perlindungan seperti ini adalah amat perlu kepada penghijrah Cina yang baru tiba ke negeri yang dianggap asing kepada mereka. Perpaduan dan kesetiaan di antara ahli-ahli persatuan sukarela masing-masing telah diperkukuhkan melalui upacara-upacara keagamaan seperti pemujaan dewa-dewi atau pemujaan nenek-moyang dan ajaran-ajaran Confucianisme dan Buddhisme. Hubungan yang erat di antara ahli-ahli pula dikekalkan melalui perayaan-perayaan pesta dan perhimpunan-perhimpunan sosial di mana ahli-ahli biasa akan berkumpul dan bergaul sesama mereka sendiri. Pertelingkahan di kalangan ahli pula diselesaikan melalui cara arbitrari oleh pemimpin atau ketua persatuan. Pertelingkahan di antara seorang ahli dari sebuah persatuan dengan ahli dari persatuan yang lain pula diselesaikan melalui

persatuan sukarela yang berkenaan. Persatuan sukarela orang Cina juga telah bertindak sebagai sebuah 'kerajaan dalaman' yang menjadi perantaraan di antara komunitinya dengan kerajaan jajahan di dalam tanggungjawabnya untuk menjaga kepentingan komunitinya sendiri. Perlindungan dan perkhidmatan-perkhidmatan sosial yang dibekalkan oleh persatuan sukarela kepada ahli-ahlinya kelihatan sangat berfaedah dan menyenangkan kehidupan penghijrah-penghijrah Cina di negeri ini. Oleh yang demikian, persatuan sukarela orang Cina telah memainkan peranan yang penting di dalam mengorganisasikan masyarakat Cina yang berpecah-belah pada awal tahap penghijrahan dan adalah diragukan samada organisasi masyarakat Cina pada hari ini akan begitu rapi jika tidak disebabkan oleh serangkaian persatuan sukarela orang Cina tersebut.

Pada tahap selepas Perang Dunia Kedua, keadaan sosio-politik di Malaysia telah mengalami beberapa perubahan. Dalam tahun 1949, dengan tertubuhnya kerajaan komunis Cina, penghijrahan masuk orang-orang Cina ke Malaysia telah dihentikan. Pada masa yang sama, langkah-langkah telah dijalankan oleh pemimpin-pemimpin Melayu untuk mendapatkan kemerdekaan dari kerajaan kolonial. Oleh itu, persatuan sukarela orang Cina mendapati betapa perlu dan pentingnya peranannya dalam masyarakat Cina untuk memperjuangkan hak kepentingan masyarakat Cina. Dengan demikian, zaman ini terutamanya tahun-tahun selepas Perang Dunia Kedua menyaksikan perubahan di dalam peranan yang diperkenalkan sementara fungsi lama yang tidak sesuai lagi ditinggalkan. Perkhidmatan-perkhidmatan sosial seperti menyediakan tempat tinggal bagi penghijrah-penghijrah,

memberi perkhidmatan kesihatan dan memberi bantuan kewangan untuk perjalanan pulang ke negeri Cina nampaknya menjadi kurang penting dan tidak sesuai lagi disediakan oleh persatuan sukarela orang Cina. Dengan tertubuhnya kerajaan Malaysia dalam tahun 1957, sebahagian fungsi yang dimainkan oleh persatuan sukarela pada masa dahulu telah diambilalih oleh kerajaan. Di bawah keadaan begini, fungsi persatuan sukarela orang Cina pada zaman ini adalah lebih ditumpukan kepada aktiviti-aktiviti sosial dan sumbangannya terhadap masyarakat Malaysia secara amnya memang tidak dapat dinafikan. Zaman ini menyaksikan persatuan sukarela orang Cina sebagai penganjur pelajaran Cina, kebudayaan dan seni Cina dan menyediakan kemudahan-kemudahan sukan dan hiburan di samping menjalankan berbagai-bagai kegiatan kebajikan.

Walau bagaimanapun, cara di mana persatuan sukarela orang Cina ini ditubuhkan, iaitu melalui prinsip dialek, daerah keturunan dan suku, tidak lagi dapat diterima sebagai satu alat yang berkesan untuk mencapai perpaduan keseluruhan masyarakat Cina yang terdiri dari berbagai-bagai kumpulan dialek yang berlainan. Perpaduan dan solidariti memang menjadi matlamat asas bagi semua kumpulan dialek Cina di Malaysia sejak awal penghijrahan mereka ke situ. Pendapat mereka bahawa perpaduan di peringkat kumpulan dialek ini adalah asas kepada perpaduan keseluruhan masyarakat Cina mungkin benar pada teorinya sahaja. Tetapi dalam keadaan yang sebenarnya, perpaduan di peringkat kumpulan dialek masing-masing yang dicapai melalui persatuan dialek masing-masing itu tidak semestinya menghasilkan perpaduan keseluruhan masyarakat Cina. Sebaliknya,

persatuan-persatuan tersebut secara tidak langsung telah menjadi salah satu sebab perpecahan di kalangan orang Cina dengan tekanan yang diberi terhadap prinsip dialek, daerah keturunan dan suku masing-masing. Keadaan masyarakat Cina yang heterogen itu adalah merupakan satu contoh yang paling baik. Masyarakat Cina di Malaysia bukan sahaja dibahagikan kepada beberapa kumpulan dialek yang berlainan, malah di dalam satu kumpulan dialek itu sendiri, terdapat pembahagian beberapa kelompok yang lebih kecil. Kelompok-kelompok yang lebih kecil ini pula masing-masing disatukan di bawah persatuan masing-masing. Perpecahan seperti ini dibiarkan terus ujud dan tidak terdapat usaha untuk menyatukan kesemua persatuan-persatuan kecil ini di bawah satu persatuan yang umum. Oleh yang demikian, usaha untuk menyatukan kesemua masyarakat Cina tersebut adalah merupakan satu perkara yang sukar dilakukan kerana sesebuah kumpulan dialek itu sendiri telah gagal untuk menyatukan kesemua kelompok-kelompok yang lebih kecil.

Sejarah perkembangan persatuan sukarela Cina di Malaysia memperlihatkan dua jenis perkembangan iaitu perkembangan 'convergent'¹⁷ dan perkembangan 'divergent'.¹⁸ Perkembangan 'convergent' ini telah mengakibatkan persatuan-persatuan sukarela yang ditubuhkan di peringkat daerah dan peringkat negeri untuk bergabung di bawah sebuah persatuan di peringkat kebangsaan. Gabungan seperti ini hanya ujud pada namanya sahaja. Secara praktiknya, persatuan-persatuan di peringkat daerah, negeri dan kebangsaan masing-masing bergiat dan bertindak secara berasingan dan tidak bergantung kepada satu sama lain. Ini adalah satu sebab

lagi mengapa persatuan sukarela tersebut gagal untuk bersatu sesama mereka. Dengan begitu, masyarakat Cina di Malaysia adalah sentiasa berpecah-belah mengikut dialek, daerah keturunan dan suku masing-masing.

Sungguhpun begitu, ada pula pendapat yang mengatakan bahawa dengan wujudnya rangkaian persatuan sukarela yang beranika-jenis inilah yang akan membawa kepada perpaduan keseluruhan masyarakat Cina yang diharap-harapkan itu. Salah seorang pengkaji yang terkemuka yang mengemukakan pendapat tersebut ialah William Skinner yang mengkaji tentang masyarakat Cina di negeri Thai. Skinner memperkenalkan sistem yang dipanggil "overlapping officer-ship and interlocking associations" (Skinner, 1958) dan melalui sistem inilah masyarakat Cina di negeri Thai telah disatukan. Sistem tersebut merupakan satu sistem di mana seorang pemimpin bagi sebuah persatuan umum di peringkat kebangsaan juga merupakan pemimpin bagi beberapa persatuan sukarela yang lain atau persatuan di peringkat bawahan seperti persatuan dialek, suku dan 'guilds'. Di samping itu, pemimpin tersebut juga merupakan orang yang kaya raya dan sangat berpengaruh dalam masyarakat. Seterusnya, isu-isu yang dibincangkan dan segala keputusan yang dibuat pada peringkat atasan dapat dilaksanakannya bagi persatuan sukarela yang lain di atau persatuan-persatuan di peringkat bawahan. Di Malaysia, sistem yang diperkatakan oleh Skinner itu mungkin benar sehingga satu tingkat tertentu sahaja. Harus diingati juga bahawa tidak semua orang Cina yang akan memasuki persatuan sukarela tersebut. Golongan generasi yang muda memperlihatkan satu

contoh yang paling jelas dan ini juga merupakan satu ciri yang amat ketara hasil dari kajian yang telah dijalankan. Generasi yang muda sekarang memperlihatkan sikap yang negatif terhadap persatuan sukarela dan menganggap persatuan sukarela itu sebagai sebuah kelab sosial bagi generasi yang lebih tua. Ikatan persaudaraan dan semangat kedaerahan yang kuat di kalangan generasi penghijrah Cina yang tua tidak lagi menjadi faktor pendorong kepada generasi pemuda-pemudi sekarang. Pemuda-pemudi yang memasuki persatuan sukarela ini pada masa sekarang hanya berbuat demikian untuk memuaskan hati orang tua dan saudara-mara mereka sahaja. Walaupun mereka berdaftar sebagai ahli, mereka tidak berminat untuk mengambil bahagian di dalam aktiviti-aktiviti persatuan. Oleh yang demikian, sistem "overlapping officership and interlocking associations" ini nampaknya hanya berjaya setakat menyatupadukan individu-individu yang menjadi ahli persatuan sukarela dan terlibat dalam aktiviti-aktiviti persatuan sahaja. Ianya masih gagal untuk menyatupadukan keseluruhan masyarakat Cina di Malaysia kerana terdapat ramai individu yang tidak menjadi ahli sebarang persatuan sukarela. Tambahan pula, sistem tradisional persatuan sukarela yang berasaskan kepada prinsip daerah keturunan di negeri Cina adalah tidak sesuai lagi dipraktikkan bagi masyarakat Cina yang moden di negeri ini. Bagi penghijrah-penghijrah Cina yang telah mulai menjadikan Malaysia sebagai tempat tinggal yang tetap, mereka telah mengalami proses "Malaysianization" di mana ramai orang Cina yang telah mengambil inisiatif untuk mempelajari Bahasa Malaysia dan menaruh kesetiaan kepada negeri mereka yang baru. Identifikasi

dengan negeri Cina, khususnya selepas kemerdekaan Malaysia telah semakin berkurangan di kalangan orang Cina. Di samping itu, bilangan orang Cina yang dilahirkan di Malaysia juga semakin bertambah. Bagi generasi yang muda ini pula, adalah sukar bagi mereka untuk mengidentifikasikan diri dan menaruh ketaatan kepada sebuah negeri asing (iaitu negeri Cina) yang mereka tidak pernah lihat dengan mata sendiri. Golongan muda sekarang mengidentifikasikan diri sebagai orang Cina dari Malaysia dan bukannya orang Cina dari negeri Cina. Hal ini telah menyebabkan mereka kurang berminat terhadap persatuan-persatuan sukarela kerana mereka menganggap persatuan sukarela ini hanya sesuai bagi penghijrah-penghijrah Cina yang awal yang menubuhkan sistem organisasi tersebut khas untuk memudahkan proses adaptasi mereka di dalam alam yang baru itu.

Sistem pelajaran juga telah menyumbang kepada berkurangnya pentingnya persatuan sukarela di kalangan generasi yang muda dan terpelajar. Pada zaman penjajahan, sistem pelajaran Inggeris yang diperkenalkan oleh kerajaan British telah mendedahkan pelajar-pelajar kepada model pentadbiran British dan ramai daripada mereka telah belajar untuk menubuhkan kelab-kelab politik dan persatuan-persatuan yang baru. Bagi mereka yang berpelajaran Cina pula, mereka juga telah dipengaruhi oleh elemen-elemen Barat melalui buku-buku teks Cina dan guru-guru mereka. Kemudian, sistem pelajaran yang diperkenalkan oleh kerajaan Malaysia pula telah ditumpukan ke arah mencapai satu sistem pelajaran nasional dan membentuk sebuah masyarakat 'Malaysia'. Dengan itu, sebahagian besar mata pelajaran

telah dikendalikan dalam Bahasa Malaysia dan ini telah memperkukuhkan identiti orang Cina sebagai rakyat Malaysia.

Salah satu masalah besar yang dihadapi oleh masyarakat Cina di Malaysia terutamanya selepas Perang Dunia Kedua ialah mengenai soal kekuasaan dan kepimpinan orang Cina. Di satu pihak, orang-orang Cina yang berasal dari negeri Cina telah meletakkan diri mereka di bawah kepimpinan tradisional Cina yang diwujudkan oleh rangkaian persatuan sukarela orang Cina tersebut. Di satu pihak yang lain pula, golongan generasi muda yang dilahirkan di Malaysia telah mengasingkan diri dari sistem kepimpinan persatuan sukarela dan menubuhkan sistem kepimpinan yang lebih "sophisticated" bagi orang-orang Cina menerusi pertubuhan-pertubuhan politik. Ini merupakan hasil dari sistem pelajaran moden dan pengaruh Barat yang diterima oleh golongan terpelajar ini.

Antara pertubuhan politik yang terkemuka sekali ialah Malaysian Chinese Association (MCA) yang telah ditubuhkan khas bagi golongan orang Cina yang berpelajaran Inggeris. Dengan tujuan utamanya untuk mewakili dan melindungi hak dan kepentingan semua orang Cina di Malaysia, MCA seterusnya telah meletakkan dirinya di puncak kepimpinan masyarakat Cina. Dengan tertubuhnya MCA, ini juga bermakna sikap dan pemikiran sosio-politik orang Cina telah dialihkan kepada Malaysia dan bukan lagi kepada negeri Cina. Wan Ming Sing (1967, hal. 112) menyatakan bahawa:

"The appearance of the MCA, on the one hand, marked the beginning of a trend towards localisation of Chinese socio-political thinking and behaviour, and on the other hand, the development of fringe leadership

of the English-educated which was superimposed on the traditional leadership of Chinese associations and guilds."

Pada masa ini, MCA dan pertubuhan-pertubuhan politik yang lain hanya popular di kalangan orang Cina yang berminat di dalam politik sahaja. Di kalangan orang Cina yang kurang berminat di dalam soal politik, mereka telah memasuki persatuan-persatuan dan kelab-kelab sosial yang lain seperti persatuan muhibah, persatuan belia, kelab 'befrienders', 'Lion's Club', kelab golf dan sebagainya. Bagi golongan ini, mereka biasanya memasuki persatuan-persatuan ini untuk menceburkan diri di dalam lapangan hobi yang mereka minati dan untuk bergaul sesama kawan atau rakan sekerja mereka di luar tempat kerja. Ada pula di antara orang-orang Cina yang tidak berminat langsung untuk memasuki sebarang persatuan. Ini adalah disebabkan bahawa orang Cina di Malaysia sekarang lebih mengidentifikasikan diri mereka dengan keluarga mereka masing-masing atau lebih dikenali sebagai jia dalam bahasa Mandarin. Jia merupakan unit yang paling asas di dalam masyarakat Cina yang moden di mana seorang bapa telah mengambilalih peranan kepimpinan tradisional Cina sebagai ketua dan bertanggungjawab ke atas ahli-ahli keluarganya sendiri. Ini juga merupakan salah satu sebab kenapa persatuan sukarela Cina semakin kehilangan kepentingannya di kalangan orang Cina pada masa sekarang.

Selain daripada pertubuhan-pertubuhan baru yang muncul, agensi-agensi yang dibentuk oleh kerajaan Malaysia telah memberi jaminan kepada kehidupan masa depan orang Cina. Jika dahulunya

orang Cina terpaksa bergantung kepada persatuan sukarela mereka untuk mengatasi masalah-masalah yang dihadapi dalam kehidupan mereka, tetapi sekarang mereka boleh mendapat perkhidmatan-perkhidmatan yang lebih tersusun dan cekap dari agensi-agensi kerajaan. Selepas tertubuhnya kerajaan Malaysia, masyarakat Malaysia telah dibekalkan dengan berbagai perkhidmatan dan kemudahan awam seperti hospital-hospital, perumahan, pejabat buruh, rumah kebajikan dan sebagainya. Kerajaan telah menyediakan perkhidmatan kesihatan dan perubatan yang percuma dan agensi-agensi pekerja ditubuhkan untuk menolong penganggur mencari pekerjaan serta menjaga hak kepentingan mereka. Perkhidmatan keselamatan juga telah diadakan dan kehidupan mereka menjadi lebih selamat. Dengan itu, masyarakat Cina tidak perlu lagi bergantung kepada persatuan sukarela Cina untuk mendapatkan perkhidmatan-perkhidmatan tersebut di mana perkhidmatan-perkhidmatannya biasanya adalah terhad. Secara beransur-ansur, disebabkan sebahagian besar peranannya telah diambilalih oleh agensi-agensi kerajaan dan badan-badan swasta yang lain, persatuan sukarela orang Cina ini telah menjadi semakin kurang aktif.

5.2 Cadangan

Sekiranya perpaduan dan penyatuan kesemua kumpulan dialek ingin dicapai, sistem organisasi tradisional persatuan sukarela Cina yang ujud sekarang ini haruslah disusun semula. Langkah pertama yang harus dijalankan, mengikut pendapat pengkaji ialah semua jenis persatuan sukarela Cina yang ujud sekarang harus disatukan dan membentuk hanya sebuah organisasi besar pada peringkat

kebangsaan dengan cawangan-cawangannya di seluruh negeri ini. Melalui langkah begini, sistem tradisional persatuan sukarela yang selama ini bertanggungjawab di atas membahagi-bahagikan masyarakat Cina akan dapat dihapuskan. Persatuan umum yang ditubuhkan itu harus berusaha ke arah menjaga kepentingan dan menyatupadukan seluruh masyarakat Cina tanpa mementingkan dialek dan daerah keturunan seseorang itu. Oleh itu, persatuan sukarela yang menegaskan semangat kedaerahan dan dialek harus ditinggalkan. Satu langkah yang sedang dijalankan ke arah mencapai matlamat tersebut dapat dilihat dalam penubuhan persatuan sukarela pan-Cina yang dikenali sebagai "Chinese Town Hall" dan "Chinese Assembly Hall". Persatuan-persatuan ini hanya mempunyai satu matlamat yang utama untuk memberi perkhidmatan kepada semua orang Cina dan tidak kepada satu-satu kumpulan dialek atau masyarakat tertentu.

Langkah ke arah membentuk sebuah persatuan Cina umum tidak bermakna bahawa PKCNS ini harus dibubarkan. Sebenarnya adalah sangat penting bagi PKCNS untuk mengekalkan keahliannya bagi meneruskan keujudannya. Ahli-ahli PKCNS ini adalah sangat mustahak di dalam memberi sokongan mereka apabila PKCNS bercantum dengan persatuan-persatuan sukarela yang lain untuk membentuk persatuan Cina umum itu. Aktiviti-aktiviti keagamaan dan kebajikan yang selama ini menjadi aktiviti utama PKCNS harus dikekalkan di dalam aktiviti persatuan Cina umum kerana ia masih boleh memberi faedah kepada masyarakat Cina secara keseluruhannya. Dengan percantuman persatuan-persatuan sukarela orang Cina tersebut, pemimpin-pemimpin persatuan tersebut juga boleh bersatu untuk membentuk satu

jawatankuasa yang lebih cekap untuk mengelolakan persatuan Cina umum dengan lebih berkesan dan licin. Oleh itu, adalah jelas bahawa PKCNS masih boleh memainkan peranan yang penting dan harus dikekalkan. Walaupun ia tidak mewakili komuniti Hailam akibat percantuman tersebut, tetapi ia boleh memainkan peranan yang penting untuk menjaga kepentingan seluruh masyarakat Cina secara amnya.

Pengkaji juga mencadangkan supaya semua harta dan kekayaan yang dikumpulkan oleh persatuan sukarela orang Cina dijadikan hak milik umum seluruh masyarakat Cina. Dengan lain perkataan, kekayaan yang diperolehi oleh setiap persatuan harus disatukan dan digunakan untuk mengembangkan seni dan kebudayaan Cina dan juga untuk menjaga kebajikan masyarakat Cina secara kolektif. Perpaduan melalui cara ini bukan sahaja dapat mengelakkan pembaziran wang akibat dari persaingan dan aktiviti-aktiviti sama yang dianjurkan oleh tiap-tiap persatuan, ia juga dapat membaiki dan melicinkan pengelolaan dan pengurusan persatuan tersebut.

Tambahan pula, disebabkan Malaysia adalah sebuah negara yang berbilang kaum, aktiviti-aktiviti kebajikan yang dianjurkan oleh persatuan sukarela orang Cina harus juga memberi faedah kepada masyarakat-masyarakat lain di Malaysia. Persatuan-persatuan tersebut juga harus menjemput ahli-ahli masyarakat yang lain untuk mengambil bahagian di dalam aktiviti-aktiviti kebudayaannya.

Akhir sekali untuk menjamin kejayaan persatuan sukarela orang Cina ini pada masa depan, persatuan tersebut harus mengambil tindakan untuk menarik perhatian pemuda-pemudi untuk mendaftar sebagai ahli. Persatuan sukarela tersebut harus juga menjalankan

aktiviti-aktiviti yang dapat menarik minat pemuda-pemudi sekarang untuk melibatkan diri dengan lebih giat lagi. Oleh itu, masa depan persatuan sukarela orang Cina sebahagian besarnya adalah bergantung kepada kecekapannya untuk memberi perkhidmatan-perkhidmatan yang sesuai dan penting kepada masyarakat Cina walaupun di bawah keadaan-keadaan politik dan sosial yang sentiasa berubah-ubah.

3. Faktor menarik ialah keadaan-keadaan yang berbeza yang dihadapi oleh orang Cina dalam berhubung dengan negara bersekutu.
4. Negara-negara dalam kawasan ini ialah Singapura, Pulau Pinang, Malaka dan Melaka. Negara-negara ini termasuk dalam kawasan negara-negara bersekutu dengan British dan Commonwealth of Independent States.
5. Negara-negara dalam kawasan ini ialah Singapura, Pulau Pinang, Malaka dan Melaka.
6. Faktor lain yang menarik ialah keadaan-keadaan yang berbeza yang dihadapi oleh orang Cina dalam berhubung dengan negara bersekutu.
7. Faktor lain yang menarik ialah keadaan-keadaan yang berbeza yang dihadapi oleh orang Cina dalam berhubung dengan negara bersekutu.
8. Faktor lain yang menarik ialah keadaan-keadaan yang berbeza yang dihadapi oleh orang Cina dalam berhubung dengan negara bersekutu.
9. Faktor lain yang menarik ialah keadaan-keadaan yang berbeza yang dihadapi oleh orang Cina dalam berhubung dengan negara bersekutu.
10. Faktor lain yang menarik ialah keadaan-keadaan yang berbeza yang dihadapi oleh orang Cina dalam berhubung dengan negara bersekutu.

N O T A

1. Istilah Nanyang dalam bahasa Cina bermakna Lautan Selatan yang digunakan oleh orang Cina untuk merujuk kepada negeri-negeri di Asia Tenggara pada zaman penghijrahan orang Cina.
2. Faktor menolak merupakan keadaan-keadaan merosot di negeri asal yang mengakibatkan penduduknya untuk berhijrah ke luar negeri untuk membaiki taraf kehidupan mereka dan menyelamatkan diri dari kekejaman politik.
3. Faktor menarik ialah keadaan-keadaan dan peluang-peluang yang ujud di negeri asing yang telah mendorong penduduk Cina untuk berhijrah ke negeri berkenaan.
4. Negeri-negeri Selat adalah terdiri dari negeri Singapura, Pulau Pinang, Melaka dan Dinding, dan negeri-negeri tersebut merupakan negeri pertama sekali dijajahi oleh pihak British di Semenanjung Tanah Melayu pada masa tersebut.
5. Negeri-negeri Melayu Bersekutu pula terdiri dari negeri Perak, Selangor, Negeri Sembilan dan Pahang.
6. Professor Ho Ping-ti di dalam bukunya "An Historical Survey of Landsmannschaften in China" telah menggunakan istilah Jerman, iaitu Landsmannschaften untuk merujuk kepada persatuan dialek orang Cina ini.
7. Daerah-daerah yang lain ini termasuklah Hai K'ou, P'u Ch'ien, Wen Ch'ang, Ch'ing-Lan, Fu-T'ien, Lo Hui, Hui T'ung dan Ting-An.
8. Pada tahun 1931, terdapat 235 perempuan Hailam di Seremban berbanding dengan 1,263 lelaki Hailam. (Sumber: Laporan Banci Penduduk 1931 oleh C.A. Vlieland).
9. Istilah ini bermakna 'tetamu baru' dalam bahasa Cina dan digunakan untuk memanggil penghijrah Cina yang baru tiba ke Malaya pada masa tersebut.
10. Perayaan ini dirayakan dengan memberi penyembahan makanan kepada nenek-moyang di kubur mereka. Penyembahan ini biasanya dijalankan oleh keluarga si mati tetapi disebabkan penghijrah awal yang telah meninggal dunia tidak mempunyai keluarga di situ, PKCNS dan ahli-ahlinya telah mengadakan penyembahan secara beramai-ramai kepada roh bekas ahlinya.

11. Perayaan ini jatuh pada hari kelima bulan kelima tahun lunar Cina. Ianya dirayakan bagi memperingati jasa seorang pahlawan Cina yang telah meninggal dunia di dalam sebuah sungai di negeri Cina. Bagi melindungi mayatnya daripada dimakan oleh ikan, rakyat Cina telah membuat sejenis ketupat yang berisi nasi pulut dan daging untuk dibuang ke dalam sungai tersebut sebagai makanan ikan. Peristiwa ini dirayakan pada tiap-tiap tahun dan PKNS pada tahap awalnya tidak ketinggalan juga.
12. Bulan Hantu Lapar dirayakan pada hari ke15 bulan ke7 tahun lunar Cina. Pada hari ini, adalah dipercayai bahawa pintu di neraka akan dibuka dan roh-roh dari neraka akan dilepaskan keluar merayau. Juga dipercayai bahawa jika seorang manusia bertemu dengan roh tersebut, ia akan mengalami nasib yang buruk atau jatuh sakit. Oleh yang demikian, untuk mententeramkan roh tersebut, PKNS telah menyediakan penyembahan-penyembahan makanan dan wang kertas neraka (wang palsu bagi orang mati) di tepi jalan supaya keselamatan ahli-ahlinya adalah terjamin.
13. Perayaan ini juga dikenali sebagai Pesta Kek Bulan yang jatuh pada hari ke15 bulan ke8 tahun lunar Cina. Hari ini dirayakan untuk memperingati peristiwa penggulingan Maharaja Ming oleh rakyat Cina. Pemberontakan telah dirancang di mana rancangan pemberontakan telah ditulis atas kertas dan disembunyikan di dalam sejenis kek Cina dan cahaya tanglung pula digunakan sebagai isyarat untuk memulakan pemberontakan. Secara kebetulan pemberontakan itu telah dimulakan pada malam bulan penuh. Oleh itu, pada malam ini bulan penuh disembah dengan kek bulan dan tanglung dinyalakan.
14. Perayaan ini biasanya jatuh pada bulan ke11 dan ianya menandakan bahawa musim sejuk telah berlalu dan akan berakhirnya satu tahun. Perayaan ini sangat popular di kalangan pekerja-pekerja dan peniaga-peniaga kerana ia menandakan bahawa pekerja dan peniaga itu telah bertungkus-lumus mencari rezeki dalam tahun tersebut.
15. Persatuan keagamaan hanya menumpukan aktivitinya kepada aspek ugama sahaja serta disiplin dan moral individu. Misalnya Persatuan Buddha dan Persatuan Pembangunan Akhlak.
16. Cara 'double-election' ini merupakan pilihan undi di mana mula-mulanya ahli-ahli biasa akan diberi hak untuk mengundi 37 orang ahli di kalangan mereka untuk membentuk lembaga jawatankuasa tersebut. Kemudian, di kalangan ahli-ahli jawatankuasa ini, mereka akan mengundi sekali lagi di antara mereka untuk menentukan jawatan dan tanggungjawab masing-masing.

17. Perkembangan 'convergent' berlaku di mana persatuan-persatuan yang besar akan dibentuk untuk menyatupadukan dan menghubungkan beberapa persatuan dialek atau suku yang sama dan yang kecil.
18. Perkembangan 'divergent' berlaku apabila sesebuah persatuan dialek atau suku itu berpecah-belah untuk memajukan kepentingan tertentu. Misalnya, sebuah persatuan dialek mungkin dipecah-belahkan untuk membentuk persatuan kebajikan, persatuan keagamaan, 'guilds' dan sebagainya. Persatuan-persatuan ini akan menjadi persatuan yang berasingan dan dipimpin oleh pemimpin yang berlainan.

BAHAN RUJUKAN

1. Blythe, Wilfred, (1969) The Impact of Chinese Secret Societies in Malaya, New York: Oxford University Press.
2. Carstens, Sharon, (1975) Chinese Associations in Singapore Society, Occasional Paper no. 37, Singapore: Institute of Southeast Asian Studies.
3. Chang Sen-dou, (1968) "The Distribution and Occupation of Overseas Chinese", Geographic Review, vol. 58, hal. 89-107.
4. Chee Liew Seong, (1971) 'The Hakka Community in Malaya with special reference to their Associations, 1801-1968', M.A. Thesis, Kuala Lumpur: University of Malaya.
5. Chen Ta, (1939) Emmigrant Communities in South China : A Study of Overseas Emmigration and Its Influence in Standards of Living and Social Change, B. Lasker 9ed.), London: Oxford University Press.
6. Clammer, John R., (1979) The Ambiguity of identity, ethnicity maintenance and Change among the Straits Chinese Community of Malaysia and Singapore, Occasional Paper no. 54, Singapore: Institute of Southeast Asian Studies.
7. Coppel, Charles, (1972) "The position of the Chinese in the Phillipines, Malaysia and Indonesia", The Chinese in Indonesia, the Phillipines and Malaysia, Report No. 10, Minority Rights Group.

8. Crissman, Lawrence W., (1967) "The Segmentary Structure of Urban Overseas Chinese Communities", Man, vol. 2, no. 2, hal. 185-203.
9. Del Tufo, M.V., (1949) Malaya : A Report on the 1947 Census of Population, London.
10. Douglas, Stephen A. and Pedersen, Paul, (1973) "The Development of Voluntary Associations in Malaysia", Blood, Believer and Brother, Papers in International Studies Southeast Asia Series, no. 29, Ohio University.
11. Ee, Joyce, (1961) "Chinese Migration to Singapore 1896-1941", Journal of Southeast Asian History, vol. 2, no. 1, hal. 33-51.
12. Freedman, Maurice, (1960a) "Immigrants and Associations: Chinese in Nineteenth Century Singapore", Comparative Studies in Society and History, vol. 3, no. 3, hal. 25-48.
13. Moh Loo Fong, (1960b) "Overseas Chinese Associations : A Comment", Comparative Studies in Society and History, vol. 3, no. 3, hal. 478-480.
14. _____, (1966) Chinese Lineage and Society : Fukien and Kwangtung, New York: Humanities Press.
15. _____, (1967) Kinship, Local Grouping and Migration: A Study in Social Realignment Among Chinese Overseas, London: University of London Library, Microfilm.
16. _____, (1979) The Study of Chinese Society, California: Stanford University Press.
17. Sidek, Fadzil, (1970) Sejarah Orang China di Tanah Melayu, Kelantan: Penerbit PAP. Malaya, London: Oxford University Press.

18. Heidhues, Mary F. Somers, (1974) Southeast Asia's Chinese Minorities, Victoria: Longman.
19. Hsieh, Jiann, (1978) "The Chinese Community in Singapore : The Internal Structure", in S.J. Chen and Hans-Dieter Evers (eds.), Studies in ASEAN Sociology, Singapore: Chopmen Enterprises.
20. Jackson, R.N., (1961) Immigration Labour and the Development of Malaya 1786-1920, Printed by the government press by Thor Beng Chong, Federation of Malaya.
21. Lee Poh Ping, (1978) Chinese Society in Nineteenth Century Singapore, Kuala Lumpur: Oxford University Press.
22. Lockard, Craig A., (1977) "Voluntary Associations and Chinese Society in Sarawak, 1870-1941", Journal of the South Seas Society, 32 (parts 1 and 2), hal. 1-29.
23. Mak Lau Fong, (1973) 'The Forgotten and The Rejected Community; A Sociological Study of Chinese Secret Societies in West Malaysia and Singapore', Singapore: University of Singapore.
24. Moese, Wolfgang, et al, (1979) Chinese Regionalism in West Malaysia and Singapore, Hamburg: Gesellschaft fur Natur-und Volkerkunde Ostasiens.
25. Pickering, W.A., (1879) "Chinese Secret Society", Journal of the Straits Branch Royal Asiatic Society, the vol. 3, no. 3, hal. 1-18.
26. Purcell, Victor, (1965) The Chinese in Southeast Asia, London: Oxford University Press.
27. _____, (1976) The Chinese in Malaya, London: Oxford University Press.

28. Skinner, G. William, (1957) Chinese Society in Thailand: An Analytical History, Ithaca: Cornell University Press.
29. _____, (1958) Leadership and Power in the Chinese Community of Thailand, Ithaca: Cornell University Press.
30. Suyama, Taku, (1962) "Pang Societies and the Economy of Chinese Immigrants in Southeast Asia" in K.G. Tregonning (ed.) Papers on Malayan History, hal. 193-213, Singapore: Department of History, University of Malaya.
31. T'ien Ju-k'ang, (1953) The Chinese of Sarawak : A Study of Social Structure, Monograph in Social Anthropology, London: London School of Economics and Political Science.
32. Topley, Majorie, (1960) "The Emergence and Social Function of Chinese Religious Association in Singapore", Comparative Studies of Society and History, vol. 3, no. 3, hal. 289-314.
33. Trocki, Carl A., (1976) "The Origin of the Kangchu System 1740-1860", Journal of the Malayan Branch Royal Asiatic Society, vol. 49, no. 2, hal. 132-153.
34. Vlieland, C.A., (1932) British Malaya ; A Report on the 1931 Census, London.
35. Wan Ming Sing, (1967) 'The History of the Organisation of the Chinese Community in Selangor with particular reference to problems of Leadership 1857-1962', M.A. Thesis, Kuala Lumpur: University of Malaya.

36. Wang Gungwu, (1959) A Short History of the Nanyang Chinese,
Singapore: Donald Moore for Eastern University
Press.
37. _____, (1966) "Traditional Leadership in a New Nation:
The Chinese in Malaya and Singapore", in
The Malayan Society of Orientalists,
Kuala Lumpur: University of Malaya.
38. _____, (1978) The Chinese Minority in Southeast Asia,
Singapore: Chopmen Enterprises.
39. Wong Choon San, (1967) A Cycle of Chinese Festivals, Singapore:
Malaysia Pub. House.
40. Yen Ching Hwang, (1976) The Overseas Chinese and the 1911
Revolution with special reference to Singapore
and Malaya, Kuala Lumpur: Oxford University
Press.

L A M P I R A N A

Bahagian 1

1. Jantina:
 - (a) Lelaki ()
 - (b) Perempuan ()
2. Status Perkahwinan:
 - (a) Bujang ()
 - (b) Berkahwin ()
 - (c) Janda ()
 - (d) Bercerai ()
3. Jika bukan bujang, bilangan anak:
 - (a) Lelaki ()
 - (b) Perempuan ()
4. Umur: _____
5. Pekerjaan: _____
6. Tempat Lahir:
 - (a) Malaysia ()
 - (b) Cina ()
 - (c) Lain Tempat (nyatakan) ()
7. Peringkat pelajaran tertinggi yang dicapai:
 - (a) Tiada pelajaran formal ()
 - (b) Sekolah Rendah Bawah (Darjah 1-3) ()
 - (c) Sekolah Rendah Atas (Darjah 4-6) ()
 - (d) Sekolah Menengah Bawah (Tingkatan 1-3) ()

- (e) Sekolah Menengah Atas (Tingkatan 4-6) ()
- (f) Universiti ()
- (g) Lain-lain (nyatakan) ()
8. Aliran Pelajaran:
- (a) Cina ()
- (b) Melayu ()
- (c) Inggeris ()
- (d) Lain-lain (nyatakan) ()
9. Bolehkah anda membaca dan menulis Bahasa Mandarin?
- (a) Sangat fasih ()
- (b) Sederhana ()
- (c) Sedikit sahaja ()
- (d) Tidak tahu langsung ()
10. Bilangan anggota dalam keluarga anda:
- (a) Lelaki ()
- (b) Perempuan ()

Bahagian 2

11. Bagaimanakah anda membiayai tambang/perbelanjaan perjalanan ke Malaysia?
- (a) Pinjaman dari majikan ()
- (b) Pinjaman dari kawan ()
- (c) Pinjaman dari saudara-mara ()
- (d) Pinjaman dari tuan punya kapal ()
- (e) Wang sendiri ()

12. Siapakah yang menggalakkan anda untuk berhijrah ke Malaysia?
- (a) Kawan yang berada di Malaysia ()
- (b) Saudara-mara yang berada di Malaysia ()
- (c) Galakan dari ibubapa di negeri Cina ()
- (d) Inisiatif sendiri ()
- (e) Lain-lain (nyatakan) ()
13. Apakah keadaan yang menyebabkan anda untuk berhijrah ke Malaysia?
-
14. Apakah umur anda semasa anda datang ke Malaysia?
-
15. Adakah anda memasuki sebarang persatuan semasa anda berada di negeri Cina?
- (a) Ya ()
- (b) Tidak ()
16. Jika ya, nyatakan keadaan persatuan tersebut dan untuk berapa lama anda menjadi ahli?
-
17. Adakah anda memasuki sebarang bentuk persatuan sukarela apabila anda mula-mula tiba ke Malaysia?
- (a) Ya ()
- (b) Tidak ()
18. Jika ya, apakah dan siapakah yang menyebabkan anda berbuat demikian?
-

19. Terangkan keadaan persatuan yang anda sertai pada masa tersebut.

20. Nyatakan masalah-masalah kehidupan seharian yang anda hadapi semasa anda mula-mula tiba ke Malaysia.

Bahagian 3

21. Bagaimanakah anda mendapat maklumat mengenai persatuan ini?

- (a) Melalui ibubapa yang memang menjadi ahli ()
- (b) Diperkenalkan oleh kawan/saudara-mara ()
- (c) Sendiri yang mendapat maklumat mengenainya ()
- (d) Lain-lain (nyatakan) ()

22. Sudah berapa lamakah anda menjadi ahli persatuan ini?

- (a) Kurang dari 1 tahun ()
- (b) 1 - 5 tahun ()
- (c) 6 - 10 tahun ()
- (d) 11 - 15 tahun ()
- (e) 16 - 20 tahun ()
- (f) Lebih dari 20 tahun (nyatakan) ()

23. Mengapakah anda memasuki persatuan ini?

- (a) Untuk jaminan keselamatan dan penjagaan pada umur tua ()
- (b) Untuk mengenali sahabat baru (fellowship) ()
- (c) Untuk mendapat faedah bantuan sosial dan ekonomi ()
- (d) Untuk mengekalkan tradisi di negeri Cina ()
- (e) Kerana minat sahaja ()
- (f) Memang dijadikan ahli tetap oleh orang lain ()
- (g) Lain-lain (nyatakan) ()

24. (i) Adakah anda menghadiri perjumpaan tahunan persatuan ini?

(a) Tiap-tiap kali ()

(b) Hadir apabila diberitahu sahaja ()

(c) Sangat jarang ()

(d) Tidak hadir langsung ()

(ii) Mengapa?

25. Adakah anda pernah/sedang menyertai persatuan yang lain sebelum/
selain dari persatuan ini?

(a) Ya ()

(b) Tidak ()

26. Jika ya, apakah persatuan tersebut? Jelaskan.

(a) _____

(b) _____

(c) _____

27. Pernahkah anda menerima bantuan yang diberikan oleh persatuan ini?

(a) Ya ()

(b) Tidak ()

28. Nyatakan jenis, masa (tahun) dan sebab anda menerima bantuan tersebut.

Jenis Bantuan	Masa (Tahun)	Sebab

29. Adakah anda melibatkan diri dalam aktiviti-aktiviti yang dijalankan oleh persatuan ini?
- (a) Selalu ()
- (b) Jarang ()
- (c) Tidak langsung ()
30. Nyatakan aktiviti-aktiviti yang anda sertai.
- (a) Aktiviti biasa : _____
- (b) Aktiviti berkala : _____
31. Adakah anda merasa puas hati dengan aktiviti-aktiviti yang dijalankan oleh persatuan ini untuk membantu dan menjaga kepentingan ahli-ahlinya?
- (a) Ya ()
- (b) Tidak ()
- (c) Tiada komen ()
32. Jika tidak, apakah sebabnya dan berikan cadangan anda?
- _____
33. Apakah pendapat anda mengenai persatuan ini dan masa depannya?
- _____

Bahagian 4

34. Adakah anda mempunyai saudara-mara yang juga menjadi ahli di dalam persatuan ini?
- (a) Ya ()
- (b) Tidak ()
35. Jika ya, nyatakan hubungan mereka dengan anda.
- (a) _____ (b) _____ (c) _____

36. Adakah anda mengenali kesemua ahli/ sebilangan besar / sebilangan kecil / tidak kenal langsung ahli biasa dalam persatuan ini?

- (a) Kesemua ahli ()
- (b) Sebilangan besar ()
- (c) Sebilangan kecil ()
- (d) Tidak kenal langsung ()

37. Bagaimanakah hubungan anda dengan ahli-ahli yang lain dalam persatuan ini?

- (a) Hubungan yang erat ()
- (b) Hanya mengenali secara 'superficial' sahaja semasa menyertai aktiviti persatuan ()
- (c) Kawan/saudara-mara yang memang dikenali ()
- (d) Tidak kenal langsung ()

38. Pada pendapat anda, adakah persatuan yang ujud sekarang benar-benar dapat menyatupadukan komuniti Cina? Mengapa?

39. Apakah pendapat anda mengenai kedudukan persatuan sukarela orang Cina dalam masyarakat pada masa ini dan masa depan?

Gambar 1 - Bangunan Persatuan Keng Chew Negeri Sembilan yang baru.

Gambar 2 - Loceng yang menandakan usia Persatuan Keng Chew Negeri Sembilan.

Gambar 3 - Pintu masuk ke bangunan
Persatuan Keng Chew Negeri
Sembilan yang lama.

Gambar 4 - Candi Dewi T'ienhou Shengmu

Gambar 5 - Candi Dewi Hart'ien Shengmu

Shengmuang.

Gambar 5 - Candi Dewi Nant'ien Shuiwei
Shengniang.

Gambar 6 - Candi Dewa 108 xiong.